

48
M. SATHIJA linkam, மா. சு. தி. ஜில்கெம்,
Achuvely, அசுவெலி, நாவகாடி, நாவகாடு

கம்பராமாயணம்

சுந்தரகாண்டம்

M. SATHIJA linkam

Achuvely

நாவகாடு

நாவகாடு

பகுதி I - காட்சிப்படலம்

விளக்கவுரையுடன்

[க. பொ. த. ப. (சாதாரணநாம்)]

தமிழ்மொழி “அ” பாடத்திட்டம்

1979-ஆம் ஆண்டு 9-ஆம் தாத்துக்கும்

1980-ஆம் ஆண்டு 10-ஆம் தாத்துக்கும்

உரியது.

ஆக்கியோன்

பண்டிதர் செ. நபராச அவர்கள்

பதியாரர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

ஈழப்பள்ளம்.

மா. சுத்தியலிங்கம்.
அசுவேலி.
நாவகடி.

M. SATHIYALINGAM
Atchuveley,
Nankady.

கம்பராமாயணம் சுந்தரகாண்டம்

பகுதி I - காட்சிப்படலம்
விளக்கவுரையுடன்

[க. போ. த. ப. (சாதாரணதரம்)]
தமிழ்மொழி “அ” பாடத்திட்டம்
1979-ஆம் ஆண்டு 9ஆம் தரத்துக்கும்
1980-ஆம் ஆண்டு 10ஆம் தரத்துக்கும்
உரியது.

ஆக்கியோன்
பண்டிதர் செ. நடராசா அவர்கள்

பதிப்பாளர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 5-00

இரண்டாம் பதிப்பு : 1979 வெகாகி.

பதிப்புவிமை ஆக்கியோனுக்குரியது.

Printed by Mr. Arumugam Subramaniam at Sri Subramania
Printing Works, 63, B. A. Thamby Lane, Jaffna.
& Published by Mr. Arumugam Subramaniam,
Sri Subramania Book Depot, 235, K. K. S. Road, Jaffna.

பதிப்புரை

1979-ஆம் ஆண்டில் ஒன்பதாந்தரத்திலும், 1980-ஆம் ஆண்டில் பத்தாந்தரத்திலும், கம்பராமாயணம்-சுந்தரகாண்டம்-காட்சிப்பலஸமும் நின்தளைப்பலஸமும், தமிழ்மொழி “அ” பாடத்திட்டமாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடற்பகுதிக்குக் கொண்டுகூட்டு, பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை, விஷயத்தொகுப்பு என்பன அமைய மாணவர்கள் இலகுவில் விளங்கக்கூடியவகையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் செய்யுள் நயமும், உவமான உவமேய விளக்கங்களும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பொருள்நிலைக்குப் பொருத்தமாக விஷயங்களைத் தொகுத்து ஏற்றதலையங்கங்கள்தந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்புரை மாணவர் செய்யுள்களைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளப்பெற்றும் உதவியாகவிருக்கும். இப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்நூல் பெற்றும் உதவியாகவிருக்குமென நம்புகிறோம்.

பதிப்பாளர்

கம்பர் வரலாறும் இராமாயண காவியமும்

— என்று —

“கல்வியிற் கம்பன்” என்று சாதாரணமாக யாவருக்கூறுவர். கவிஞர்களில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றவர் கம்பர். தமிழ்மொழியின் மன்னிமநாட்டாகிய இராமாயண காவியத்தைத்தந்து தமிழ்மொழிக்கு உயர்வளித்த கவிஞர் பெருமான் சோழநாட்டிலே திருவழூந்தூரிலே பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டு முடிவே தோன்றினார். சோழநாட்டைச் சிறப்பும் ஆண்டு குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலே கம்பர் பெருமான் வாழ்ந்து வந்தார். திருவெண்ணேய் நல்லூரில் வாழ்ந்த சடையப்ப வள்ளல் கம்பனைப் பேரந்தி வளர்த்து வந்தார். சடையப்ப வள்ளலாரின் ஆதரவும் குலோத்துங்க சோழனின் பேரன்புடும் கம்பநாட்டார் இராமாயண காவியத்தை இயற்றப் பேருதலி யாயமைந்தன. சடையப்ப வள்ளல் தமக்குச் செய்த உதவிக்குக் கைமங்குக் இராமாயண காவியத்தில் மிக நயம்பட வள்ளலாரைப் புகழ் ந்திருக்கிறார். “மழையென்று ஆசங்கைகொண்ட கொடைமீனி அண்ணல்” என்று வாயாரப் புகழ் ந்திருக்கிறார்.

சோழர் காலத்திலே, “ஆதிகாவியம்” என்று புகழப்படும் வடமொழி வாண்மீகி இராமாயணம் தமிழ்நாட்டிலும் பெரும்மதிப்புப்பெற்று பக்தி சிரத்தையடன் கற்றவர்களால் போற்றப்பட்டுவந்தது. வடமொழி தெரிந்தோரே அதனைச் சுற்கக் கூடியதாகவிருந்தது. இந்நிலையையறிந்த கம்பர் பெருமான் இராமனின் கதையைத் தமிழ்நாட்டார் யாவரும் கற்கவும் உள்ளது இலட்சியங்களைக் கதாபாத்திரங்களுமல்ல தமிழ்மக்களது உள்ளத்திற் பதியச்செய்யவும், தமிழரின் பரம்பரைச் சொத்தாகிய பண்பாடுகளை உலகநியச் செய்யவும் தமது ஒப்பற்ற முலகையைப் பயண்படுத்தினார். அவரது இலட்சியங்கள் இராமாயண காவியமாக மகரிந்து தமிழ் நாட்டிற்கும் ஏனைய மக்கள் சமுதாயத்திற்கும் பெரும்பயணவித்து நிலுவுகிறது. வடமொழி இராமாயணக் கதையில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்களையும் கதைப்போக்கையும் மாத்திரம் கம்பர் வேறு படுத்தவில்லை. தமிழ்நாட்டிற்கேற்ப தமிழ்நாட்டு நாகரிகங்களைப் பிரதிபலிக்கத்தக்கவாறு தமது காவியத்தைத் திறம்பதைமைத்துள்ளார். இராமன், சீதை, இலக்குவன், பரதன் என்ற பாத்திரங்களின் குணநலங்களைத் தமிழ் நாட்டார் போற்றிவந்த ஒழுக்கதெநு, நீதிநெநுக்களைப் போதிக்கும்வகையில் அமைத்துக் காவியத்தை மினிரச் செய்தார்.

பாலகாண்டம், அவோத்தியாகாண்டம், ஆரஸ்யாண்டம், கிள்கிந்தாகாண்டம், கந்தாகாண்டம், யுத்தகாண்டம் என் ஆறு காண்டங்களாக இராமாயணத்தை வகுத்தமேத்த கம்பரி, இராமன் முடிஞ்சியபின் நடந்த கதையை எடுத்துக் கூறுதொழிந்தார். இப்பாட்டப்பகுதியாய்வைமந்த காட்சிப்படல மும் நிந்தனைப்படலமும் கந்தாகாண்டத்திலே அமைந்துள்ளன;

சந்தரகாண்டம்

கம்பராமாயணத்தில் சந்தரகாண்டந்தலிர்ந்த ஏனைய காண்டங்களின் பெயர்கள் அக்காண்டங்களிற் கூறப்படும் விஷயத்தைத் தெற்றெனப்படுவப்படுத்துகின்றன. ஆனால் கந்தாகாண்டமென்ற பெயர் அக்காண்டத்தின் பொருளைக் கொண்டு உய்த்துவேண்டியிருக்கிறது. கந்தாமென்பதுஅழகு. சோகம் நிறைந்த கதைப்பகுதியில் சீதையின் அழகையோ இராமனின் அழகையோ கம்பரவர்னித்தார் என்று கூறமுடியாது. சிறையிருந்த பிராட்டியின் குணவழைக்கயும், இராமனின் வீரப்பண்ணையும், அனுமாவின் இராமபக்தியையும் தெளிவாகவிளக்கும் பகுதி இதுவாதவின் கந்தாகாண்டமென இதற்குக் கம்பர பெயரிட்டார். குணவழைகு, வீரஅழகு. பக்தியழகு ஆகிய மூன்று அழகும் மினிரும்பகுதி இது. அத்துடன் இலங்கையின் இயற்கையழகும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. “சந்தரன்” என்று கூறத்தக்க குணங்வம்படைத்தவன் அனுமான். அவனது நந்பன்றுகள் வெளிப்படுங்காலாடம் இதுவாதவின் கந்தாகாண்டம் எனப் பெயர்கூட்டப்பட்டதென்றும் கூறுவர்.

இக்காண்டத்தில் “காட்சிப்படலம்” என்பது அனுமான் சீதையை அசோகவனத்திற்கண்டமையை வர்ணிக்கும் பகுதி யாகும். சிறையில் சீதையின் துயரையும் காவலின் கொடுணமையையும் அவனது மனத்தின்மையையும் அனுமான் நேரே கண்டுவியந்து கொண்டிருக்கையில், கொடியவளை இராவணன் அங்கே தோற்றுகிறான். இராவணனின் கொடிய வார்த்தை கணுக்கும் பிராட்டல்களுக்கும் அஞ்சாது அவனுக்குச் சீதா பிராட்டி நன்மதிஜ்ஜியும் கொடிய குணங்களை நிந்தித்தும் தன் கற்பின்தின்மையால் அவளைப்புறங்கண்ட செய்தியைக் கூறும் பகுதியே நிந்தனைப்படலமாகும். இவளிரண்டுபடலங்களிலும் பிராட்டியின் உயரியபண்புகளை வெளிப்படுத்துமுகமாகக் கம்பர் ஒரு இலட்சியப் பெண்ணைச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார்,

காட்சிப்படல்

1. அனுமான் அசோகவனத்துட்புகுதல்.

(1—2 செய்யுள்கள்)

சீதாதேவிய விலங்காபுரியின் பலபாகங்களிலும் நுழைந்து மணிமாடங்களிலும் மக்களிருக்கக்களிலும் சோலைகளிலும் வளங்களிலும் தேடி மன்னுசோர்ந்த அனுமான் இறுதியாக ஒரு மணங்கமழ் சோலையெடுத்து இவ்விடத்தும் தேவியைத் தேடிக் கண்டிலேன்னில் நான் செயக்கிடத்தது என? இவ் விலங்களைய ஏடுத்துத் திரிகூட மலையில் மோதி அழித்து விட்டு நானும் மாய்வேள் என்று சிந்தித்தவன்னாம் அச்சோலை யுட் புகுந்தான். அப்போது தேவர்கள் பூமாரி சொரிந்தனர்: ‘இனித் தேவியின் துயரும் நயது துண்பமும் ஒழிந்தது’ என்று ஆனந்தக் குத்தாடினர்:

அனுமான் புகுந்த அந்தச் சோலைதான் சீதாதேவி இராவணனுற் சிறைவக்கப்பட்ட அசோகவனம்:

அனுமானின் தீர்மானம்

1. மாடுதின்றவம் யளியவர்க் சோலைய மருவித் தேடியில்வழிக் காண்போத பீருமென் சிழுமை ஊடுகள்டில் வெளிற் பிள்ளாருரிய தொன்றிஸ்லை வீடுவேள் யற்றில் விலங்களியே விலங்களைய விட்டு.

கொண்டுகட்டு : (அனுமன்) மாடுதின்ற அம்மன்ற மலர்க் சோலைய மருவி, இவ்வழித் தேடிக் காண்பனேல் என்சிறுமை திரும்; ஊடுகள்டிலன் எனில் பின்புகியது ஒன்று இவ்வை; இவ்விலங்களைய விலங்கல்லமேவிட்டு. (நானும்) வீடுவேள்.

பதவுரை : மாடுதின்ற - அயறிற் காணப்பட்ட, அம்மன்ற மலர்க்சோலையை - அந்த அழகிய மலர்கள் நிறைந்த பூஞ் சோலைய, மருவி - அடைந்து, இவ்வழித் தேடிக் காண்பனேல் - இவ்விடத்து (சீதாபிராட்டியைத்) தேடிக்காணப்பெறுஞால், என் சிறுமை திரும் - எனது துண்பம் நீங்கிவிடும், ஊடுகள்டிலன் எனில் - அததுள்ளும் பிராட்டியைக் கண்டிலேனுஞால், பிள்ளாரி உரியது ஒன்று இல்லை - அதன் பின்பு என்னுற் செய்யக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை, இவ்விலங்களைய விலங்கல்மேல் விட்டு - இந்த இவ்விலங்காபுரியை (திரிகூட) மலையின் மேல்மோதியழித்து, வீடுவேள் - (நானும்) உயிர்விடுவேள்.

பொறிப்பு : அனுமான் தன்பக்கத்தில்லை பூஞ்சோலையை படைந்து சிதாதேவியை இப்பூஞ்சோலையிற்றேடிக்கானபேன், அவ்வாறு கண்டேனானால் எனதுயர் ஒழியும். இச்சோலையிலும் சிதாதேவியைக் காணமுடியாலிட்டால் என்னுற் செய்யத் தக்கது ஒன்றுமில்லை. இந்த இலங்காபுரியைத் திரிகூடமலையில் மோதிபழிக்கு யானும் மாய்ந்தொழிலேன்.

விளக்கம் : இவ்விதமாந்கரம் முழுவதும் தேடியும் சிதாதேவியைக் கானுத அனுமானின் உள்ளும் துடித்தது. தான் தேவியைத் தேடிக் கொணர்வேன் என்று இராமபிரானுக்குரைத்த உறுதிமொழி பொய்யாய்விடுமே என்ற எக்கம் அனுமானைத் துன்பக்கடலில் ஆழ்த்தியது அதனால் அவள்தான் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லையே என்று திளக்கிறான்: பின்பு ஒரு துணிபுக்கு வருகிறான் இலங்கையை அழித்துத் தானும் அழிந்து போவதே தக்கதென்பது அது. கொடிய அரக்கராற் சிறைவைக்கப்பட்ட தேவியைக் கானுது திரும்பிப் போய் இராமபிரானுக்கு, “அவளைக் கண்டிலேன்” என்று கூறுவதிலும் தான் அழிந்து போவதேமேல் எனத் துணிகிறான். கொடிய அரக்கர் வாழும் நகரையும் அழிப்பதனால் மேலும் அரக்கரின் திமை ஒழியும் என்பது அனுமானது துணிவாகும்:

தேவர்கள் உவாக

2. என்று கோலைபுக் கெய்தீனள் இராகவன் ரூதன் ஒன்றி வானவர் பூமஸூ சொரிந்தனாகுவந்தார் அன்றுவானார்க்கன் சிறையங்வழிசூவத்து துன்று வோதிதன் எனிலைபினைச் சொல்லுவார் ரூனிந்தாம்

கொ - பு : என்று (என்னி) இராகவன் தூதன் சேர்கிலுக்கு எய்தினன். வானவர் ஒன்றிப்பூமஸூ சொரிந்தனர்: உவந்தார். அவ்வாளராக்கன் அவ்வழிக் சிறைவைத்த துன்று அல் ஒதிதன் அன்று நிலைபினைச் சொல்லுவான் துணிந்தாம்:

ப - ரை : என்று - யேற்குறியவாறு நினைந்து, இராகவன் தூதன் கோலைபுக்கு எய்தினன் - இராமதூதன்ன் அனுமர்ன் அசோகவனத்தைப் போயடைந்தான், வானவர் ஒன்றி - தேவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து, பூமஸூ சொரிந்தார் உவந்தார் - மஸூபோல அனுமான்மேல் மலர்களைத் தூவி மதிழ்ந்தார்கள், அவ்வாள் அாக்கன் - வாட்படையைத் தாங்கிய அந்த இராவனன், அவ்வழி சிறைவைத்த - அந்தச்சோலையிலே சிறையில் வைத்த, துன்று அல் ஒதிதன் - நெருங்கிய இந்னட கூந்தலை

யுடைய சிதாபிராட்டியின், அன்று நிலையினாக சொல்லுவான துணிந்தாம் : அந்நேரத்தின் நிலையைச் சொல்லுவதற்குத் துணி நதோம்.

பொழிப்பு : மேற்கூறியவாறு என்னைய அனுமான் அசோக வனத்தைப் போய்டெந்தான் : அச்செயலைக்கண்ட வானவர் இராவணன் இனி அழிவது திண்ணம் என்ற மகிழ்ச்சியால் அனுமானிலே பூமாரி சொரிந்து மகிழ்ந்து நின்றனர் : வாடபடையை (இறைவனுலளிக்கப்பட்ட வாளாயுதத்தை) உடைய இராவணனுல் அசோகவனத்திற் சிறைவக்கப்பட்ட நெருங்கிய கரிய கூந்தலையுடைய சிதாபிராட்டியின் அன்றைய நிலையைக் கருகின்றோம்.

விளக்கம் : வானவர் இராவணனுக்கு அஞ்சி அங்குமினும் சிதறி வாழுந்தனர். அனுமான் அசோகவனம் புகுந்தான் : இனித் தேவியைக் காண்பான். இராமன் இராவணன்து உயிரை மாய்ப்பான் என்ற உறுதியால் அவர்கள் அச்சமின்றி ஒன்றுகூடி மலர்மாரி பொழுந்தனர் என்ற கருத்தையை ஒன்றிவானவர் பூமஸம் சொரிந்தனர் என்று கம்பர் நயம் பட்டொழுகின்றார். சிறையிலிருந்து வாடும் பிராட்டியின் கூந்தல் விரித்த நிலையிலிருப்பதைப் படிப்போர் மனதிற்கேள் நும்படி ‘துங்றலோதி’ எனக் கூறிப் படம்பிடித்துக்காட்டுகிறார் கவிஞர். பிராட்டியின் ஏணைய அழகுகளைவல்லாம் யங்கிவிட விரித்த கரிய கூந்தல் மாத்திரமே தோன்றும் நிலையில் சிறையிலிருக்கிறுள்ள என்பது கருத்து. இச்செய்யுள் கவிக்கற்று : சொரிந்தனர் உவந்தார் என்பது முற்றேச்சம்.

அரக்கியர் மத்தியில் பிராட்டியின் அல்லல்

(3 - 11 செய்யுள்கள்)

பின்வரும் ஒன்பது செய்யுள்கள் சிதாபிராட்டி அரக்கியரால் அவ்விலையிலே தங்கும்கூடிய எண்ணி இராப்பகலாகக் கண்ணிர் பெருக்கிப் புள்ளியுண்ட ஒன்யம்போல இருக்கும் நிலையிலீசுயும் அவ்வது அத உணர்ச்சிகளையும் நுணுக்கமாகக் கம்பர் வருணிக்கிறார் :

கற்பாக்கற்றயிலே முளைத்து ஒருபோதும் நீரைக்காணுது வாடிநிற்கும் சஞ்சிவிச் செடியைப்போல் சிதாபிராட்டி சிறை

யிலிருந்து வாடுகிறான். ஜனபமிகுதியால் பல நாள் வருந்தி தனது மெல்லிய இடைபோல என்ன உறுப்புக்களும் மெல்ல வடைந்தாள். வனிய அரக்கியர் பிராட்டியை அச்சறுத்தி ஆவுதிட்க்கச் செய்கிறார்கள். பிரிவுத் துயரும் அச்சறும் அவளை வாட்டுகிறது. பிராட்டி உறக்கம் வந்ததென்று கணக்கை முடுதலையும் உறக்கம் நீங்கியதென்று கணக்கை விழித்தலையும் மறந்தாள். வெய்யில்லே வைத்த விளக்கைப்போல உடம்பின் ஒளி குறைந்தது வெப்புவியின் கட்டத்தில் அகப்பட்ட இளம் பெண்மாணிப்போல நடுங்கியபடியே இருந்தாள்.

இத்தகைய நிலையில் சீதாபிராட்டி இராமபிரானிருக்கும் திணைநோக்கித் தொழுகின்றார்கள். வாய்விட்டுப் புலம்புனின்றார்கள். ஜனபமென்னுந் தீயால் உடல் வினந்து துடிக்கின்றார்கள். அஞ்சி நடுங்கிறார்கள்: எழுந்திருக்கிறார்கள். விழுகின்றார்கள். பெருமூச்சுக் கூடுகின்றார்கள். ஒடிவன்றமுகின்றார்கள். திணைக்கின்றார்கள். நூல்லையினும் மேல்விய இடையையுடைய தோபிராட்டி கணக்களால் கண்ணீர் வெள்ளாம் பெருக்குகின்றார்கள். மணமுபோலக் கண்ணீரிலிருந்து நீர் பெருகுவதால் தனது கணக்கை ‘மணமுக்கள்’ என்று கூறும்படி வைத்தார்கள்.

அழுகுபொறுந்திய நீர்மேகம், கண்ணிற்குப்பூகம் அஞ்சனம் போன்ற பொறுள்களைக் காணும்போது தனது நாயகனான இராமபிரானின் திருமேனி அவளது நினைவிற்கு வருகிறது. உடனே அவளது கணக்கிலிருந்து நீர் பெருகிக் கடலையைடுகிறது. பிரிவுத் துயராவது ஒரு ஒருவெடுத்ததுபோலக் கீதாபிராட்டி காணப்பட்டாள். ஜனபம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க இராமபிரானின் நினையும் அடிக்கடி தோன்றியது. அகனுல கணக்களிலிருந்து நீர் பெருக்கெடுத்தது அவள் பெருக்கிய கண்ணீர் அவள் அணிந்திருக்கும் ஆடையை நினைக்கும், பிராட்டியின் உடம்பிலையும் வெப்பத்தினாலும், பெருமூச்சினாலும் அந்த ஈரம் உலர்ந்துகிறும். மீண்டும் கண்ணீர் பெருக ஆடைகள் நினையும். உடனே புலகும், பிராட்டியின்நிலைபோலவே ஆடைகளும் ஒரு நிலைப்படாதிருந்தன. மிகுந்த பாதுகாவலையுடைய இச்சிறையிலிருந்து தப்பிப்போதல் முடியாது; விதியின் வலியைக் கடத்தலும் முடியாது என்றால் ஸமம் என்னித் துயருறுகிறான். தன்னுயகன் தன்னையென்னச் சிறைமீட்க வராவிட்டாலும் தம் குலமாகிய குரிய ருலத்தின் பெருமையைக் காக்கவும், அக்குலத்திற்கேற்பட்ட அவமானத்தைப் போக்கவும் என்னியாவது தன்னை மீட்கவருவானென்ற அவனிலினால் கிகுகுகளையெல்லாம் நோக்கியபடியே இருக்கிறார்கள். இராமபிரானையே என்னியபடியிருக்கும் பிராட்டியின் கூந்தல்

சடையாகத் திரங்கு கரிய இராகு என்னும் பாம்பைப்போல வும் அதனால் கள்ளங்கள் மறைக்கப்பட விற்கு வெளிப் பட்ட முகமானது இராகுவினால் விழுங்கிவிடப்பட்ட நந்தரகீஸ்ப் போவுந்தோன்றுகின்றது இராவணனால் கவரப்பட்டபோது அவிந்திநுந்த ஆடையைத் தவிர வேறுதொழுறித்தியானம் யாலும் நீராடாதிருந்ததினாலும் பிராட்டியிலுடல் அந்த குறைந்து மன்மதன் தேவாஸிரதத்தைக்கொண்டு தீடிய ஒவியம் புகையேறி ஒளி மழுங்கியிருப்பதுபோலது தோன்றுகின்றன.

சிதாதேவியின் மெலிவை

3. வான்மரங்குல் வானரக்கியர் நெருக்கவங்கிருந்தாள் கான்மரங்கெழுந் தென்றும்மோர் துவிவரக்காளை நன்மருந்து போன்னற உணங்கிய நங்கை மென்மரங்குல்போல் போஜ அங்கமும் மெலிந்தாள்.

கொ - 4 : கல் மருங்கு எழுந்து என்றும் ஒர் துளிவரக் கானுநல்மருந்துபோல் நலன் அற உணங்கிய நங்கை மென்மருங்குல்போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்தாள், வல்மருங்குல் வாள் அரக்கியர் நெருக்க அங்கு இருந்தாள்.

ப - 5 : கல் மருங்கு எழுந்து - கற்பாறையின் இடையே தோன்றி, என்றும் ஒர் துளி வரக்காலை - ஒருபொழுதும் ஒரு துளி நீர்தானும் தல்மேற்பாவறியாத, நன்மருந்துபோல் - (உயிரிஞ்கு) நல்ல சஞ்சிவி மருந்துச் செடிபோல, நலன் அற உணங்கிய நங்கை - அழகுகெட வருந்திய சிதாபிராட்டி, மேல் மருங்குல்போல் - தனது மென்னிய இடையைப்போல, வேறு உள அங்கமும் மெலிந்தாள் - ஏனைய கைகால் முதலிய அவய வங்களும் மெலிவடைந்தாள். வால் மருங்குல் வாள் அரக்கியர் நெருக்க - பருத்த இடையை உடையவரான வாட்படையைத் தாங்கிய அரக்கியர் அச்சறுத்த, அங்கிருந்தாள் - அச்சிறையில் இருந்தாள்.

பொழிப்பு : கற்பாறையில் முனைத்து ஒருபொழுதும் ஒரு துளி நீரையுங் கானதூ வாடுகின்ற சஞ்சிவிச் செடியைப் போலச் சிதாபிராட்டியானவள் வருந்தித்தன் இடையைப் போல ஏலைய அங்கங்களும் மெலிவடைந்து, பருத்த இடையையும் வாட்படையையுமுடைய அரக்கியர் அச்சறுத்த அச்சிறையிலிருந்தாள்.

விளக்கம் : அரக்கியர் கூட்டத்தைக் கற்பாறையாகவும், சிதாபிராட்டியை சஞ்சிவிச் செடியாகவும் வர்ணித்து அச்சற

யாறையில் நிற்கும் சன்திஸிச் செடிக்கு ஒரு துளி நீர் ஒரு போதும் கிடைக்கவில்லையென்பது அரக்கியரில் ஒரு வர்தானும் ஒருக்கலேனும் அன்பு காட்டிலை என விளங்கும் வன்னைம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிதாபிராட்டியை நன்மருந்து என்று கூறியது மிக நயம் பொறுத்திய உவங்கொரும். அரக்கர் குலம் அழியத் தேவநும் மக்களும் வாழ வறிவகுத்த மருந்து சிதாபிராட்டி என்ற கருத்திலேயே அவ்வாறு கறிஞர்.

உவமானம்	உவமேயங்
கல்	அரக்கியர்
நல்மருந்து	சிதாபிராட்டி
நீர்த்துளி	அன்பு இரக்கம்
மென்மருங்குல்	வேறுள் அங்கம்

நன்மருந்து இப்பொழுது அரக்கியராகிய பாறை நடுவில் அன்பாகிய நீர்த்துளி இன்றி வாடுகின்றது. ஆனால் விரைவில் அனுமானின் ஆற்றல் மொழியாலும், திரசடையின் தேறுதல் மொழியாலும் தவிர்த்து விஷாவிற் பயன்தரும் எனப் பொறுள் படும்படி அவ்வுவமானம் அமைந்துள்ளது.

வெயிலிடைத்தந்து விளக்கு

4. துவிலெனக் கணகளினமத்தலு முகிழ்ததலுந்துறந்தாள் வெயிலிடைத்தந்து விளக்கென வொலிலொமெயாள் மயிலியற்குபின் மழலீயாள் மாவினம்பேடு அமிலெவிந்று வெம் புவிக்குழாத்தகப் பட்டதன்னாள்.

கொ - டி : மயில் இயல் குயில் மழலீயாள் துயில் எனக் கணகள் முகிழ்ததலும் இமைத்தலுந் துறந்தாள். வெயில் இடைத்தந்து விளக்கு என ஒளி இலா மெய்யாள் மான் இளம்பேடு அமில் ஏயிந்று வெம்புவிக் குழாத்து அகப்பட்டது அன்னாள்.

ஏ - ரை : மயில் இயல் குயில் மழலீயாள் - மயிலின் சாயலீயும் குயிலின் இனிய ஒசையெனப் பேசும் குதலை மொழியையுடைய சிதாபிராட்டி, துயில் எனக் கணகள் முகிழ்ததலும் - உறக்கமென்று கணக்கை முடுதலீயும், இமைத்தலும் துறந்தாள் - உறக்கம் நீங்கியது என்று கணக்கை இமைத்தலீயும் விட்டவானும், வெயில் இடைத்தந்து விளக்கு என - குரிய வெளிச்சத்திலே கொழுத்திவைத்த விளக்கப்போல் ஒளி இலா மெய்யாள் - பிரகாசமற்ற மேனினை உடைய

வஞ்சமாய், அபிசு எபிற்று வெம்புலிக் குழாத்து - கூரிய பற்களை நடனம் கொடிய புலிக்கட்ட ததுன் அகப்பட்ட, மானினம் போட அன்னுள் - அகப்பாட்டுக்கொண்ட இளம் பெண்மான் போல ஆனான்.

பொழிப்பு: மயிலைவோத்த சாயலையும் குயிலையோத்த இனிய குதலைமாழிகளைப் பேசகின்ற வஞ்சமான சீதாபிராட்டி ஒருக்க மென்று கண்முகிழ்த்தலையும் விழிப்பென்று கண்ணிமைத்தலையும் மறந்தாள். வெய்யினிலே ஏற்றிவைத்த விளக்கைப்போல நூளி குறைந்த உடம்பினை உடையவளாய்க் கொடிய புலிக் கூட்டத்தின் நடுவே அகப்பட்டுக்கொண்ட பெண்மானைப் போல (அச்சத்துடன்) இருந்தான்.

விளக்கம்: சீதாபிராட்டி மனவேதனையால் நித்திரை, விழிப்பு என்ற இருநிலைகளும் இன்றிச் சிந்தனையில் ஆழந்த நிலையிற் சிலைபோலக் காணப்பட்டாள் என்பதைத் ‘‘துயிலெனக் கண்களினமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள்’’ என்னும் சொற்றெழுார் இனிதாக விளக்குகிறது. சிந்தனையிலாழுந்திருப்பவரது கண்கள் இமைத்தலோ முகிழ்த்தலோ இன்றியிருப்பது இயல்ல. முகிழ்த்தலும் இமைத்தலும் என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. இளம் பெண்மான் கொடிய புலிக்கட்டத்திற் சிக்கிக் கொள்டால் அதன் அச்சம் எத்தனையதாயிருக்குமோ அத்தனைய அச்சத்தை அரக்கியாற் குழப்பட்ட சீதாபிராட்டி பெற்றிருந்தாள் என அரிசு உவலம்ஹாரிலாகக் காப்பரி விளங்க வைத்தார்.

‘வெயிலினைத் தந்த விளக்கு’ என்ற உவலம் மறக்கழுதியாததாகும். பிரகாசாரான விளக்கை ஏறிக்கும் வெய்யினிலே வைத்தால் அதன் ஒளி கெட்டுவதில்லை; குறைந்து தோன்றும். அதுபோல பிராட்டியன் அழுகு கெட்டவில்லை. குறைந்து தோன்றுகிறது என்பது அவ்வுவலையின் சிறப்பு.

உவமானம்

வெயிலினைத் தந்த விளக்கு
மயிலியல்
குவிமழுலை
மானினம்போடு
வெம்புலிக்குழாம்

உவமேயம்

ஒளியிலாமெய்யான்
சீதாபிராட்டியின்சாயல்
இவியதுதலைமாழி
சீதாபிராட்டி
அரக்கியர்கட்டம்

இராமனை என்னித் தொழுதல்

5. விழுதல் விம்முதல் மெய்யற வெதும்புதல் வெருவல் எழுதல் ஏங்குத விரங்குத லிராமனை யென்னித் தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் நுயருமுந்துபிர்த்தல் அழுத ஸ்ரீமிந் நயலோன்றுஞ் செய்குவ துறியாள்.

~~X~~ கொ - டு : இராமனை என்னித் தொழுதல், விழுதல், விம்முதல், மெய்யற வெதும்புதல், வெருவல், எழுதல், ஏங்குதல், இரங்குதல், சோருதல், துளங்குதல், நுயருமுந்துபிர்த்தல் அழுதல் அன்றி மற்று அயல் ஒன்றும் செய்குவது அறியாள் :

11 - ரை : இராமனை என்னித் தொழுதல் - இராமசிராண நினைந்து வணங்குதல், விழுதல் - நிலத்தில் விழுதலும், விம்முதல் - புலம்புதலும், மெய்யற வெதும்புதல் - சரீரம் மிகக் கொடுதித்தலும், வெருவல் - அஞ்சகதலும், எழுதல் - எழுந்து நிற்றலும், ஏங்குதல் - ஏக்கமுறலும், இரங்குதல் - பரிதவித்தலும், சோருதல் - தளர்வுறுதலும், துளங்குதல் - நடுக்கமுறலும், நுயருமுந்து உயிர்த்தல் - மிகக்கவன்று பெருமுச்ச விடுதலும், அழுதல் - புலம்புதலும், அன்றி - (ஆகிய இவை) அல்லாமல், மற்று அஸல் ஒன்றும் அறியாள் - வேறொரு செயல்களையும் அறியாதவளாயிருந்தாள்.

பொழியு : இராமசிராண என்னித் திக்குநோக்கித் தொழுகின்றன; தளர்வெய்துகின்றன; புலம்புகின்றன. உடல்வெம்மை மிகவருந்தி அஞ்சிப் பரிதவிக்கின்றன. சோர்வுற்றுப் பெருமுச்ச செறிந்து அழுகின்றன. செய்வகை தெரியாமலிருக்கின்றன;

விளக்கம் : துண்பம், அச்சம் என்னும் இரு உணர்க்கிகளாலும் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளைன்னத்தும் இப்பாடவிற் கூறப்படுகின்றன. துண்பத்தால் வருந்தி அச்சத்தால் திகைத்திருக்கும் சிதாபிராட்டியின்னிலை ஒன்றேடோன்று ஒவ்வாத செய்வகை களாகவும் பித்துப் பிடித்தவரின் செயல்கள் போலவும் தோன்றுகின்றன. திகைப்பினுவேற்படும் உள்ளத்தின் மாற்றங்களும் உடலிலேற்படும் மாற்றங்களும் எத்தனையன என்பதைக் கம்பர் நுனுக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். சிராட்டியின் செயல்களை ஒருமித்துக் கூறியிருப்பது கூட்டவணியாகும். (சமுச்சய அலங்காரமாகும்).

மழைக்கன் என்பது காரணக்குறி

6. தழைத்த பொன்முலித் தடங்கந் தருவிபோய்த் தாழப்
புழைத்த போல்நிர் நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவால்
இழைக்கு நுள்ளிய மருங்குலா இனைநெடுங் கண்கள்
மழைக்க லொன்பது காரணக் குறியென வகுத்தாள்.

கொடு: இழைக்கும் நுள்ளிய மருங்குலாள் இனைநெடுங் கண்கள் நீர் அருவி தழைத்த பொன் முலைத்தடங் கடந்து போய்த்தாழப் புழைத்தபோல நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலி வால் மழைக்கன் என்பது காரணக்குறியென வகுத்தாள்.

ப - ரை: இழைக்கும் நுள்ளிய மருங்குலாள் - நூல் இழையிலும் சிறிய இடையையுடைய சீதாபிராட்டி, இனைநெடுங் கண்கள் - நெடிய இருக்கன்களும் (சொரிகின்ற) நீாச்சுவி - நீராகிய அருவி, தழைத்த பொன்முலித் தடங்கடந்துபோய் - வளர்ந்த அழிய மூலியாகிய மூலியைக் கடந்து ஓடி, தாழப் புழைத்தபோல - கிழேவிழுந்து துளையினின்ற வழிவனபோல், பொழிகின்ற பொலிவால் - சொரிகின்ற மிகுதியால், மழைக்கன் என்பது - கண்களை மழைக்கன் என்று உலகோர் கூறுவது, காரணக்குறி என வகுத்தாள் - காரணப்பெயராகும் என்று புலப்பட்டி செய்தாள்.

மருங்குலாள் கண்கள் நீர் அருவி கடந்துபோய் புழைத்தபோல பொலி வால் காரணக்குறி என வகுத்தாள் எனவாக யிய முடிவு செய்க.

பொழியு: நூல் இழையிலும் நுட்பமான சிறிய இடையையுடைய சீதாபிராட்டி தனது இரு கண்களையும் மழைக்கன் என்று கூறுவது கண்ணீர் பெருகி மூலிகளாகிய மூலிகளைக் கடந்து கிழேவிழுந்து பாயும்படி வெள்ளாமரகத் துளையிலிருந்து பாய்வது போலச் சொரிகின்ற மிகுதியால் ஏற்பட்ட காரணப்பெயராகும் என்னும்படி செய்தாள்.

விளக்கம் : மழைக்கன் என்பது சாதாரணமாகப் பெண் களின் கண்களுக்குப் புலவர்கள் வழங்கும் பெயராகும். குளிர் தமியன் பார்வையைக் கொண்டிருப்பதே அதற்குக் காரணம். அக்காரணத்தை விடுத்துக் கம்பர்பெருமான் சீதாதேவியின் கண்களுக்கு மழைக்கன்வெண்பதற்குப் பிறிதொரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறுகிறார். இடைவிடாது கண்ணீராகிய மழை சொரிதவால் அப்பெயர் வந்தது என்பதாகக் கவிஞர் புனைந்துவரப்பதைப் ‘பீரிநிலை நவிற்சி அணி’ என்பர்; உண்

மையான காரணமிருப்ப வேறொரு காரணத்தாட்டுதல் பிரி
நிலை நவிற்சியாகும்.

உயர்ந்த மலைகளையும் கடந்து பாயும் பெருந்திபோலச்
சீதாபிராட்டியின் முலைத்தடங்களையும் கடந்து கண்ணரூவில்
பெருக்கின்றது என்கிறார் கவிஞர். இழைக்கு துண்ணிய என்ப
தில் கு உருபு இழையிலும் பார்க்க நுண்ணிய என ஐந்தாம்
வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்தது.

பிரிவெனுந்துயர் வடிவம்

7. அரிய மஞ்சினே டஞ்சன முதலிலை யதிகம்
கரிய காண்டலூம் கண்ணின்தீர் கடல்புக்க கலும்பவான்
உரிய காதலி ஜெருநுஸரோ பொருவரா யுலகிஸ்
பிரிவெனுந்துய ருகுவுகொன்ற டாலனன பிளியான்.

கொ - டு : அதிகம் கரிய அரிய மஞ்சினேடு அஞ்சனம்
முதல் இவை காண்டலூம் கண்ணின்தீர் கடல் புக்க கலும்
வாள். உலகில் உரிய காதலின் ஜெருவரோடு ஒருவரைப் பிரிவெ
னும் துயர் உருவு கொண்டால் அன்ன பிளியாள்;

ப - ஸு : அதிகம் கரிய அரிய மஞ்சினேடு - யிக்க கருமை
யான அழகிய மேகத்தோடு, அஞ்சனம் முதல் இவை காண்டலூம் - கண்ணிற்கு இடும் மை முதலான வந்தறக் கண்ட
பொழுது (சீதாபிராட்டி), "கண்ணின்" நீர் கடல்புக்க கலும்
வாள் - கண்ணிலிருந்து பெருகும் நீரானது கடலிற் செல்லு
மளவுக்கு அழுவாள், உலகில் - இந்த உலகில், உசியகாதலின் -
ஒத்த அங்புடைய, ஒருவரோடு ஒருவரைப் பிரிவெனுந் துயர் -
ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரிதல் என்னுந் துண்பமானது,
உருவு கொண்டாலன்ற பிளியாள் - ஒந்வடில் கொண்டது
எவத்தக்க துள்பத்தை உடையவளானாள்.

பொழிப்பு: மிகக்கரியமேகம், அஞ்சனம் முதலான பொருள்
களைக் கண்டவுடனே சீதாபிராட்டி தன் நாயகனுயிய இராம
பிரானின் திருமேனியின் நிறத்தை நினைவுக்கர்ந்து கண்ணீர்
வடிப்பாள். அக்கண்ணீர் பெருகிக் கடல்புகுமளவிற்கு அதி
கரிக்கும் அவள், உலகில் ஒத்த அங்புடைய இருவரில் ஒருவர்
ஒருவரைவிட்டுப் பிரிந்தால் ஏற்படும் துயரமானது ஒரு வடிவத்
தைப் பெற்றது போன்ற துண்பமுடையவளாயிருந்தாள்.

விளக்கம் : உண்மையன்புடையவர்களின் பிரிவுக் துயர்
ஒருவடிவுகொண்டால் அதுவே சீதாபிராட்டி, அங்புடையவர்

களின் நிறம், தோற்றும், பண்பாதியன் பிறபொருள்களிற் காணப்படுவின் அப்பொருள்களும் காதலருக்கு வேதனை செய் வனவாக அமைகின்றன. மேகம், மை என்பன கரியநிறமுடையன. அவை சீதாதேவிக்கு இராமனின் திருமேனியழகை நினை வுக்குக் கொண்டுவர அவளது கண்களிலிருந்து நீர்பெருகுகின்றது. காதலரின் உளப்பாங்கைச் சும்பர் உணர்ந்து எம்மை யும் அவ்வனரச்சிரிலீடுபடும் வன்னைம் செய்துள்ளார். “பிரிவெனுந்துயர் உருவுகொண்டால்வன் பின்யான்” என் பது தற்குறிப்பேற்ற அனி.

உவமாயம்	உவமேயம்
மஞ்ச	இராமபிரான் திருமேனிவன்னைம்
அஞ்சனம்	இராமபிரானின் திருமேனிவன்னைம்

ஒருநிலையுருத் துகிலாள்

8. துப்பினுற் செய்த கையொடு காஸ்பெற்ற துவிமஞ்ச உப்பி ஞங்குவை நினைதொறும் நெடுங்கள்கள் குகுத்த அப்பி ஞானைந் தகுந்துய ருபிரிப்புவை யாக்கை வெப்பி ஞுபுஸ்ரந் தொருநிலை புருதமென்றுகிலாள்.

கொடு: துப்பினுற் செய்த கையொடு காஸ்பெற்ற துவி மஞ்ச உப்பினுள் தன்னை நினைதொறும் நெடுங்கள்கள் உகுத்த அப்பினுல் நைந்து அருந்துயர் உயிரிப்பு உடையாக்கை வெப்பினுல் புஸ்ரந்து ஒருநிலை உருதமென்துகிலாள்.

ப-ஸ: துப்பினுல் செய்த கையொடு காஸ்பெற்ற - பவளத் தினுற் செய்யப்பட்ட கையுங்காலுமுடைய, துவிமஞ்ச உப்பி ஞானதை - மழைமுகிழையொத்த இராமபிரானை, நினைதொறும்- என்னுந்தோறும், நெடுங்கள்கள் உகுத்த அப்பினுல் - நீண்ட- கள்கள் சொரிந்த நீரினுல் ஈரமாகி, அருந்துயர் உயிரிப்புவை- யாக்கை - கொடிய துன்பத்தினுல் ஏற்படும் பெருமுச்சையுடைய உடம்பின், வெப்பினுல் புலர்ந்து - வெப்பத்தினுல் காய்ந்து, ஒரு நிலையுருத்-(நைந்த ஹுங் காய்தலுமாயிருத்தலால்) ஓரோ தன்னமையைப் பெற்றிராத, மென்துகிலாள் - மெல்லிய ஆடையை உடையவள்;

பொழியு: பவளத்தாவியற்றப் பெற்ற கைகால்களைக் கொண்ட மழை முகிலை ஒத்த இராமபிரானை என்னுந் தோறும் சீதாபிராட்டியின் நெடிய கண்களுக்குத் தீரால் நைந்தும் துன்பத்தால் வெதுயபிப் பெற்றுச் செறியும் உடலின்

வெப்பத்தால் உலர்ந்தும் ஒரு நிலையைப் பெருத ஆடையை உடையவளானால்,

விளக்கம் : அடிக்கடி இராமபிரானின் உருவம் சீதா பிராட்டியின் நினைவிற்கொன்றுகிறது; பிரிந்த காதலரின் உள்பாங்கினை அறிந்த கம்பர் தோபிராட்டியின் ஆடை ஒரு நிலையில்லை என்று கூறுவதுழவும் தோபிராட்டியின் துண்பத்தை யும் உள்ளத்தில் இராமவின் தோற்றம் அடிக்கடி தோற்றுவதை யும் காட்டுகிறார். இராமபிரானின் கைகால்கள் பவளத்தை நிகர்த்தன; திருமேனி மழை முகிலை நிகர்த்தது இவற்றைச் சேர்ந்து பிராட்டி உள்ளத்தினாயில் எழுதி இராமபிரானின் காண்கிறான். பவளத்தாற் செய்த கைகால்களையுடைய மஞ்சளன்பது இல்பொருளுவையும், ஆடைநீணவதும் பின் உலர்ந்து மூன்றைய நிலைய அடைவதும் ஆகிய செயல்கள் கூறுவது தொல்துருப்பெறவனி. வடமொழியில் பூர்வரூபாவங்காரமான்பர்.

மாதிரியனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணால்

9. அரிது போகலோ விதிவலி கடத்தவென் ரஞ்சிப் பரிதி வாளவன் குலத்தையும் பழிவையும் பாராக் கருதி நாயகன் வரும்வரு மென்பதோர் துளிவால் கருதி மாதிரி மனைத்தையும் மளக்கின்ற கண்ணால்.

கொ-டி: போகலோ அரிது விதிவலிகடத்தல் அரிது என்று அஞ்சி, சுருதிநாயகன் பரிதிவாளவன் குலத்தையும் பழிவையும் பாரா வரும் வரும் என்பது ஓர் துளிவால், சுருதி மாதிரம் அளைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணால்.

ப - ஸி: போகலோ அரிது - இச்சிறையிலிருந்து தபபிப் போதல் முடியாத காரியம், விதிவலி கடத்தல் அரிது - விதியின் வலிமையை வெல்லுதல் முடியாது என்று என்னி அஞ்சி - என்றெல்லாம் என்னிப் பயங்கொண்டவளாய், சுருதி நாயகன் - வேதங்களின் தலைவருகிய இராமபிரான், பரிதி வாளவன் குலத்தையும் - (தான் பிறந்த) குரிய குலத்தின் பெருமையையும், பழிவையும் பாரா - தனக்கேற்பட்ட வசையையும் (தன் மனைவியைப் பிறன் அபகரிக்க வாளாவிருந்தான் என்பதால் ஏற்பட்ட பழி) என்னி, வரும் வரும் - (அவற்றைப் போக்க) வருவான், என்பது ஓர் துளிவால் - என்ற துளி வினால், கருதி - அவன் வரவைக்கருதி, மாதிரம் அளைத்தையும் - எல்லாத் திசைகளையும், அளக்கின்ற கண்ணால் - அளந்து பார்ப்பதுபோல் நெடுந்தூரம்வரை பார்க்கின்ற கள் கணையுடையவளாயிருந்தான்.

போறிப்பு : மிகுந்த காலையுடைய இந்தச் சிறையிலிருந்து தப்பிப்போதல் முடியாது. விதியின் வலிமையைக் கடத்தலும் ஆகாது என்றென்னி அஞ்சிய சீதாபிராட்டி வேதநாயகனு சிய இராமபிரான் என்பொருட்டாக வராவிட்டாலும் தான் பிறந்த குரிய குலத்தின் பெருமையையும், அதற்கேற்பட்ட அவமானத்தையும் ஆராய்ந்து அவ்வமானத்தைப் போக்க வாயினும் வருவார் என்னும் உறுதியால் அவரின் வரவை என்னி எல்லாத் திசைகளையும் நோக்கிய வணணம் இருக்கும் கண்களையுடையவளாயிருந்தான்,

விளக்கம் : சிறையிலிருந்து தப்பிப்போதல் அரிது. உயிரை விடுதற்கும் விதிவிலையைக் கடத்தல் ஆகாத காரியமாயிருக்கிறது. விதியின்றி உயிரை மாய்க்க முடியாது என்ற சிந்தனையோடு இராமபிரான் வருவார் என்ற நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. தீயவெளு கவரப்பட்ட சிறுமையையுடைய தன்னை மீட்கவராவிட்டாலும் தன்குலப் பெருமையை நிலைநாட்டவும் குரிய குலத்தில் ஒரு பெண்ணை அராக்கன் கவர்ந்து செல்ல இராமன் வாளாவிருந்தான் என்ற வசை நீங்கும் வணணமும் நிச்சயமாக இங்கு வருவார் என்று துணிந்து நாற்றிசையையும் உற்று நோக்கியவணணமிருந்தான்.

'சருதிநாயகன்' ஆதவின் தவறிழைக்கமாட்டான் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படத்தக்கதாக 'சருதிநாயகன் வரும்' எனக்கம்பர் நயம்படக் கூறினமை சிந்தித்து மதிழுத்தக்கதாகும்.

திசைகளை நோக்கினால் என்று கூறுமால், "மாதிரமணைத் தையுமள்க்கின்ற கண்ணால்" என நயம்படத் தமிழ்மொழியை வெற்றலைக்கொண்டு சுற்போர் மனதில் இலக்கிய இன்பத்தை அள்ளிக் கொரித்திருக்கிறார். வரும்வரும் என்ற அடுக்கு துணிவு பற்றிவந்தது.

சடையாகிய குழலாள்

10. கணமயி ஞாரு முத்தயல் கதுப்புறக் கள்ளிக் கணமயி கடக்கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்த தூமதியை அமைய வாயில்பெய் துமிழ்கின்ற வயிலெல்லிற் ராவின் குணமயி நுத்திரன் டொருசனை யாகிய குழலாள்.

கொடு : கணமயினால் திருமுகத்து அயல் கதுப்புறக்கங்களை கணமை உடைக்கற்றை நிலத்து இடைக்கிடந்த தூமதியை அமைய வாயில்பெய்து உமிழ்கின்ற அயில் ஏரிந்து அரவின் குணமயுற திரண்டு ஒருசனை ஆகிய குழலாள்;

ப-ரை : கஸமயினுள்திருமுகத்து அயல் - பொறுமைமிக்க வளர்கிய சீதாபிராட்டியின் அழகிய முகத்தின் பக்கங்களில் - கதுப்பு உறக்கவ்வி - இரு கண்ணங்களையும் மூடிப்படித்து, அனம யுடைக்கற்றை - பாரம் பொருந்திய மயிர்த்தொகுதியையுடைய நிலத்திடைக் கிடந்த துமதியை - பூரியிலே கிடந்த மறுவில்லாத சந்திரரை, அனமய வாழிற்பெய்து - முழு தாக உள்ளே அடங்கும் வண்ணம் வாயினுல் வீழுங்கி, உழிழின்று - மீன்டும் கச்சுகின்ற, அபில் எயிற்று அரவின் - கர்மை பொருந்திய பற்களையுடைய இராகு என்னும் பாம்புபோன்ற வடிவுடையதாய், குமையறுத் திரண்டு - நெருங்கித் திரண்டு, ஒருசடையாகிய குழலான் - ஒரே சடையாயமைந்த கூந்தலையுடையாள்.

திருமுகத்தயல் கவுனி வாயிற்பெய்து உழிழ்கின்ற அரவின் திரண்டு ஒருசடையாகிய குழலான் எனவினைமுடிவுசெய்க.

பொழிப்பு : பொறுமைமிக்க தோபிராட்டியின் அழகிய முகத்தின் இரு கண்ணங்களையும் பற்றி நெருங்கிய மயிர்த் தொகுதி பொருந்திய நிலத்தின்கண்ணே கிடக்கின்ற பூரண சந்திரரைத் தனது வாழினுல் வீழுங்கி மீன்டும் உழிழின்ற காரிய பற்களையுடைய கரிய பாம்பைப் போலத் திரண்டு ஒரு சடையாகிய கூந்தலையுடையாள்.

விளக்கம் : தலைவரைப் பிரிந்த துயரால் நூப்பளை எழுவு மின்றிக் கிடந்த கூந்தல் திரண்டு ஒரு சடையாகிய தன்னையைக் கம்பர் சந்திரரை வீழுங்கிக் கக்கிய பாம்புக்கு உவமிக் கிழர், உழிழும் நிலையில் சந்திரவினை ஒரு பாகம் வெளிப்பட ஏனைய பகுதி பாப் பின் வாயிலீருப்பதுபோலத் திரிந்த கூந்தலை ஞால் மறைக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி மாத்திரம் வெளிப்பாட்டுக் கோண்டுகிறது சீதாபிராட்டியின் மூகம். இந்தக் கந்பகை சித்திரிக்கப்பட்டு பட்டங்கபோல் மண்க்கண்மூன் தோண்றுகிறது காளிதால் மகாகவியும் மேகதூதத்தில் இயக்கனின் மணிவி விரிவுத் துயரால் திரிந்த கூந்தல் முகத்தை மறைக்க ஒரு கையின் மேல் முகத்தை வைத்தவன்னையிருப்பதை இவ்வாறே கந்பளை செய்தல் நோக்கி மகிழுத் தக்கது.

உலமானம்

உவமேயும்

முழுமதி

தோதேவியின் முகம்

இராகு என்னும் பாம்பு

திரண்ட கூந்தல்

நிலத்திடைக் கிடந்த கமையுடைக் கற்றை எனக்கொண்டு கூந்தல் நிலத்திடை அலைகின்றது எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அரவின் என்பதில் இன்னருபு உவமைப் பொறுத்தில் வந்தது.

அனங்கவேள் செய்த புகையுண்ட ஓவியம்

11. ஆவி யங்குகில் புளைதொனி நன்றிவே நறியாள்
தூளி யன்னமென் புளவிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்
~~தேவு~~ தெண்கடல் வழியந்துகொள்ள எனங்கவேள் செய்த
ஆவி யங்குக ஏன்னதே யொக்கின்ற வருஷாள்.

கோ - 6 : புளைவது ஆவி அம் துகில் ஒன்று அன்றி வேறு
அறியாள். தூளி அன்னமென் புளல் இடை தோய்கிலா
மெய்யாள். அனங்கவேள் தேவு தெண்கடல் அமிழ்து
கொண்டு செய்த ஓவியம் புகையுண்டதே யொக்கின்ற உரு
வாள். (ஆவி அம் துகில் ஒன்று அன்றி வேறு புளைவது அறி
யாள் எனவும் கொண்டு கூட்டலாம்.)

ப - ரை: புளைவது - (முன்னமே) அளிந்துகொண்ட-, ஆவி
அம் துகில் ஒன்று அன்றி வேறு அறியாள் - புகையணைய மென்
மெய்யான அழகிய ஆடை ஒன்றையேயன்றி வேறு ஆடையை
அளிந்திலள், தூளி அன்னம் மென் புளவிலை. - மென்மெய்யான
சிறகுகளையுடைய அன்னப்பறவை வசிக்கின்ற மெஸ்லிய நீரில்,
தோய்கிலா மெய்யாள் - மூழ்கிடா (அழுக்கேறிய) உடம்பினை
யுடையாள், அனங்கவேள் தெண்கடல் தேவு அமிழ்து கொண்டு
செய்த ஓவியம் - மன்மதன் பாற்கடலிற்கேருன்றிய தெய்வத்
தன்னை வாய்ந்த அமிழ்தத்தினால் ஆக்கிய அழகிய சித்திரம்,
புகை உண்ணது அன்னுள் - புகைப்பிடித்தது (மங்கியது) போன்ற
தோற்றுத்தொடர்வைளாயிருந்தாள்.

பொழியு: இராவணனுற் கவரப்பட்ட அன்று அளிந்
திருந்த ஆடையை ஒழிய வேறு ஆடையையறியாதவளாயும்,
அன்னங்கள் தங்கும் மென்மெய்யான நீரில் முழுகாமெயால்
அழுக்கேறிய மேனியையுடையவளாயும், மன்மதன் பாற்கட
லிலே தோன்றிய அமிர்தத்தைக்கொண்டு ஆக்கிய சித்திரம்
புகையாற் பற்றப்பட்டது போன்ற உருவத்துறையும் விளங்
கினுள்.

விளக்கம்: இராமபிரானைப் பிரிந்த துண்பத்தால் ஆடை
களை மாற்றுமலும் நீராடாமலும் இருந்த நிலைமை சோதேவி
யின் விரகதாபத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அழகுத் தெய்வ
மாகிய மன்மதனே தேவாயிரதத்தால் ஒரு சித்திரம் ஆக்கினால்
அது எல்லையற்ற அழகுடையதாய்த் திகழும். அத்தகைய அழகு
வாய்ந்தவள் பிராட்டி, ஆனால் விரகவேதணியால் நலங்குன்றி

அந்த ஒனியம் புதைப்பிடித்ததுபோல மங்கிய நலனுடன் காணப்படுகிறுள் என அருமையாகக் கம்பர் வர்ணித்துள்ளார்.

உ.வமானம் - புதைப்பிடி ஒனியம்.

உ.வமேயம் - அழகு கறைந்த சீதாபிராட்டி.

சிறையிலிருக்கும் சீதாபிராட்டியின் சிந்தனைகள்

(12 - 18 செய்யுள்கள்)

சிறையிலிருந்து அரக்காாற்றுன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சீதாபிராட்டியின் உள்ளம் பலவித சிந்தனைகளையும் குழுறல்களையும் கொடுப்பதை வர்ணிப்பன 12 - 18 வரையுள்ள ஏழு செய்யுள்கள்.

மாயமானின் பின்கென்ற இராமபிரானைத் தேடிச்சென்ற இகீரைப்பருமான் தன் அண்ணைக் காணவில்லையோ? கண்டாலுயினும் இராவணன் என்னை எடுத்துவந்த செய்தியை இன்னும் அறிந்தில்ரோ? கடவின் நடுவே இராவணனின் இராச்சியமாகிய இலங்கை உண்டு என்பதை அறிந்தில்ரோ? என்றெங்னவிப் பெரும் புண்ணில் கொள்ளி நுழைந்தாற்போல வேதமையற்றான். என்னை இராவணன் கவர்ந்து வரும்போது அவனைத் தடுத்துப் போரிட்டு அவனது வாவாற் சிறகிழந்து வீழ்ந்த சடாயுவும் மாண்டுவிட்டானோ? அவன் இறந்திருந்தால் இராவணன் என்னை எடுத்து வந்தானென்ற செய்தியை இராம இலக்குமணக்கு உரைப்பவர் யாருமில்லையே. அப்படி என்னிலையை உரைப்பவரில்லாதொழிந்தால் இப்பிறப்பில் என்னை அவர்கள் காணவே முடியாது என எண்ணி எண்ணி நெருப்பில் அடிக்கடி விழுத்தெழுபவர்களைப் போலத் துடிதுடித்தாள். தீவிணையடைய யான் இலக்குவனை மதியாமற் குறிய வார்த்தைகள் இராமபிரானுக்குத் தெரிந்துவிட்டனவோ? தன்னஞ்சிரித் தம்பியை ஆராயாமல் ஏசிய என்னை வெறுத்துவிட்டாரோ? அன்றி யான் முற்பிறப்பிற்கெய்த விழையின் பயன் இப்பிறப்பிலூட்டுகின்றதோ? என்று சொல்லிச் சொல்லி நாவரங்கு அல்லவுற்றான். தான் இருக்குமிடத்திற் கறையான் புற்றெடுத் தரித்தாலும் உணராதவளாய்ச் சோர்வுற்றான். வனத்திலே தன் நாயகனுக்கு இலையுணவு களை யார் பரிமாறுவார்களோ? என்று எங்குவாள். அவரிடம் விருந்திவர் வந்தால் என்ன செய்வாரோ? என எண்ணி வெதும்புவான். இரவுபகலென்று வேறு

பாடறியாது துண்பமுழுந்து வந்தும் பிராட்டி இலங்கையில் வாழும் அரக்கர் என்னைத் தின்றிருப்பார்கள் என என்னை வந்தில்லோ? தன் குவப்பெங்காகிய பொறுமையால் சினந் தீர்ந்துவிட்டாரோ? இராமபிரான்து தாய்மாரும் தம்பியா சிய பரதனும் மீண்டும் வந்து அயோத்திக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டனரோ? என்னைத் தேடிவரும்போது அவர் கணக்கு ஏதும் துண்பம் நேர்ந்ததோ? என்றெல்லாம் என்னை என்னைச் சோர்வடைவாள். பதினான்கு ஆண்டு கழித்தன்றி அயோத்திக்குத் தன் நாயகன் செல்லமாட்டாண்ட மனத்தை தேற்றிக்கொள்வாள். கானுடன் இராமபிரான் போர்செய்த காலத்தில் வந்த முராக்ரணைப்போன்ற வளியவர்களும் வஞ்ச மூம் மாயமும் வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர் மீண்டும்வந்து போர்செய்யவங்களும்; என்று கானுடைய போன்றக் கான்ப வள் போலக் கலங்கினாள்.

இராவணன் கொண்டிறந்தமையறிந்தில்லோ

12. கண்டி வள்கொலா மிளவலும் கணிகட எடுவன் உண்டி ஸ்தங்கயென் ருணர்ந்தில் குலகெலா மொறுப்பாள் கொண்டி றந்தமை யற்கில் ராமேனக் குழுயாப் புண்டி றந்ததி வெரிநுமைந் தாலெனப் புகைவாள்.

கொ-டு: இளவறும் கண்டிலன் கொலாம் கணிகடல் நடுவன் உண்டு இலங்கை என்று உணர்ந்திலர்: உலகெலாம் ஒறுப்பாள் கொண்டு இறந்தமை அறிந்து இலராம் எனக் குழுயா புண்டிறந்து அதில் எரி நுழைந்தால் என புகைவாள்;

ப-ரூ: இளவறும் கண்டிலன் கொல்லும் - இவக்குமண்ணும் மாயமானின் பின்னே சென்ற இராமபிரானைக் காணலீல கீயோ, கணிகடல் நடுவன் இலங்கை உண்டு என்று உணர்ந்திலர் - ஆர்ப்பரிக்கும் கடவின் மத்தியில் இலங்கை என்றெலுரு நகரம் உண்டு என்பதை அவர்கள் அறியாரோ, உலகு எல்லாம் ஒறுப்பாள் - எல்லா உலகத்தையும் வருத்துபவனுகிய இராவணன், கொண்டு இறந்தமை வறிகிலா ஆம் - என்னைக் கலர்ந்து கொண்டு கடல் தாங்கிச் சென்றமையை அறிந்திருக்கமாட்டார், என என்னைக் குழுயா - என்று சிந்தித்து வருந்தி, புண்டிறந்து அதில் எரி நுழைந்தால் என - புண்ணின் வாய் திறந்திருக்க அதில் கனல் நுழைந்தது போல, புகைவாள் - வெதும்புவாள்;

யெழியு: மாணின் பின் சென்ற தனி முத்தோனை இவக்கு மணை காணல்வில்லைப் போதும்: கண்டானுயினும் கடவின்

நடுவே இவ்வகை உண்டு என்பதையவர் அவியார், மேலும் கூகங்களைத் துண்புறுத்தும் இராவணன் என்னை எடுத்துச் சென்றுமையை அறிந்திரார் என்றெல்லாம் என்னிட திறந்த புளைனில் கனல் நுழைந்தது போலக் கனன்று வெதும்பினுள்.

விளக்கம் : தான் சிறைப்பட்ட செய்தியையும் இருக்கு மிடத்தையும் இராமபிரான்றிந்திருந்தால் இதுகாலவெவல்லீஸ் யில் வந்திருப்பாரே. வராமையால் அறியவில்லைப்போலும் என்று என்னிட ஆண்புறுகிறுள். புன் திறந்த அசில் எரி நுழைந்தால் தாங்கமுடியாத வேதனை ஏற்படும். அதே போன்று சிறையில் வேதனைப்படுகிறார்கள்: அத்துடன் இராமபிரான் தானிருக்குமிடத்தையறிந்தில்லை என்ற எண்ணத்தா வேற்படும் வேதனையுக்கு சேர்ந்து பிராட்டியின் உள்ளத்தை மிக வகுத்துகிறதென்பது கருத்தக்கசது. இவ்வாறே கம்பு பிறிதொரிடத்தில், “எறிவேல் பாய்ந்த பெரும்புள்ளிற் கனல் நுழைந்தாலென்ன்” என்று கூறுகிறார்: கொல், ஆம் என்பதையப்பொருளில் வந்தன.

உவமானம்	உவமேயம்
திறந்தபுன்	சிறையின் உன்னம்
எரி	இராமபிரான் வரானே என்ற எண்ணம்

எரிநுழைந்ததாலென் மெலிவாள்.

13. மாண்டு போயின ஜெகுவக்ட கரக்ஸமன் மற்றோர் யாண்டை யென்னிலை யறிவுறுப்பார்கள் பிறப்பிற காண்ட லேவரி தெள்ளென்று விமமுறுங் கலங்கும் மீண்டும் மீண்டுபுக் கெரிநுழைந்த தாலென் மெலிவாள்.

கொ-டு: எருகைவக்ட்கு அரசன் மாண்டுபோயினன்றன் மன் மற்றோர் யாண்டை என்னிலை அறிவுறுப்பார்கள் இப்பிறப்பில் காண்டலோ அரிது என்று என்று விமமுறும் கலங்கும், மீண்டும் மீண்டும் புக்கு எரிநுழைந்தால் என மெலிவாள்.

ப-ஞ: எகுவக்டக்ரசன் மாண்டுபோயினன்றன் - கழக்ரச ஞன சடாய்வும் இறந்துபோன்னாலே, மற்றோர் என்னிலை அறிவுறுப்பார்கள் யாண்டை - என்னிலையை இராம இவக்குமண்ணருக்குச் சொல்லத்தக்கவர் எங்கே இருக்கிறார்கள் (ஆதலால்), இப்பிறப்பிலே காண்டலோ அரிது-அவர்கள் இப்பிறப்பிலே என்னைத் தேடிக்காண்டல் முடியாது, என்று என்று விமமுறும் - என்று

பல முன்று என்னை அழுவாள், கலக்கும் - தடுமாறுவாள், எரிபுக்கு மீண்டுமின்றும் நுழைந்தாலென - திரும்பத்திரும்ப நெருப்பில் ஸ்ரீந்தானிலப்படியிருக்குமோ அவ்வாறு, மெனிவான் - துன்புறுவாள்.

பொழிப்பு: இராவணன் என்னைக் கவர்ந்துசென்றபோது அவனுடு போரிட்ட சடாயு மாண்டொழிந்தானே? அவனிறந்தால் என்னிலையை இராம இலக்குமணருக்குச் சொல்லத் தக்கவர் எவருமில்லை. அப்படியானால் இப்பிறப்பில் அவர்கள் என்னைத் தேடிக் காண்மாட்டார்கள் என்றென்னைக் கவனிக்கும் தொழிராட்டி நெருப்பில் விழுந்து எழும்புவதுபோன்ற வருத்தத்தையடைவாள்.

விளக்கம்: பிராட்டியை இராவணன் கவர்ந்துசென்றதையறிவிக்கத்தக்கவன் சடாயு ஒருவனே, அவனும் மாண்டொழிந்தால் தள்ளிலையைச் சொல்லுவார் பிறரில்லை என்ற என்னைம் அவன் மனதிலே தோன்றும்போதெல்லாம் நெருப்பில் விழுவதுபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இராமபிரான் தன்னிலையை அறியாவிட்டால் வருவானென்ற நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. ஆகவே அவன் துன்பத்தில் வேகும் உள்ளமுடையவளாயிருந்தாள் எனக் கம்பர் ஏதுக்களோடு விளக்குகிறார்.

கவி பிராட்டியின் நினையில் தான் இருந்து அவளது மனதீலையை அளந்து கூறுகிறார்.

மீண்டும் மீண்டும் ஏரிபுக்குநுழைதல் - உவமானம்.

தோபிராட்டியின் மீளாத்துயர் - உவமேயம்.

எஞ்சைவகட்கரசன் மாண்டுபோயினன் மன என்பதில் மன என்னும் இடைச்சொல் ஜயப்பொருளில் வந்தது.

முன்னையூழவினை முடிந்ததோ

14. என்னை நாயக னினவலை யென்னைவா விளையேன்
சொன்ன வார்த்தைகேட்ட டிரிவில் னோன்றுறந் தானே
முன்னை யூழவினை முடிந்ததோ வென்றென்று முறையாற்
பன்ன வாய்ப்பாற்ற துணர்வுதேயந் தாருபிர் பகுதப்பாள்.

கொடு: விளையேன் இளவலை என்னைவா சொன்ன
வார்த்தைகேட்டு நாயகன் அறிவில்லை இவன் என என்னைத்
துறந்தானே, முன்னை ஊழவினை முடிந்ததோ என்று என்று
முறையாற்பன்ன வாய்ப்பாற்ற துணர்வு தேயந்து ஆர்
உயிர்ப்பதைப்பாளி:

ப-நர: வினையேன் இளவ்டீ என்னவா சொன்ன வாரித்தை கேட்டு - திலினையெட்டைய யான் மதியாமல் இளையபெருமானை ஏசிய கடுஞ் சொற்களைக் கேட்டதினால், அறி வில்ள என நூயகன் துறந்து நே - இவன் அறிவற்றபேதை என்று என்னை என்னுயகன் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டாரோ, முன்னையுழ்சினை முடிந்ததோ - முற்பிறப்பிற செய்த திலினையால் என் வாழ்வு முடிவற்றதேர். என்று என்று முறையால்பங்கள் - இவ்வாறு பலவாறு சிந்தித்து ஒன்றான்பின் ஒன்றுக்க் கூறிப் புலம்ப, வாய்ப்பார்ந்து - வாய்நீர்வற்றி (நாவரண்டு), உணர்வுதேயுந்து - அறிவு ஆற்றல் குன்றி, ஆருயிர் பதைப்பான் - அறிய உயிரும் நடுங்கும் நிலையை அடைந்தான்.

பொழியு: திலினையெட்டைய யான் இளையபெருமானைச் சிறி தும் மதியாமல் வைத்தெச்சய அறிந்த இராமபிரான் இவன் அறிவற்றவன் என வெறுத்து என்னை நீத்தாரோ? நான் முற்பிறப்பிற செய்த திலினையின் பலங்குல என்வாழ்வு முடிவற்றதோ? என்று இன்னவாறு ஒன்றான்பின் ஒன்றுக்கப் புலம்பிக்கொண் டிருப்பதால் நாவரண்டு அறிவு சோர்ந்து உயிர் பதைத்தான்.

விளக்கம்: இராமபிரான் தன்னைச் சிறைமிடக் வராமைக் குரிய காரணங்களைத் தானுக்கவே கற்பின்செய்து புலம்பும் தொபிராட்டி, கான் இளையபெருமானுக்கிழமைத்த குற்றம் கன் மௌத்தை வாட்டுவதை வெளியிடும் தன்மையும் சந்தர்ப்பம் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. மாயமானின் பின் சென்ற இராமன் அஸ்தியதுபோன்ற சத்தத்தைக் கேட்டும் இலக்குவன் அது மாயமானின் செயல்லை அலட்சியமாக திறப்பி தொபிராட்டி இனவலைப் பார்த்து, “எங் கோருக்கீ மற்றவாள் அாச்சுக்கு புரிமானையால் இற்றுவிழுந்தன என்ன எழும் என்னயல் நிற்றியோ இளையோய், யான் இனி எரியினைக் கடிது விழுந்துயிர் இறப்பன்” என்றெல்லாங் கடும் வாரித்தை கூறினான். தான் மாசற்ற இலக்குவனுக்கு இழைத்த குற்றம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிராட்டியின் நெஞ்சைப் பெரிதும் வருத்த உயிர்பதைத்தான். தான்கறிய கொடிய வாரித்தை களைத் திரும்பத்திரும்பக்கூறி நாவரண்டாள். அறிவு சோர்ந்தான். உயிர்பதைத்தான் எனக்கம்பர் நயம்படக் கூறியிருப்பு சிந்தித்து மகிழுத்தக்கது.

மருந்துமுன்று கொல் யான்கொண்டநோய்க்கு

- X 15. அருந்து மெஸ்லட காரிட வருந்துமென் றழுங்கும் விருந்து கண்டபோ தென்னுறுமோ வென்று விழ்மும் மருந்து முன்டுகொல் யான்கொண்ட நோய்க்கென்று மயங்கும் இருந்த மாநிலங்கு செல்லவித திடவுமான் பொதான்..

கொ - 6: இருந்த மாநிலம் செல் அரித்திடவும் ஆண்டு எழாதாள் அருந்தும் மெஸ் அடகு ஆரிட அருந்தும் என்று அழுங்கும் விருந்து கண்டபோது என் உறுமோ என்று எண்ணி விழ்மும் யான் கொண்ட நோய்க்கு மருந்தும் உண்டு கொல் என்று மயங்கும்.

ப - ஈ : இருந்த மாநிலம் - தான் இருக்கின்ற நிலம் (முழு வதையும்), செல் அரித்திடவும் ஆண்டு எழாதாள் - கறையான் அரித்த பொழுதும் (அதையறியாதவளாய்) அவ்விடத்தை சிட்டு எழாத சீதாபிராட்டி, அருந்தும் மெஸ்லடகு - என்ன யகன் உண்ணுவின்ற மெஸ்லிய இலையுணவை, ஆர் இட அருந்தும் - யார் எடுத்துக் கொடுக்க அருந்துவார், என்று எண்ணி அழுகும் - என்று நினைத்து வருந்துவாள், விருந்து கண்டபோது என் உறுமோ - காட்டில் தம்மிடம் வருகின்ற விருந்தினரைக் கண்டால் (அவர்களை உபசரிப்பாரின்மையால்) எவ்விதம் வருந்துவாரோ, என்று எண்ணி விழ்மும் - என் நினைந்து அழுவாள், யான்கொண்ட நோய்க்கு - நான் அனுபவிக்கும் இந்த மனவேத ஸீக்கு, மருந்தும் உண்டு கொல் என்று மயங்கும் - ஏற்ற மருந்தும் உலகில் இருக்கின்றதோ? என் நினைந்து மயக்கமடைவாள்.

பொழிப்பு : பிராட்டிதான் இருக்கும் இடத்தில் கறையான் புறத்தெடுத்தபோதும் அவ்விடத்தை விட்டெழாதவளாய் பிராமபிரான் விரும்பி உண்கின்ற இலையுணவுகளை யார் பரிமாறப்போகிறார்கள்? அவரிடம் உரும் விருந்தினரை உபசரிப்பார் இன்மையால் - தன்னுயகன் வருந்துவாரே என்றெல்லாம் சிந்தித்தல்லன்றும், தன்கேற்றப்பட்ட நோய்க்கு (துங்பத் திற்கு) உலகில் மருந்துமிருக்கின்றதா? என்று நினைந்து மயக்கமடைவாள்.

விளக்கம் : கம்பர் இவ்விடத்தில் தமிழ்நாட்டாரின் பன் பைச் சீதாபிராட்டிக்குக் கொடுக்கிறார். கணவனின் அருகிருந்து அவன் விரும்பியுண்ணும் உணவுகளைப் பரிமாறுவதும். விருந்தினரைச் சிறப்பாக உபசரித்தலும் தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் யரிய பண்டுகளாகும். அவற்றைத் தக்கசமயத்தில் சீதாபிராட்டியின் வாயினுல் வெளியிடுவது நோக்கத்தக்கது;

தான் பக்கத்தே இன்மையால் தன் கணவன் நல்லுண் வுகளை உண்ணது உடல் மெவிவடையப்போகிறுமே என்று நினைவது பென்மையின் இயல்பைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. காட்டில் அறுக்கவையுண்டி இல்லாது இலையடக்களை உண்ணும் இராமபிரானுக்கு ஏற்றவற்றைப் பரிமாறத்தானும் ஒருவரும் இல்லையே என்பது பிராட்டிக்குப் பெரும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. ‘விருந்தோம்பல்’ என்னும் பண்பாடு தமிழ்நாட்டாருக்குரிய ஒரு உயரிய பண்பு. சீதாபிராட்டி தமிழ்நாட்டுப் பெண்ணல்லளாயினும் கம்பர் தமிழ்நாட்டாரின் பண்பைச் சீதாபிராட்டிக்குக் கொடுத்து அப்பண்பிற்கு உயரிய இடமளித்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத்திற் கண்ணகியும் ‘விருந்தெதிர்கோட்டும் இழந்த என்னை’ என விருந்தினரை உபசரியாமைக்கு வருந்துதலைக் காணலாம். ஆன்டெழாதான் என்பதில் ஐந்தாருடுப் தொக்கு நிற்கிறது. எழாதான் - முற்றெச்சம். உம் - உயரிவு கிறப்பு.

அரக்கர் இத்துணைப் பகல் வையார்

16. வன்கண் வஞ்சலை அரக்கரித் துணைப்பகல் வையார்
 தின்பு ரென்னிலிச் செயத்தக்க தென்றுதிரங் தானே
 ✚ தன்கு ஸப்பொறை தன்பொறை யெனத்தனிந் தானே
 என்கொ லெண்ணுவே ஜென்னுமங் கிராப்பக லில்லான்.

கொடி: அங்கு இராப்பகல் இல்லாள் வன்கண் வஞ்சலை அரக்கர் இத்துணைப் பகல் வையார் தின்பர் என்னிலிச் செயத்தக்கது என்று தீர்ந்தானே, தன்குஸப்பொறை தன்பொறை எனத் தனிந்தானே, என்கொல் என்னுவேன் என்னும்.

ப - னா : அங்கு இராப்பகல் இல்லாள் - அச்சின்றயில் இரவும் பகலும் வேறுபாடு தெரியாது கவன்றுகொண்டிருக்கும் சீதாபிராட்டி, வன்கண் வஞ்சலை அரக்கர் - கொடிய வஞ்சலைபொருந்திய அரக்கர், இத்துணைப்பகல் வையார் தின்பு - இந்தநாளிவரையும் சிறையை உயிரோடு வைத்திருக்கமாட்டார்கள், தின்றிருப்பார்கள், இனிசெயத் தக்கது என் என்று தீர்ந்தானே - இனி நாம் அங்கு சென்று செய்யக்கூடிய காரியம் ஒன்றுமில்லை என் என்னி வருதலை ஒழித்தானே, தன்குஸப் பொறைதன் பொறை என - தான் பிறந்த குரிய குலத்துக்குரிய பொறுமையைத் தனக்குரிமையாகக் கொண்டு, தனிந்தானே - (அரக்கர் குலத்தை வேற்றுக்கேவன்டியசினம்) தனிவுற்றுமே, என் கொல் எண்ணுவேன் - என்ன காரணம் என்று நினைப்பேன்.

பொழிப்பு: இரவுபகலென்ற வேறுபாடின்றித் துன்பத்தால் வாடும் சிதாபிராட்டி பின்வருமாறு சிந்திக்கிறோன். இலங்கா புரியில் வாழும் அரக்கர் கொடுமையும் வஞ்சளையும் நிறைந்த வரிகள். அவர்கள் இத்துணைக்காலமும் சிதாதேவியை உயிரோடு வைத்திருக்கமாட்டார்; தின்றிருப்பார். ஆதனின் நாம் இனி அங்கு சென்று செய்யத் தக்கது ஒன்றுமில்லை என்ற என்னை வாராதொழிந்தாரோ? அன்றித் தன் சூரிய குலத்துக் குரிய பொறுமையைத் தானும் மேற்கொண்டு இராவணன் மேற்கொண்ட சிற்றம் ஆறினுரோ? என்ன காரணத்தை நான் எண்ணுவேன்.

விளக்கம்: தன்னை இராமன் மீட்கவராமைக்குரிய காரணங்களை ஆராய்கின்ற சிதாபிராட்டி கொடிய அரக்கர் தன்னைக் கொன்று தின்றிருப்பார்கள் என்று இராமன் எண்ணை வாராதொழிந் திருக்கலாம் அல்லது கருணையுள்ளும் படைத்த வள்ளலாகிய இராமயிரான் பிறர் குற்றங்களை மன்னிக்கும் இயல்புடைய தன் குலப்பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து வாராதொழிந் திருக்கலாமென்று சிந்தித்த வண்ணம் இராப்பகலறியாது சிந்தனையிலாம் நிதிருக்கிறோன். இராமபிரானின் பொறுமையைச் சிதாபிராட்டி பல இடங்களிலும் கண்டவள். ‘பதினான்கு வருடம் வளங்கெல், இராச்சியத்தை பரதனுக்குக் கொடு’ என்றபோது இராமனின் உத்தம குணத்தையும் பொறுமையையுங் கண்டவள்: ‘சிதையை ஆசையினால் இராவணன் கொண்டு போனான். அவனை மன்னித்துவிடுவோம்’ என்று இராமன் எண்ணை இலும் எண்ணக்கூடும் என்று அஞ்சிகிறோன் சிதை. இராமனின் பொறுமை சிதாபிராட்டிக்கு அச்சத் தைத் தருகிறது.

இவ்வாறு மகாபாரதத்தில் துரியோதனனுடைய கொடுமையிலும் தருமனின் அஞ்சிக்கு அவனது தம்பி அஞ்சவதைக் காணலாம்.

‘அரவுயர்த்தோன் கொடுமையிலும் நினதருஞ்சிகு அஞ்சிவேனே’ எனத் தருமனின் தம்பி கூறியிருப்பது ஒப்புநோக்கத் தக்கது. பகல் என்பது நாளைக் குறித்து நின்றது.

பட்டருமந்துருத்நோயுறுவாள்.

17. பெற்ற தாயருந் தம்பியும் போய்த்துங்வந் தெய்திக் கொற்ற மாநகர் கொண்டெழுந் தார்களோ குறித்துக் கொற்ற வாண்டெலா முறைந்தனறி யந்நகர் துன்னுள் உற்ற துண்டெனுப் பட்டருமந் துருத்நோ யுறுவாள்.

கோ-டி: பெற்ற தாயரும் தம்பியும் பெயர்த்தும் வந்து எய்தி கொற்ற மா நகர் கொண்டு எழுந்தார்களோ, சொற்ற ஆண்டு எலாம் உறைந்து அன்றி அந்நகர் துன்னன் உற்றது உண்டு என படர் உழந்து உருத்நோய் உறுவாள்.

ப - ரை: பெற்ற தாயரும் தம்பியும் - இராமணைப்பெற்ற தாய்மாரும் தம்பியாகிய பரதனும், பெயர்த்தும் வந்தெய்தி - மீண்டும் வந்து இராமணையைட்டந்து, கொற்றமாநகர் கொண்டெழுந்தார்களோ - வெற்றி பொருந்திய அயோத்திமா நகருக்கு அழைத்துச் சென்றுர்களோ, சொற்ற - இராமபிரான் குறித்துக் கூறிய; ஆண்டெலாம் உறைந்தனறி - பதினான்கு ஆண்டுகளும் வனத்தில் வசித்தல்லாமல், அந்நகர் வூன்னன் - அயோத்தி நகருக்குச் செல்லமாட்டார், உற்று உண்டு - அவருக்கு நேர்ந்த இடையூறு ஏதோ உண்டு, எனும் படர் உழந்து - என்று என்னிட துண்பப்பட்டு, உருத்நோய் உறுவாள் - இதுவரை எவரும் அடைந்திராத துண்பத்தை அடைவாள்,

பொழிப்பு: இராமபிரானின் பெற்ற தாய்மாரும் தம்பியும் மீண்டும் வந்து வெற்றி பொருந்திய அயோத்திமா நகருக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்களோ, இராமபிரான் வரையறுத்துக்கூறிய பதினான்கு ஆண்டு வனமுறைந்தனறி அயோத்தி செல்லமாட்டார். ஆதலின் அவருக்கு ஏதோ இடையூறு நேர்ந்திருக்கவேண்டும் அல்லது கிறைமீட்க வந்திருப்பாரே என்றெல்லாம் என்னி இதுவரை உலகில் எவரும் அடைந்திராத துண்பத்தையனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

விளக்கம்: இராமபிரான் தண்ணீசு சிறை மீட்கவராமைக் குரிய காரணங்களை ஆர்யும் பிராட்டிக்குப் பின்னால் சில காரணங்கள் புலப்படுகின்றன. இராமபிரானிடத்துப் பேரங்குப் பூண்ட தாயாரும் பரதனும் மீண்டும் வந்து அழைத்துச் சென்றிருப்பார்களோ என்பது. அதுவும் சீதாபிராட்டிக்குப் பெர்குத்தமாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் பதினான்கு வருடம் காடுறைய வாக்களித்த இராமபிரான் அக்கால எல்லைக்கு முன் அயோத்திக்கு மீளார். அவருடைய வாய்மைத்திறன் சீதாபிராட்டிக்கு நன்கு தெரியும். ஆதலால் அவர் அயோத்திக்குப்போயிருப்பார் என்பதை நம்பவில்லை. அதனால் இத் துண்பத்தின் மத்தியிலும் ஒரு பெருமிதமடைகிறுள்ளது. உடனே இராமனுக்கு ஏதோ இடையூறு நேர்ந்திருக்கவேண்டும் இல்லையேல் என்னை-மீட்க. வந்திருப்பாரே என்ற சிந்தனை தலைப்பட எவரும் அடையாத துண்பத்தை அடைகிறுள்ளது.

இராமபிரானுக்கு கோசலையே பெற்றதாய் ஆயினும் ஏனைய சிற்றன்னை மாரும் பேரன்புடையோராதவின் பெற்றதாயர் எனப் பண்மையிற் குறிஞர்:

பொரநிகழ்ந்ததோர் பூசலுண்டாயதோ

18. முரளை எத்தகு மொய்ம்பினேர் முன்பொரு தவர்போல் வரனு மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பில் வல்லோர் போருநி கழ்ந்ததோர் பூசலுண்டாமேனப் பொருமாக கரளை திர்ந்தது கண்டன எாமேனக் கவல்வாள்.

கோ-டு : முரன் எனத்தகும் மொய்ம்பினேர் முன் பொருதவர்போல் வரம்பிலா வரனும் மாயமும் வஞ்சமும் வல்லோர் (அரக்கர்) பொரநிகழ்ந்தது ஓர் பூசல் உண்டு ஆம் எனப் பொருமா கரன், எதிர்ந்தது கண்டனள் ஆம் எனத் கவல்வாள்.

ப-ஈர் : முரன் எனத்தகும் மொய்ம்பினேர் முரன் என னும் அசரனை ஒத்த தோள் வலி படைத்தவரும், முன்பொரு தவர்போல் - முன் இராமனுடன் போர்புரிந்தவர்களைப் போன்றவரும், வரம்பு இவு வரனும் - அளவற்ற வரங்களைப் பெற்றவரும், மாயமும் வஞ்சமும் வல்லோர் - மாயைகளும் வஞ்சளைச் செயல்களும் வல்வங்களும்பாதிய அரக்கர், பொரநிகழ்ந்தது ஓர் பூசல் உண்டாம் என - போரிட்டுந்து அவர் செய் கின்ற ஒப்பற்றபோர் ஒன்று உள்தாய் இருத்தல் கூடும், என்று என்னி, பொருமா - துண்பப்பட்டிருக்கும்போது, கரன் எதிர்ந்தது கண்டனளாமேனக் கவல்வாள் - முன்னே இராமபிரானேடு கரன் என்னும் அரக்கள் செய்த கடும்போனரக்கண்டவள் போலக் கவலை கொண்டாள்:

பொழிப்பு : முராகரைணப்போன்ற தோள்வலி படைத்தவர்களும், கரனுடன் இராமன் போரிட்ட காலத்திலிலவந்து போரிட்டவர்களைப்போன்றவர்களும், அளவிலர் வரத்தின வலிமையும் மாயங்களும் வஞ்சளைகளும் நிரம்பிய அரக்கள்கள் மீண்டும் வந்து இராமபிரானுடன் போரிடுதலாகிய பூசலும் நிகழ்ந்திடுதல் கூடும் என்று என்னி ஏக்கங்கொண்ட சீதா தேவியின் மனத்தில், முன்னே கரனுதியோர் இராமபிரானுடன் நிகழ்த்தியபோரைக் கண்ணாற் கண்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கலங்கினான்.

விளக்கம் : இலக்குமணால் முக்கறுபட்ட குரிப்பள்ளக பின் தூண்டுதலால் கரன் என்பான் பல அரக்களுடன் வந்து

இராமபிரானுடன் கடும் போர் புரிந்தாள் அப்போர் அதி
பயங்கரமானது. இப்போரைக் கண்ணுற் கண்ட பிராட்டி
பின்னும் அத்தகைய அரச்சர் படைத் துணையின்றியிருக்கும்
இராமபிரானை மீண்டும் எதிர்த்து வந்தால் கண்ணுக்கொமா?
என்று எண்ணீருள். இராமபிரானின் வில் வன்னை சீதா
தேவிக்குத் தெரியுமாயினும் பொல்லாத மானையும் வஞ்சளை
யும் நிறைந்த அரச்சர்களுடன் போர் செய்ய நேர்ந்தால் தீமை
உண்டாகக்கூடுமே என்று அஞ்சகிருள். முரள் என்பவள் மிகுந்த
வளிமை படைத்த அசரன். அவனை விள்ளு கொன்றதனால்
விள்ளுவுக்கு முராரி என்ற சிறப்புப் பெயர் உண்டாயிற்று.

இராமபிரானின் உத்தம குணங்களையும் வில்லாண்மையையும் எண்ணிச்

சீதாபிராட்டி வருந்துதல்

(18 - 29 தெய்யங்கள்)

சிறையிலிருந்து வாடும் சீதாபிராட்டிக்குச் சிந்தணையிற்
பலவித எண்ணீர்கள் தோன்றித் துண்பத்தைச் செய்கின்றன.
இவ்வளவு நேரமும் இராமன் வராமைக்குரிய காரணங்களை
யாராய்ந்து துப்புற்றுக் களைத்த உள்ளத்தில் இராமனின்
உயர்ந்த பண்புகளும் வீரமும் துண்டஞ்செய்யத் தொடங்கி
விட்டன. தண்ணுயகனது நற்கணங்களே பிராட்டிக்கு வேதனை
செய்வளவாயின. ஏனெனில் அக்ஞாங்களையுடைய இராம
பிரானை இனிக் காணமுடியுமோ என்ற ஏக்கத்தினுலாகும்.

கைகேயி, “பகைவரில்லாத அயோத்தி நாடு பரதனுக்
குரியதாகியது” என்று கூறியபோது இராமபிரானின் முகம்
மும்மடங்கு ஒளியுடன் பொலிந்தமையைத் தேவி என்னு
கிறுள். உடனே உள்ளம் கவல்கின்றது. “நீதான் இனி
அயோத்தி மன்னன்” என்று தந்தை கூறியபோதும். “அர
கரிமையை விட்டு வனஞ் செல்ல வேண்டும்” என்று சிற்றன்னை
கூறியபோதும் இராமபிரானின் திருமுகம் ஒருவிதவேறுபாடு
மின்றிக் கித்திரத்திலெழுதிய செந்தாமரை போன்றிருந்த
மையை நினைவு கருகிறுள். ஒருவராலும் வளைக்கமுடியாத
வில்லை மிதிலையில் வணித்துத் தந்தைக்கு மகிழுச்சியை நல்கித்

தன்னைத் திருமணஞ் செய்துகொள்ள அருஞ்செயல்களை என்னுடைன்றுள். இந்திராவேப் புறங்கள்டாவர்களும் வரத்தா முயர்ந்தவர்களுமாகிய பதினேலாயிரம் அரக்கர்த்தனையும் கருணையும் மூன்று நாழிகைப் பொழுதில் வென்ற இராமசிராணின் விரச் செயலை என்னுடைன்றுள்.

ஏழை வேடஞ்சிய குகளுக்கு, “என்தம்பியாகிய இலக்கு மனன் உள்தம்பி; நான் உள்து தோழன்; என்மனை உள்ள மெத்துளி” என்று உரிமை கூறியமையை மறக்கமுடியாமல் வருந்துகின்றுள். தனது திருமணத்தில் போது தந்தையாகிய ஜனகம்காராஸன் மிக விருப்பிடன் தனது கையை இராமசிராணின் வலதுங்கயில் எடுத்துவைத்த செயல்யும், தள்காலை அவர் தமது கரத்தாற்றுக்கி அம்பிரீது வைத்தசெயலையும் என்னிவருந்துகின்றுள். மனிமுடிகுடவேண்டிய பரதன் சட்டமுடிதரித்துத் தன்முன் வந்தபொழுது இராமசிராண் ஏங்கித்துங்புடன் நின்ற காட்சி சிதாபிராட்டியை உருக்குகிறது. இராமசிராண் நாட்டைநீந்து விளம்பித்து நாளில் தனது பசு நிரைகளை அந்தணர்க்குத் தான்னஞ்செய்தபொழுது அந்தணர்களின் பேராலையைப் பார்த்துப் புன்முறைவல்பூத்த செயலை என்னி அழுகிறுள். அரசகுலத்தை இருப்பதெதாரு தலைமுறையாகத் தனது மழுவாயுதத்தாற் கொள்ளேற்றித்த பரங்கராமனின் துவவியும் வீரமும் வில்லும் பறிக்கப்பட்ட வெற்றி யின் நிலைவு அவனை உருக்குகிறது. சயந்தன் காக உருவில் வந்து செய்த குற்றத்திற்காக அவனைக் கொல்ல என்னிய இராமசிராண் அவன் தன்னை இரக்கின்றார்கள் என்று கன்னேண்ணதை மாத்திரம் கெடுக்க எய்த அம்பு காகக்குலத்தின் கண்ணேற்றவொன்றையும் கெடுத்த அற்புத்தலை என்னி வருந்துகிறுள். கொடுமை பொருந்திய விர்பாதன் என்னும் அரக்கனின் குற்றத்தைப் பொறுத்து அவனுக்குச் சாபலிமோசனஞ்செய்து அவனைக் காத்த கருணையை என்னிக் கவலைகின்றுள்.

சேணிலம் உன்தம்பியதாம்

19. தெம்ம டங்கிய சேணிலம் கேகயர்
தம்ம நந்தையுன் தம்பிய தாமேன
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

கேட்டு: கேகயர் தம்மடந்தை தெம்மடங்கிய சேணிலம் உன்தம்பியது ஆம்னை மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் வெம்மடங்கலை உன்னி வெதும்புவாள்;

ப - ரை : கேகயர் தும்மடந்தை - கேகயநாட்டு மன்னனின் மகளாகிய கைகேயி, தெய்மடங்கிய சேளிலம் - பகைவர் அஞ்சம் பெரும் இராச்சியம், உன் துப்பியது ஆம் என - உனதுதம்பியாகிய பரதனுக்குரியதாகும் என்று கூற, முங்மடங்கு பொளிந்த முகத்தினன் - முன் ஜையிலும் மூன்று மடங்கு மலர்ச்சியடைந்த முகத்தையுடையவனே, வெம்மடங்கலை உள்ளி வெதும்புவாள் - (அத்தகைய உதாரங்களை படைத்த) ஆண்கிங்கம் போன்ற இராமபிரானை நினைந்து வருந்துகிறீர்.

போழிப்பு : கேகயநாட்டரசனின் மகளாகிய கைகேயி இராமனைப் பார்த்துப் பகைவரால் வரும் துண்பமற்ற இந்த இராச்சியம் உளக்குரியதல்ல; உன்தம்பிக்கே உரியது என்று கூறியபோது மூன்று பங்கு முகமலர்ச்சி கொண்டவனுகிய ஆண் சிங்கம் போன்ற இராமபிரானை என்னி வருந்துவாள்.

விளக்கம் : முடி சூட ஆயத்தமான நிலையில் தன் சிற்றன் ணையைக் காணக் கென்றபோது கைகேயியானவள் இராமபிரானை நோக்கி, “இந்த இராச்சியம் உளக்குரியதன்று, பரத னுக்கே உரியது” என்று கூறியபோது இராமபிரான் அதிர்ச்சியடையவில்லை. ஆத்திரமடையவில்லை. மயிழ்ச்சியடைந்தான் என்று கூறும்போது அதனைக் கேட்ட நாமேயதிர்ச்சியடைகின் ரேம். தியாக மூர்த்தியாகிய இராமபிரானின் முகம் மூம் மடங்கு பொலிவுற்றது என்று கம்பர் அழகாக வர்ணிக்கிறார்; அம்முகப் பொலிவை என்னிய தீதாபிராட்டியின் உள்ளம் நெகிழ்ச்சியடைகிறது. ஆன் சிங்கம் போன்ற வீரம் படைத்த இராமனுக்கு இத்தகைய அமைதி ஏற்பட்டதே என நமக்கு வியப்பை ஊட்டுவிக்கிறது வெம்மடங்கலென்று கம்பர் இராமபிரானை இவ்விடத்திற் கூறுவது.

வெம்மடங்கல் - உவமானம், இராமபிரான் - உவமேயம்:

சித்திரத்தினவர்ந்த செந்தாமரை

20. செய்ததி ருப்பத மேவென்ற போதினும்
கித்தி ருத்துறந் தேவிகள்ற போதினும்
கித்தி ருத்தி எவர்ந்தசெந் தாமரை
உத்தி ருக்கு முகத்தினை புன்றுவராள்.

கொ - டி : செய்ததிருப்பதம் மேவு என்ற போதினும் இத்திரு துறந்து ஏது என்ற போதினும் சித்திராத்தில் அவர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் முகத்தினை உண்ணுவாள்;

ப - ரை : மெய்த்திருப்பதம் மேவி என்ற போதினும் - நிலையான இந்த அரசு செல்வத்தை ஏற்றுக் கொள்வாயாக என்று (தந்தை குறியபோதும்). இத்திருத்துறந்து ஏனுள்ள போதினும் - இந்த அரசு செல்வத்தைவிட்டு (வனத்திற்கு)ச் செல்வாயாக என்று கைகேயி சொன்னபொழுதிலும், சித்திரத்தில் அலர்ந்த சித்திரத்திலே தீட்டப்பட்ட மலர்ச்சியடைந்த, செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் முகத்தினை - செந்தாமரை மலரினை நிகர்த்திருந்த அழகிய முகத்தினை, உன்னுவாள் - நினைப்பாள்.

பொழிப்பு : 'நிலையான அரசுசெல்வத்தை ஏற்றுக்கொள்' என்றபோதும் 'அரசரிமையைத் துறந்து வனத்துக்குச் செல்வாயாக, என்றபோதும் சித்திரத்திலெழுதப்பட்ட செந்தாமரை மலர்போன்று மலர்ச்சியறிறிருந்த திருமுக அழகை நினைப்பாள் :

விளக்கம் : இராமபிரானிடத்து வீரம், தியாகம், நீதி, முதலிய உயர்ந்த பண்புகள் மாத்திரமன்றிப் பெரும் முனிவர் களுக்குரிய பற்றின்மை, சமநிலை முதலிய பண்புகளும் அமைந்திருந்தன என்று பிராட்டி வாயிலாக விளக்குகிறார்; முகத்தின் வேறுபாடு அகத்தின் வேறுபாட்டினேற்றபடுவது: பெருமகிழ்ச்சியடையவேண்டிய நேரத்திலும் ஆக்திரமடைய வேண்டிய நேரத்திலும் அக்குணங்கள் வசப்படாமல் அமைதி யடைந்த இராமனின் மனப்பாங்கை, "சித்திரத்தினலர்ந்த செந்தாமரயினை ஒத்திருக்கு முகம்" எனத் தெளிவுபெறக் கூறியிருத்தல் கான்க. சேக்கிழார் பெருமாள் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார் என்று சமநிலையடைந்த பெரியாரினியல்லைபத் தெளிவுறுத்தல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

உவமானம் - சித்திரத்தினலர்ந்த செந்தாமரை.

உவமேயம் - இராமபிரானின் திருமுகப்பொலிவு.

வீங்குதோலை நினைந்து மெலிந்துளாள்.

21. தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணுள்
வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலீ
ஏங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்யிழ
வீங்கு தோலை நினைந்து மெலிந்துளாள்.

கொ - டு : கங்கை தேங்கும் திருமுடிச் செங்கணுள் வாங்கு கோலவடவரை வார்சிலீ ஏங்கும் மாத்திரத்து இற்று இரண் டாய்யிழ வீங்குதோலை நினைந்து மெலிந்துளாள்.

ப - ஸை : கங்கைதேங்கு திருமுடி - கங்கைதேவி தங்கி யிருக்கின்ற திருமுடியையும், செங்களுண் - சிவந்த முக்கணக்களை யுடைய சிவபெருமான், வாங்குகோல ஸ்டவரை - தன் கையா லெடுத்து வளைத்த அழகிய மகாமேரு மலையாகிய, வார்சிலை - நீண்ட சிவதனுசை (திரியம்பகம் என்பதை), ஏங்கு மாத் திரத்தில் - (மிதுலாபுரியில் ஜனகமகாராசன் இவ்விளைஞுன் இப் பெரிய வில்லை வளைப்பானே) என்று ஏக்கங்கொள்ளும் சமயத் தில், இற்று இரண்டாய் விழு - (தன் கையினால் இலேசாக எடுத்து வளைத்து) இரு துண்டுகளாக விழும்படி, வீங்குதோளை - வெற்றி கண்ட புகழ் பெருகிய தோனை, நினைந்து மேலிந் துளாள் - என்னித் தன்னுள்ளம் மெனிவடைந்தாள்.

பொழிப்பு : கங்கையைத் திருமுடியிலே தரித்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபிரானால் வளைக்கப்பட்ட மகாமேருவாகிய பெரிய வில்லை (இது சீதாபிராட்டியுடன் தோன்றியது) மதிலை யில் ஜனகன் ஏங்கிய நிலையிலிருக்குஞ் சமயத்தில் இராமபிரான் இலேசாக எடுத்து இரு துண்டுகளாக முறித்த வில்லான்மை பொருத்திய தோனை எண்ண் மெலிகிருள்.

விளாக்கம் : தன் புதல்விக்குத் திருமணம் நிகழாது போய் விடுமோர் என்று ஜனகன் ஏக்கங்கொண்டிருந்தான். உலகி ஒருள்ள வில்லான்மை படைத்த அரசர் களைவரும் அந்த வில்லை வளைக்க முடியாமற் போய்விட்டார்கள். இனி இந்த வில்லை வளைப்பார் யாருமில்லோ என்று எங்கியிருந்த ஜனகன் இராமன் சபையில் ஏழந்து வரும்போது இந்த வில்லைங்கே இந்தச் சிறுவனெங்கே என்று பெரிதும் ஏக்கமுற்றான். இவும் இவ்வில்லை வளைக்காதொழில்வனேல் என் மகனுக்குத் திருமணமே நடவாது போய்விடுமே என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வில் இராமபிரானுள் இற்று வீழ்ந்தது. ஏங்கு மாத்திரத்து என்பதற்கு யாவரும் ஏக்கங்கொள்ளும்படி என உரை கூறினாரும் உளர்.

வீங்குதல் என்பதன் எதிர்ச்சொல் மெலிதல்:

இராமன் தோள் அன்று வீங்கியது. சீதாபிராட்டியின் மனம் இன்று அதனை எண்ணி மெலிகிறது: “வீங்குதோனை நிலைந்து மெலிந்துளாள்” என்று கூறிய சோல்லமுகு நயக்கத் தக்கது,

வில்நலம் புகழ்ந்தேங்கி வெதும்புவாள்

22. இன்ன ஸம்பர வேந்தறு கியற்றிய
பன்ன ஸம்பாதி ஞாலாயி ரஸ்கட
கான்னல் மூன்றிழ் காம்பாக் கால்வளை
வின்ன ஸம்பக்குந் தேங்கி வெதும்புவாள்.

கொ - 6 : அம்பரம் வேந்தற்கு இன்னல் இயற்றிய பல் நலம் பதினுலாயிரம் படை கன்னல் மூன்றினில் களம்பாக் கால்வளை வில் நலம் புகழ்ந்து ஏங்கி வெதும்புவாள்.

ப - ரை : அம்பரம் வேந்தற்கு - தேவலோகத்தின் தலை அுகிய இந்திரனுக்கு, இன்னல் இயற்றிய - பெருந்துன்பம் விளை வித்த, பல்நலம் பதினுலாயிரம் படை - பல நலங்களைக் (தோள் வளி, வாள்வளி) கொண்ட பதினுலாயிரம் என்ற என்னிக்கை படைய (கரைத் தலைவனுக்குக் கொண்ட) படைகளை, கன்னல் மூன்றில் - மூன்று நாழிகைப் பொழுதில், காம்பா - போர்க் களத்திலே மாயும்படி. கால்வளை வில்நலம் புகழ்ந்து - இரு நுவிகளையும் வளைத்து அம்புகளைப் பொழிகின்ற வில் வீரத் திணப் போற்றி, ஏங்கி வெதும்புவாள் - மன ஏக்கழற்று வாடுவாள்.

பொழுப்பு : வானுவக அரசனுகிய இந்திரனுக்குத் துன்பம் விளைவித்துக்கொண்டிருந்த பல மரபைகள் வாள்வளி தோள் வளியாதியவற்றைப் பெற்ற கட்டானே வெந்த பதினுலாயிரம் என்னும் தொகையைக் கொண்ட அரக்கர் படைகளை மூன்று நாழிகைப் பொழுதினில் போர்க்களத்திலே அழிந்தொழியும் படி கோதண்டமென்னும் வில்லை இரு நுவிகளையும் வளைத்துப் பானங்களைச் சொரித்த இராமபிரான்து வில்லான் வம்மையார் போற்றி மனம் ஏங்கி வாடுகின்றார்.

விளைக்கம் : மிதிலையில் தன் திருமணத்தின்பொது சிவ தலைசை இருதுண்டாக முறித்தெறிந்த வன்மையைக் கண்ட தோபிராட்டி, மேலும் கோதண்டமென்னும் வில்லினுக் பதினுலாயிரம் படைகளை மூன்று நாழிகைப் பொழுதில் கொண்டு குவித்து வெற்றி கொண்ட வில்லான்மையையும் நேரிற பார்த்தவாரதலால் இத்துணவில்லான்மைப்படைத்த வீரனுகிய தன்னுயகன் இலங்கை வாழரக்கரைவென்று தன்னைச் சிறை மீட்டால் அவருக்கு இயலாத காரியமன்று. அப்படி இருக்க ஏன் இன்னும் வந்திலரோ? என என்னி ஏங்குகிறான். இராமபிரானின் வீரம் தோபிராட்டியின்! கவலையை மிகுவிக்கிறது.

நன்பினையுள்ளி மயங்குவாள்

23. ஆழ நீர்க்கங்கை அம்பி கடாவிய
ரழை வேடனுக் கெம்பிநின் றும்பிநி
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெங்சொன்ன
வாழி நன்பினை யுள்ளி மயங்குவாள்.

கோ - 6 : ஆழம் நீர்க்கங்கை அம்பிகடாவிய ஏழை வேட
நூகு எம்பி நின்தம்பி நீ (என்) தோழன் மங்கை (உன்)
கொழுந்தி எங்ச சொன்ன வாழி நன்பினை உன்னி மயங்கு
வாள்.

ப - ரை : ஆழநீர்க்கங்கை - மிக ஆழமான நீர்ப்பெருக்கை
யுடைய கங்காநதியைக் கடத்தற்கு, அம்பி கடாவிய - ஒட்டு
செலுத்திய, ஏழைவேடனுக்கு - எளிய வேடர் குலத்திற் பிறந்த
வனுகிய குசலூக்கு, எம்பி நின்தம்பி - எனது தம்பியாகிய
இலக்குமணன் உனது தம்பியாவான், நீ தோழன் - நீ எனக்
குத் தோழனுவாய், மங்கை கொழுந்தி - என் மகினியாகிய
சிதை உனது மைத்துவனியாவான், எங்ச சொன்னை - என்று
உரிமை பாராட்டிப்பேசிய, வாழிந்பினை - மேலான நன்பி
எனது சிறப்பை, உள்ளி மயங்குவாள் - நினைவுக்காந்து மயக்க
மடைவாள்.

பொறிப்பு : நீர் பெருகிவரும் கங்கையைக் கடத்தற்கு
ஒட்டு செலுத்தும் குக்கெனலூம் வேடனை நோக்கி, “என்தம்பி
உன்தம்பி, நான் தோழன், என்மனைவி உன்மைத்துனி” என்று
மிக உரிமை பாராட்டிப் பேசிய நன்புரிமையை மிகமதிக்கின்ற
இராமபிரானது குணத்தை என்னவி மயங்குகிறான்.

விளக்கம் : கம்பர் இராமபிராவிடத்து மக்களில் உயர்வு
தாழ்வு காலனும் கீழ்மையில்லை என்பதையும் அன்புடையார்
அனைவரும் சுற்றத்தினரே என்ற மேலான பங்கு உண்டு என்
பதையும் இக்கவியால் விளக்குகிறார். குகன் கங்கையில் ஒட்டு
செலுத்துபவன்; கல்வியறிவற்ற வேடர் குலத்தவன்; இராம
பிரானே மனிமுடிகுடி உலகினையாறும் அரசர் குலத்திலே
உதித்தபொருமையுடையவன். கங்கைக்கரைக்கு இராமனுதி
யோர் வந்தெத்தியபோது கணக்கற்ற காணிக்கைப் பொருள்
கணி அன்போடு கொண்டுவந்து இராமபிரானை மனமுருகி
வணங்கினின்றான். அவனது அன்பின் பெருக்கினால் அவனைத்
தன்தோழனுக்கிய பண்ணப்பக் கம்பர் சிதாபிராட்டியின் வாக்கி
ஞவு உணர்த்துகின்றார். குகன் அன்பின் பெருக்கால் இராம
பிரானேடு காட்டுக்குத் தானும் வந்து வேண்டிய தொண்டு

கணப்புரிய விரும்பினேன்: இராமபிரான் அதனைத் தடுத்து அங்கேயே இந்குக்மபடி கூறிச்சென்றார்: இத்தகைய கணசில ராகிய இராமபிரான் என்னை வராமைக்குக் காரணம் என்னவோ? எனச் சீதாபிராட்டி என்னும் போது அவனுக்கு மயக்கம் வருகிறது:

தருப்பையில் ஒன்பதம் வைத்த செய்தி

24. மெய்த்த தாஷத விரும்பின நீட்டிய
கைத்த வங்களைக் கைகளி ளீக்கிவேறு
உய்த்த போது தருப்பையி லொன்பதும்
வைத்த வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வான்.

கோ-டி: மெய்த்த தாஷத விரும்பினேன் நீட்டிய கைத் தவங்களைக்களில் நீக்கி வேறு உய்த்தபோது தருப்பையில் ஒன்பதம் வைத்த வேதிகைச் செய்தி மனம் கொள்வாள்

பா-ஶா: மெய்த்த தாஷத - மெய்மைதவருத (தனது) தந்தையாகிய ஜனகமகாராசன், விரும்பினேன் நீட்டிய - அன்புடன் பிடித்துக்கொடுத்த, கைத்தவங்களை - தனது கைகளை, கைகளில் நீக்கி - அவரது கைகளால் தந்தையாருடைய கைகளை நீக்கி, வேறு உய்த்தபோது - அவரது வலக்கையினாற் பற்றிக்கொண்டு பிறகிரியைகளைச் செய்யும்போது, தருப்பையில் ஒன்பதம்-தருப்பைப் புல்லிப்போன்ற மென்றையான தனது பாதங்களை, வைத்த - அப்பியின்மேல் அவரது காங்களாலே தூக்கிவைத்த, வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வான் - திருமணமேண்டயில் திகழ்ந்த திருமனக் கிரியைகளை நினைவு கூருவாள்.

பொழிப்பு: சுத்தியந் தலைத் ஜனகமகாராசன் விருப்பத் துடன் பிடித்துக் கொடுத்த தனது கைகளைத் தந்தையாரது கைகளிலிருந்து நீக்கி அவரது கைகளாற் பற்றிய வள்ளும் மற்றைய மனக்கிரியைகளைச் செய்தபோது தருப்பைப்புல்லூப் போன்ற மெல்லிய தனது பாதங்களை இராமபிரான் தம் கருங்களால் அம்மியின்மேலே தூக்கிவைத்த மனமேண்ட நிகழ்ச்சியை நினைவு கூருவான்.

விளக்கம்: ஒருவரையொருவர் பிரிந்த காதலரின் உள்ளத்தில் கடந்தகால் நிகழ்ச்சிகள் பல தோன்றிக் கலவையைக் கொடுக்கும் இயல்பை இக்கவியிற் கம்பர் அழகாகக் கூறுகிறார். பாணிக்கிரகளாம் என்னும் வேதிகைச் செய்து பிராட்டியின் மனதிலே தோன்றி வேதிகையைச் செய்கிறது. அதே

போன்ற அம்மி மிதித்தவாகை செய்தியும் அவனுக்குக் கவனியைத் தருகிறது. பாணிக்கிரகணத்தில் தனது எககளையும், அம்மி மிதித்தலில் தனது காலகளையும் இராமபிரான் பற்றிய போது ஏற்பட்ட இன்பஉணர்ச்சியை என்னியதனால் பிராட்டிக்கு அளவற்ற துண்புமுன்டாகிறது. வேறு திருமணக்கிரியை கனும் அவனுக்கு நினைவில் வந்துவாயினும் இவ்விரு கிரியை கனும் இராமபிரானது திருக்கரங்கள் பட்டு உணர்ச்சியை மிகுவித்த செய்திகளாதவின் அவையிகுந்த கவலையைத் தருவனவாயின், விரும்பின்ஸ் நீட்டிய என்பது முற்றொச்சமாகும்.

ஏங்குவதென்னியிரங்குவாள்

25. உரங்கொ டேமலர்க் கென்னி யுரிமைகால்
வரங்கொள் பொன்முடி தமபி வணந்திலன்
திருங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு
இரங்கி ஏங்குவ தென்னி மிரங்குவாள்.

கொ - டு : உரங்கொள் டேமலர்க் கென்னி யுரிமைகால் வரங்கொள் பொன்முடி தமபி புளைந்திலன், திருங்கு செம் சடை கட்டிய செய்வினைக்கு இரங்கி ஏங்குவது என்னி இரங்குவாள்.

ப-கா : உரங்கொள் - வலிமைபொருந்திய, தேமலர்க்கென்னி - வாகணை பொருந்திய மலர்மாலையையனிந்த தமியின கண் உரிமைகால் - அரசரிமைக்குரிய, வரங்கொள் பொன்முடி - (தாயின்) வரத்தினர் பெற்ற அழியமுடியை, தமபி வணந்திலன் - தமபி யாகிய பரதன் கூடாதவனும், திருங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு - தீரண்டுகிடக்குஞ் சிவந்த சடையைத் தன் தலையிடேவ கட்டியிருக்குஞ் செயலுக்கு, இரங்கி ஏங்குவது - (இராமபிரான்) மனம்நொந்து இரங்குகின்ற அச்செய்தியை, என்னை இரங்குவாள் - நினைந்து வருந்துகிறோன்.

பொழிய்பு : வலிய மலர்மாலையை குடிய தனத்கையிலே பரதன் அரசரிமைக்குரிய தாயின் வாத்தாற்பிபற்ற பொன் முடியைக் குடாமல் பின்னலாய்த் திரண்டிருக்குஞ் சிவந்த சடைமுடியைத் தரித்திருந்த கோலத்தைக்கண்டு இராமபிரான் வருந்தி ஏங்கின்ற செயலை என்னைச் சிதாபிராட்டி வருந்து கிருள்.

விளக்கம் : இராமபிரான் வனஞ்சிரசன்று செய்தியைக் கேட்டதும் தமபியாகிய பரதன் தன் தாயையும் மனவிழுடியையும் வெறுத்து மரவுரிதரித்து செஞ்சடை கட்டித் தாழைங் கானகம்

வந்து தனி அண்ணேன் கண்டு வணங்குகிறான். நடந்தவற் றறக் கேட்டறிவதற்கு முன்பே பாதனீன் கோலத்தைக்கண்டு தம்பியின் செயலுக்கு இருங்கினான். இராமன் தான் என்னிருந்தபடி மனிமுடிதரித்து மன்னர் கோலத்திற் காணவேண்டிய தம்பியை இராமபிரான் அன்று தபசியர் கோலத்திற் கண்டபோது ஏக்கமடைந்தான். இவ்விரு மனதிலைகளையுண்டாக்கமாக 'இருங்கி ஏங்கி' என்ற இருவார்த்தைகளால் கூறப் பட்டிருப்பது போற்றத்தக்கது. பழைய வரலாறுகளைத்தும் அவ்விருவார்த்தைகளால் தெளிவாகின்றன. மேலும் பாகன் மேற் பொருமையும் வெறுப்புங்கொள்ளவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அன்பும் யாசமும் ஏற்பட்டத்தக்கதாகப் பரதன் எட்டமுடிதரித்து மனிமுடி துறந்தான். இத்தெயல் இராமபிரான் பரதனிடத்து வைத்த பாசத்தை மேலும் மிகுஷித்துவிட்டது. அதனால் இரக்கமும் ஏக்கமும் ஏற்பட்டு பேச நாசெள்ளாதவருயிருக்கின்றனர். இந்தினையைச் சேதாபிராப்பி நேரிற் கண்டிடிந்தாளாகவின் இராமபிரானின் உத்தம குணத்தை என்னிப்பெரிதும் வருந்தினின்றனர். "உரிமைகால் வரங்கொள்பொன்முடி" என்ற சொற்றெழுடர் சிந்தனைக்கு விருந்தாயுள்ளது. நாட்டையானும் உரிமை முத்தோனும்கேடுகியது. முத்தோனிருக்க இளையவனுகிய பரதனுக்கு மனிமுடி எவ்வள்ளுமுரினமையாகவாரும்? "என்பின்னவன் பெற்ற செல்லும் அடியனேன் பெற்றதன்ஜே" என்று கூறித் தன்னுரிமையை அன்றே சிறிய தாயின் முன்னிலையில் பரதனுக்கிந்து விட்டார். அதனால் உரிமைகால் பொன்முடியென்றார். "தாயுளாக்கொள்ளுத் தான்த உதவியதரணி" அயோத்திராப்பியம் அதனுலும் பரதனுக்குரிமையுடையது. மேலும் கைகீழி தசரதனிடம் கேட்டுப் பெற்ற வரத்தினால் வந்தது அம்முடி என்ற கருத்துமைய 'வரங்கொள் பொன்முடி' என்றார்.

இறைச்சிரித்த செய்கை

26. பரித்த செல்வ மொழியம் படஞ்சாஸ்
அருத்தி வெதியங்க் காளகுவ மீந்தவர்
கருத்தி ஞாக்க கரையின்னம் கண்டிறந
பிரித்த செய்கை நிலைந்தமுஞ் செய்கையாள்.

கோ - 6: பரித்த செல்வம் ஒழியப்பட்டரும் நாள் அகுத்தி வேலதோக்கு ஆள்குலம் ஏந்து அவர் கருத்தின் ஆசைக்குச் சரை இளமை கண்டு இறை பிரித்த செய்கை நிலைந்த அழும் செய்கையாள:

ப - ஸு : பரித்த செல்வாச் சூழியப்பட்டரும் நான் - தான் பெற நிறுத்த அரச செல்வங்களை நீக்கி வளத்துக்குப் புறப்படும் நாளில், அருத்தி வேதியர்க்கு - ஆசை மிக்க பிராமணருக்கு, சூள்குலமிந்து - பக்கட்டங்களைத் தானமாகக் கொடுத்து, அவர்களுத்தின் ஆசைக்குக் கரையின்மை கண்டு - தானம் பெற்ற பிராமணரின் மனம் ஆசையிலே நிரம்பாமைகண்டு (மேலும் மேலும் பெறவேண்டுமென்ற ஆசை அளவற்றிறுத்தலைக்கண்டு), இறைவிரித்த - புன்னகை புரிந்த, செய்கை நினைந்து அழை செய்கையான் - செயலை என்னி அழுகின்ற செயலையுடையவளானான்.

பொழுப்பு : தான் பெற வேண்டிய அரச செல்வத்தை ஒழித்து இராமபிரான் காட்டிற்குச் செல்லும்பொழுது தனது பக்நிரைகளைத் தானம் பெறவுதில் ஆசைமிக்க அந்தணர்க்குத் தானமாகச் சந்தார். அவ்வயயம் பெற்றதோட்டமையாது மேலும் தானம் பெற முயற்சித்த அந்தணரின் ஆசையின் அளவின்மை யைக் கண்டு புன்னகை புரிந்த செயல் பிராட்டியின் ஞாபகத் திற்குவரா மனங்களுள்ளு அழலாயினான்.

விளக்கம் : பதினாண்குவருடம் வளத்திற் சஞ்சரிக்க வேண்டியிருத்தலால் வளத்திலேற்பட்டக்கூடிய இன்னால்களைத் தடுத்தற பொருட்டுப் புறப்படும் வேளையில் தான் தருமங்களைச் செய்யும்படி கூறிய பெரியோர் வாக்கின்படி தன் பக்கட்டங்களை அந்தணர்க்குத் தானாஞ் செய்தான். பக்நிரைகளைத் தானமாகப் பெற்ற அந்தணர் மனத்திருப்தியடையாது மேலும் மேலும் தானம் பெற எத்தனித்ததபொழுது இராமபிரானுக்கு அவர்களின் பேராணச சிரிப்பைக் கொடுத்தது. ஆனால் அந்தணர் முன் அவர்களைப் பரிக்கித்துச் சிரித்தல் பஸ்பஸ்ரு என்று தன் சிரிப்பை அடக்கிப் புன்னகை புரிந்தார் என்ற கருத்தமையைக் கம்பர் “இறை சிரித்த செய்கை” என நாகரிகமாகக் கூறியிருக்கிறார். காவியத்தமைவனுக்கு இருக்க வேண்டிய உயர்பண்புகளில் அனுவனவேணும் குறையவிடாது இராமபிரானை உத்தம புருஷனுக்க் காட்சியளிக்கக் கூடிபர் இவ்விடத்தில் இச் செய்தியை மிக நயமாகக் கூறியுள்ளமையாராட்டத்தக்கது.

மேலும் இராமபிரான் “சிரித்த செய்கை” சீதாபிராட்டிக்கு அன்று அயோத்தியில் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. இன்று இராமபிரானது புன்சிரிப்பை நினைவு கூரும்போது அடக்கமுடியாத துன்பத்தால் அழுகின்றான். வீங்குதோளை என்னி மெலிந்த பிராட்டி சிரித்த செய்கைக்கு அழுகிறான். இதிலுள்ள சொன்னயம் நோக்கத்தக்கது.

மொய்ம்பொடு மூரிலில் தழுவுமேன்னம்

27. மழுவின் வாயின மன்னரை மூவெழு
 போழுது நூறிய புலவரு புண்ணினீர்
 ✕ முழுகி ஞன்று மொய்ம்பொடு மூரிலில்
 தழுவு மேன்னம் நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

கொடு: மழுவின் வாய் இனமன்னரை - தனது மழுவாயு தத்தால் அரசகுலத்தை, மூவெழு பொழுது நூறி - இருபத் தொரு தலைமுறையாகத் தோட்டர்ந்து அழித்து, புலவரு புண்ணின் நீர்முழுகினுள் - புலால் நாற்றம் பொருந்திய (வெட்டுண்ட அரசர்களின்) புண்ணிலிருந்து பாய்கின்ற இரத்த வெள்ளத்தில் மூழுகியவனுகிய பரசுராமனின், தவம் மொய்ம்பு ஒடு - தவவலிமையையும், மூரிலில் தழுவும் மேன்னம்- (அவன்து) வளிய வில்லின் வலிமையையும் போக்கிய (அவன் கொடுத்த வில்லை வளைத்த) பெருக் வீரத்தை, நினைந்து உயிர்சால்புவான் - என்னிருயிர்ப்பதைப்பாள்.

பொழிப்பு: அரசகுலத்தை இருபத்தொரு தலைமுறையாக மழுப்பட்டுக்கொண்டு அழித்து இரத்தவெள்ளத்தில் மூழுகிவந்த பரசுராமனின் கவவலிமையையும், வில்லாற்றலையும் போக்கி அவன்து வில்லைவளைத்த வீரத்தின் சிறப்பை என்னி உயிர்பதைப்பாள்.

விளக்கம்: பரசுராமன் மன்னர்குலத்தை இருபத்தொரு தலைமுறையாகத் தன் கோட்டிப்படையாலழித்துப் பழிவாங்கி வந்தவன். இராமபிரான் சீதாபிராட்டியைத் திருமஸ்து செய்துகொண்டு அயோத்திக் குவரும்போது அப்பரசுராமன் இராமபிரானை வழியில் எதிர்த்து “நீ மிதிலையில் வளைத்தவில் சிவனுடையது, இதோ என் கையிலிருக்கும் இந்த வில் திரு மாலுடையது. இதனை வளைபார்க்கலாம்” எனக்கூறி அவ்வில்லை இராமபிரான் கையிற் கொடுத்தான். உடனே இராமபிரான் அதனைவாங்கி வளைத்துப் பாண்ந்தொடுத்தபோது இப்பாணத் திற்கு இலக்கு என்ன? என்று கேட்கப் பரசுராமன் யாதும்கூற முடியாதவனும் தனது தவவலிமையை அங்குபுக்கு இலக்காக கும்படி கூறித் தோல்வியுற்றாலும் மீண்டான். இக்கவியிலும் இராமபிரானது உயரிய பண்பொன்றைக் காணலாம். தவ

வேஷத்தில் நின்ற பரசுராமனின்த் தன்னம்பினும் கொல்லாது விடுத்து அவன் நுவவலிமையைத் தன்னம்பிற்கு இரோமாக சியதாகக் கூறி முனிவர்களிடத்து இராமன் வைத்திருந்த மதிப்பைக் கம்பர் ஆழகாக எடுத்துரைக்கிறார்.

வேகவென்றி

28. ஒக வாளியை விந்திரன் செம்மல்மேல்
போக வேவி யதுகன் பொடித்தநாள்
காக முற்றுமோர் கண்ணில் வாகை
வேக வென்றியைத் தன்றுலை மேற்கொள்வாள்.

~~+~~ கொடு: அ இந்திரன் செம்மல் மேல் ஏகவாளி போக எவி அது கண் பொடித்தநாள் காகம் முற்றும் ஓர் கண் இல ஆகிய வேக வென்றியைத் தன் தலைமேல் கொள்வாள்.

ப-ரை: அ இந்திரன் செம்மல் மேல் - அந்த இந்திரனது மகனுகிய (காக உருவங்கொண்டு வந்த) சயந்தலை நோக்கி. ஒக வாளி போக எவி - ஓர் அம்பை அவன்மீது செலுத்த, அதுகண் பொடித்தநாள் - அவ்வங்கு காகவடிவில் வந்த சயந்த எது ஒரு கண்ணைக் கெடுத்த காலத்தில், காகம் முற்றும் ஓர் கண் இலவாகை - சயந்தலுகிய அந்தக் காகத்திற்கங்களி ஏனைய எல்லாக் காகங்களுக்கும் ஓர் கண் இல்லாமற் போன, வேக வென்றியை - மிகுந்த ஆற்றல் வாய்ந்த அந்த வெற்றியை, தன் தலைமேற் கொள்வாள் - தன்று தலையின்மேல் வைத்துப் போற்றுவாள்.

பொழியு: காக உருவங்கொண்டு வந்த (பிராட்டிக்குத் திங்கு குறித்த) இந்திரன் மகனுகிய சயந்தனைத் தூரத்துமிபடி (இராமபிரான்) ஓர் அம்பை ஏவ அது சயந்தனது கண்ணை மாத்திரமன்றி எல்லாக் காகங்களுக்கும் ஓர் கண்ணை இல்லாமற் செய்தது. அந்த ஆற்றல் மிக்க வெற்றியைப் பிராட்டி மேலாகக்கொண்டு மதித்தாள்.

விளக்கம் : சித்திரகடமலையில் இராமபிரானும் சோ பிராட்டியும் வசித்துவந்த காலத்தில் இந்திரனது மகனுகிய சயந்தன் தன் உருவத்தை மறைத்துக் கூக உருவை மேற் கொண்டு பிராட்டியின் மார்பில் தன் அலகினுற்றீண்டினுன் அதுகண்ட இராமபிரான் பக்கத்திற் கிடந்த ஒரு ஆரும்பை எடுத்து பிரமாஸ்திர மந்திரத்தைச் செயித்து அவன்மீது செலுத்த அது பிரமாஸ்திரமாகி சயந்தனைத் தூரத்திக்

சென்றது: அவன் மூவிலகங்களிலும் உள்ளவர்களிடம் சென்று தன்னிடத் தப்புவிக்கும்படி வேண்டியும் அவர்களால் இயலாமற போன்றைக்கண்டு இராமபிராணிடமே மீண்டும்வந்து தன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டினான். அவன் மேல் இரக்கழுற்ற இராமபிரான் தான்விட்ட பிரமாஸ்திரத்தைச் சுயந்தனது உயிரைப்போக்காமல் கண்ணென்ற மாத்திரம் கெடுத்துவிடும்படி பணித்தார். சயந்தன் உயிர் பிழைத்தான் யினும் கண்ணென்றை இழந்தான். அன்றாமுதல் காகங்கள் தோத்தும் ஒருக்கண் பார்வையுடையனவாயின என்பது வரலாறு.

தேவாலகுக்கு வேந்தனுகிய இந்திரன் மகளையே தண்டிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர் இராமபிரான். அவர் பாணத்தின் வேகத்தை ஏவராலும் பொறுத்தவரிது. சயந்தனைத் தண்டிக்க விடுத்த அம்பு காகக்குலத்துக்கே கண்ணெண்றாகச் செய்தது. இத்தைக்கய ஆற்றல்படைத்த வெற்றிவீரருகிய இராமபிரானது ஆண்மையை என்னிப் பிராட்டி மகிழ்வனாகிறான்.

உணர்வோய்ந்துடல்தேம்புவாள்.

29. வெவ்வி ராதனை மேஸ்வருந் தீவினை
வவ்வி மாற்றருஞ் சாபமு மாந்திய
அவ்வி ராமைனை யுன்னித்தன் னுருமிர்
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துடல் தேம்புவாள்.

கொ - டி: வெவ்விராதனை மேஸ்வரும் தீவினைவவ்வி, மாற்ற அருங்காபமும் மாந்திய அவ்விராமைனை உன்னி தன் ஆருயிர் செவ்விராது உணர்வு ஒய்ந்து உடல்தேம்புவாள்.

ப-ஞர: வெவ்விராதனை - கொடுமைமரிக்க அரக்கனுகிய விராதன் என்பவலை, மேஸ்வரும் தீவினைவவ்வி - முந்திறப்பிற்கெழ்யத் தொடிய பாவத்தைப்போக்கி, மாற்ற அருங்காபமும் மாந்திய - ஒருவராலும் போக்கழுதியாத (குபேரன்து) சாபத்தையும் நீக்கியருயிய, அவ்விராமைனை உன்னி - அந்தக் கருணையுள்ளங் கொண்ட இராமபிராணை நினைந்து, தன் ஆருயிர் செவ்விராது - தனது அரிய உயிரானது நிலையின்றிக் கலங்க, உணர்வு ஒய்ந்து - அழிவு கோர்ந்து, உடல் தேம்புவாள் - தேகம் வருந்துவாள்.

பொழியு: கொடிய அரக்கனுகிய விராதன் என்பவனது பாபத்தையும் அவனுக்குக் குபேரன் இட்ட சாபத்தையும் நீக்கி

யருளிய இராமபிரானது கருளை உள்ளத்தை என்னி ஆருயிர் கலங்கி அறிவு சோர்ந்து உடல் வருந்துவான்.

விளக்கம் : விராதன் என்பான் முற்பிறப்பில் ‘தும்பு’ என்னும் கந்தர்வனுக இருந்தான். குபேரன் இட்ட சாபத் தால் கொடிய அரக்கனுகி விராதன் என்னும் பெயருடன் காட்டில் வசித்துவந்தான். இராமபிரானும் தேவியும் இலக்கு மணங்கும் வனத்தில் வசித்த காலத்தில் விராதன் இவர் களைக் கண்டான். சீதாதேவியைத் தூக்கிச் செல்ல அவன் எத்தனித்தபோது இராமலிலக்குமணர் அவனைத் தடுத்துப் போரிட அவன் பிராட்டியை விட்டு இராமலிலக்குமணரைத் தோளிலே தூக்கிச் சென்றான். இராமலிலக்குமணர் அவன் தோன்களை வெட்டி வீழ்த்திக் காலால் உதைத்துப் பள்ளத் திலே தன்னிவிட்டனர். இறக்கும் நேரத்தில் விராதன் தன் முற்பிறப்பை உணர்ந்து இராமலிலக்குமணரை வணங்கித் தன் உடலைப் புதைத்துவிடும்படி வேண்டிக் கொண்டான். இராமலிலக்குமணரைத் தோளிலே கமந்தபடியாலும், இராமபிரானது திருப்பாதகங்கள் தன்மீது பட்டமையாலும், முன்னோய் பாபங்கள் நீங்கப்பெற்றுத் தன் பூர்வவெஜன்மத்தை உணர்ந்து அரக்க உடலை நீத்து மீண்டும் கந்தர்வனுக்குத் தன் ஓரு வகைந்தான்.

தமக்குப் பெருந் தீங்கிழைத்த அந்த விராதனையே புனித ஞக்கி அவனது சாபத்தைப் போக்கிப் பழைய நிலையையளித்த இராமபிரான் தனது குற்றங்களையும் மன்னிப்பார் என்ற தமபிக்கை சீதாபிராட்டிக்கு உள்ளூர் ஏற்பட்டிருந்தாலும் இன் அம் தன்னைநோக்கி வராமையால் தன் குற்றங்களைப் பெறி தாக என்னிவிட்டாரோ, இளவலை யான் கூறிய கடுஞ் சொற்கள் மனதை மாற்றிவிட என்னை என்னதை விட்டனரோ என என்னி உயிர் நிலையின்றி அறிவு சோர்க்கிறோன். உயிர் பிரிந்திருக்க வேண்டிய நிலையில் அவ்வுயிரை “இராகவற் காலுமாசையால்” பிடித்திருக்கிறோன் என்பது பின்னர் அனுமதுக்குப் பிராட்டி கறும் கற்றுலமியலாம்.

சொபிராட்டி திரிசடைக்குக் கூறுவுட செய்திகள்

(30 — 35 செய்யுள்கள்)

பிராட்டியின் நிலை இப்படியிருக்க, காவல்புரிந்த காவல் அரக்கியர் அனைவருங் கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் கண்ணயர்ந்து உறக்கமடைந்தார்கள்; ஆனால் விரீஷனானுடைய மகளாகிய இனிய சொல்லும் நம்பன்புமுடைய திரிசடையென்பான் உறங்காதிருந்தான். தன்னைப்போல் உறக்கமின்றித் தனக்காக வருந்திக்கொண்டிருக்கும் திரிசடையை நோக்கி, “நீ மிகத் தாய்மையானவளாகக் காணப்படுகிறோய். ஆதலால் நீ என் உயிர்த்துகின்வியாவாய்; நான் கூறும் கட்டுரையைக் கேட்பாயாக” எனக் கூறிப் பின்வருஞ் செய்திகளைக் கூறுத்தொடங்கினான்.

“அழகிய உடுக்கைபோன்ற இடையெடுப்பைவளே! எனது இடது பகுவமும் கண்ணும் நெற்றியும் துடிக்கின்றன; இவை இடப்பக்கமாகத் துடிப்பதால் எனக்கு என்ன ஏற்படப் போகின்றதென்பதை அறியேன். இவ்வறுப்புக்கள் நன்மையை நல்கும் பொருட்டு இடந்துடிக்கின்றனவோ அன்றித் தலிழாயின் பப்ளைத்தான் தாப போகின்றனவோ அறியேன். என் மேல் தாயினுமினிய அன்புடையவளே! மிதிலையில் மேல் மாடத்திலே இராமபிரான் என்னைக் கண்டபோது இவ்வறுப்புக்கள் இடந்துடித்தன. இன்னுமொரு செய்தியைக் கூற மறந்துவிட்டேன். அறத்தின் நாயகனுகிய என் தலைவர் அயோத்தியின் அரசினமையைத் தனது தம்பியாகிய பரத ஞாக்கு அளித்து அரச செல்வத்தைத் துறந்து காடு செல்லும் காலத்தில் கண் முதலிய உறுப்புக்கள் வலந்துடித்தன. என்னை அழிவன்டாமென்று என் மீதிரங்குகின்ற அன்புடையவளே! கொடிய இராவணன் என்னைக் கவர வந்த காலத்தில் கண் முதலிய உறுப்புக்கள் வலந்துடித்தன. இப்பொழுது இடப்பக்கமாகத் துடிக்கின்றன: இதனால் எனக்கு நிகழப் போவது யாதென ஆராய்ந்து கறுவாயாக” (எனச் சொபிராட்டி கேட்டாள்).

துயினறைக்களிபொருந்தினார்

30. இருந்தன டுரிசடை யென்று மின்சொலில் திருந்தினு வொழியறி றிருந்த தலிழா அருந்திற ஸரக்கிய ரஸ்து நன்றாறுப் போருந்தலுங் துபிளாறுக் களிபொ ருந்தினார்.

கொடி: இருந்தனவ் திரிசடை என்னும் இன்சொல்லில் திருந்தினுள்ளாழிய, அல்லும் நன்னுறப் பொருந்ததலும் மற்று இருந்த திலினா அரும் திறல் அரக்கியர் துயில் நறைக்கள் பொருந்தினார்.

“-ஏ: இருந்தனவ் - அங்கு அரக்கியரோடு இருந்தவ எங்கிய, திரிசடையென்னும் இன் சொலில் திருந்தினுள் - திரிசடையென்று கூறப்படுகின்ற இனிய வார்த்தை பேசுகின்ற திருந்திய பண்பு நிறைந்தவளாகிய ஒருத்தி, ஆழிய - தலை, அல்லும் நன்னுறப் பொருந்தலும் - இராக்காலம் நடுப்பகுதியை அடைய (நடுச்சாமமென்ன), மற்றிருந்த திலினா அருந்திறஸுக் கீர்ப் - (திரிசடையென்பானோத்தலீர) அகிகே சாவலாகவிருந்த கொடியவர்களும் மிகுந்த வளிமை பலாட்டத்தவர்களுமாகிய அரக்கியர், துயில் நறைக்கள் பொருந்தினார் - தூக்கத்தையும் கள்ளுண்டதாலேற்பட்ட மயக்கத்தையும் அடைந்தார்கள்:

சொழிபு: அங்கிருந்தவளாகிய திரிசடையென்னும் இன் சொற்பேசும் நற்பண்பு வாய்ந்தவளி தலீர் மற்றைய கொடிய வளிமைமிக்க அரக்கியர் அண்வரும் நடுச்சாமம் வந்தெப்புத ஆம் கள்ளுண்டதாலேற்பட்ட துயில் மயக்கத்தையடைந்த தார்கள்.

விளக்கம்: இருந்தனவ் என்பதற்குச் சிதாபிராட்டி அல் வாற்றிருக்க என்றும், “துயின்றைகளி” என்பதனைக் களிந்றைத் துயில் எனக் கொண்டுகூட்டிக் களிப்பைத் தருகின்ற கள்ளுண்டதால் வரும் துயிலையும் என்றும் பொருள் கொள்வர்.

சிதாபிராட்டி இலங்காடுவிக்கு வந்தநாள் முதல் இன்சொல் லைக் கேட்டறியாள். ஆனால் அந்த அரக்கியருடன் ஒரு இன் சொல் பேசும் பண்புடையவரும் இருந்தாள். அவள்தான் திரிசடை. இராவணனுக்குப் பயந்தும், அரக்கியருக்கு அஞ்சியும் திரிசடை பிராட்டியுடன் இத்துணிப்பொழுதும் உரையாடவில்லை. ஆனால் சிதாபிராட்டியின் துயர் ‘அவளுக்கும் பெருந்துயராகிப் பிராட்டியைப்போலவே உறக்கமின்றியிருந்தாள். ஏனைய அரக்கியர் உறக்கம்பைந்த சமயத்தை எதிர் பார்த்தவளாய்ச் சிதாபிராட்டிக்குத் தேறுதல் கூறக் காத்திருந்தாள். இப்பொழுதான் சமயம் வாய்த்தது. ‘‘இன்சொலிற் றிருந்தினுள்’’ எனத் திரிசடையைக் கம்பார் நமக்கு அழக அறிமுகஞ் செய்து வைக்கிறோர். இடிபோலவப் பேசுகின்ற அரக்கியரிலிருந்து பிரித்துத் திரிசடையை, ‘‘இன்சொலிற் றிருந்தினுள்’’ எனக் கூறி அவள் அரக்கரின் இயல்பற்றவளி

என விளங்கவக்கிறார். இன்சொலிற்றிருந்தினால் - இவ்வாறுப் பூங்கும் வேற்றுமைப் பொருளைத்தந்தது:

தூயைநீ கேட்டி

31. ஆயின்டத் திரிசடை யென்னு மன்பினுல்
தாயினு மினியவ டன்னை நோக்கினுள்
~~X~~ தூயைநீ கேட்டியென் ருணைவி யாமெனு
மேயதோர் கட்டுரை விளங்பன் மேயினுள்.

கோ - 6: ஆயின்டத் திரிசடை என்னும் அன்பினுல் தாயினும் இனியவளை தன்னை நோக்கினுள்; நீ தூயை என்துளைவி ஆம்கேட்டி எனுமேயது ஓரகட்டுரை விளங்பல் மேயினுள்:

பா-ஞர: ஆயினா... அவ்வண்ணம் (காவலரக்கியர் தயிலுற்ற போது) திரிசடையென்னும்-திரிசடையென்னும் பெயாராய்டைய அன்பினுல் தாயினும் இனியவள் தன்னை - அன்பு மிகுதியால் தாயினும்பார்க்க இனியவளை, நோக்கினுள் - (சிதாபிராட்டி) பார்த்து, தூயைநீ என்துளைவி ஆம் - பரிசுத்தமானவளான நீ என்தோழியாவாய், - கேட்டினு - கேட்பாயாக என்று, மேயதோர்கட்டுரை - பொருள்நிறைந்த நல்லுங்கா ஒன்றை, விளங்பல் மேயினுள் - சொல்லத் தொடங்கினால்.

பெய்மிடு: சிதாபிராட்டிக்குக் காவலாயிருந்த அரக்கியர் துயின்ற வேளையில் தன்மேல் தாயினுஞ் சிறந்த அன்புடையவளாகிய திரிசடையைச் சிதாதேவி நோக்கி, “நீ தூயைமேயானவள், என் தோழி; நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக!” என்று கருத்துமைந்த நல்லுங்காயான்களைக் கூறத் தொடங்கினால்.

விளங்கம் : “அன்பினுல் தாயினும் இனியவள்” எனத் திரிசடையை விதந்துரைக்கப்பட்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. சிறையிருக்குந் தேவியைக் காவல் புரியவந்த திரிசடை பிராட்டியின் அல்லை உணர்ந்து உறக்கமின்றி அவளோடு பேசி ஆறுதல் கூறக் காத்திருக்கிறார்கள். முன்பின்னறியாத ஒந்தெப்பன்றை அலும் அவனுக்கேற்பட்ட இன்னல் திரிசடையின் மனத்தை உருக்கினிட்டது. தாய்க்குப் பிள்ளையிடத்துத்தான் பாசமேற்படுகிறது. திரிசடைக்கு எவ்வித உரிமையற்ற பிராட்டிமேல் இரக்கமேற்பட்டுள்ளிட்டது. அதனால் அவனுடைய அன்பு தாயின் அன்பிலும் வேலானதாகிறது.

எனைய அரச்சியர் இழைக்கும் இன்னவ்களைப் பார்த்து மனம் நொந்து கொண்டிருக்கும் திரிசண்டயின் செயலால் அவளி தூயவள் என்ற சீதாபிராட்டி தெரிந்து கொண்டாளி. அதனால் அவளைத் 'தூயை' என்றும் தன் துணைவி என்றும் கூறி உரிமை பாராட்டுகிறார். தூயை - அன்றம் வீளி;

நலந்துடிக்கிள்றதோ!

32. நலந்துடிக் கிள்றதோ நாள்கெய் தீவினைச் சுலந்துடித் தின்னமுந் தருவ துண்ணமயோ
பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கன்னுதல்
வலந்துடிக் கிள்ளில் வருவ தோரிகிளேன்.

கொடு: பொலம் துடி மருங்குலாய், புருவம் கன்னுதல் வலம் துடிக்கிள்ளில் வருவது ஒர்கிளேன் நலம் துடிக்கிள்றதோ நான் செய்திவிளை துடித்து சலம் இன்னமும் தருவது உண்மயோ.

ப - ரூ : பொலம் துடி மருங்குலாய் - அழகிய உடுக்கை போன்ற இடையினை உடையவுள்ள, புருவம் கன்னுதல் வலம் துடிக்கிள்ளில் - (என்னு) புருவமும், கன்னும், நெற்றியும், வலப் பக்கமாகத் துடிக்காது இடப்பக்கமாகத் துடிக்கிள்றன, வருவது ஒர்கிளேன் - (இந்த நிமித்தத்தால்) ஏற்பட விருப்பதை என்னுல் அறியமுடியவில்லை, நலம் துடிக்கிள்றதோ - இந்த உறுப்புக்கள் நன்மையைத்தரும் பொருட்டுத் துடிக்கிள்ளவே, நான் செய் தீவினை துடித்து - நான் செய்த பாவத்தின் பயன் மேற்பட்டு, சலம் இன்னமும் தருவது உண்மயோ - கொடுமையை (வஞ்சனையை) மேலும் விளைவிக்கும் தன்மை உண்டாகப் போகிறதோ ?

பொழியு: வெள்ளமையான உடுக்கைபோன்ற அழகிய இடையையுடையவுளோ! எனது புருவம், கன், நுதல் என்னும் உறுப்புக்கள் வலப்பக்கந் துடிக்காமல் இடப்பக்கமாகத் துடிக்கிள்றன. நிகழவிருப்பதை நான்றியேன். இவ்வாறு நன்மையைத் தரும்பொருட்டுத் துடிக்கிள்றனவோ, அன்றி நான்செய்த பாவத்தின் பயன் மேற்பட்டுத் துன்பத்தைத் தரவிருக்கின்றனவோ?

விளக்கல் : காவலரக்கியர் அனைவரும் வளமருங்குதலுடையவர்கள்; பருத்த உடலும் பருத்த இடையும் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான தோற்றுத்தையுமுடையவர்கள்; ஆனால்

திரிசடை மாத்திரம் மென்மையான இடையையுடையவளா யிருந்தலையால் அந்த அதிகசிக்கத்தக்க ஆழனிய தோற்றம் பிராட்டியைக் கவர்ந்துவிட்டது. மனிதர்களைப்போல சிறிய இணையை அரக்கர் குலத்திற் பிறந்த திரிசடைபாற் கண்டு வியப்புற்ற பிராட்டி, 'பொலந்துடி மருங்குலாய்' எனத் திரி சடையை விளிக்கிறான். இன்சொலிற் றிருந்தினால் என அறி முகஞ் செய்து தாயினுமியியவள் என அவள் பங்கை விளக்கி. பொலந்துடி மருங்குலாளென உடல்வைமப்பைச் சித்திரிக்கும் கம்பர் கந்தபோகுக்குத் திரிசடை அரக்கர்க்குலத்திற் பிறந்தாளே ஆம் உயர்ந்த மனிதர் குலமாதனை நிகர்த்தவளெனத் தெரிய வைக்கிறார். புருவம் கண் நுதல் என்பதில் உர்மைகள் தொக்கன.

உ-வமானம்

பொலந்துடி

உ-வமேயம்

திரிசடையீன் மருங்குல்

நனி துடிக்கின்றன

33. முனியொடு மிதிஸீயின் முதல்வன் முந்துநாள்
 ✚ துனியறு புருவமுந் தோனை நாட்டமுந்
 இனியன துடித்தன வீணாமும் ஆண்டென
 நனிதுடிக் கிள்ளுன வாயின் நல்குவாய்.

கொடு: ஆயின் நல்குவாய் முனியொடு முதல்வன் மிதிஸீயில் முந்துநாள் துனிஅறு புருவமுந் தோனும் நாட்டமும் ஆண்டு இனியன துடித்தன என்னும் நனிதுடிக்கின்றன.

ஏ-ரை: ஆயின் நல்குவாய் - தாயினும் சிறந்த அன்றை என் மீது சொரிபவளே, முனியொடு முதல்வன் - விகவாமித்திரமுனி வரோடு என் நாயகனை இராமபிரான், மிதிஸீயில் முந்துநாள் - மிதிஸீயாநகரில் என்னைக் கண்டபொழுது, துனியறு புருவமுந், தோனும், நாட்டமும் - குற்றமற்ற எனது புருவம், தோன், கண் என்பன, ஆண்டு இனியன துடித்தன - அங்கே நன்மையைத் தருதலைக் குறித்து இடப்பக்கமாகத் துடித்தன, என - அதைப் போல, கண்டும் நனிதுடிக்கின்றன - இப்பொழுதும் நன்றாக இடப்பக்கந் துடிக்கின்றன.

போழிப்பு : என்மேல் தாயினுஞ் சிறந்த அன்பு கொண்ட வளே! விகவாமித்திர முனிவரோடு என்னுயகனை இராம பிரான் மிதிஸீயில் என்னைக் கண்டபொழுது எனது புருவம்

தோள். கண்ணென்பன நன்மை வருவது குறித்து இடப்பக் கந்துடித்தன. அதைப்போல இப்பொழுதும் அவ்வறுப்புக்கள் இடப்பக்கமாக நன்றாகத் துடிக்கின்றன.

விளக்கம் : இப்பாடவில் சீதாபிராட்டி திரிசடையை ‘ஆயின் நல்குவாய்’ என்பது அவள் மீது பிராட்டிக்கிருந்த அன்பின் பெருக்கைக் காட்டுகிறது. சீதாபிராட்டியீலும் வயது, அனுபவமென்பனவற்றில் திரிசடை இளையானேனும் அவளது அன்பின் அளவின்மை கண்டு பிராட்டி தாயிலும் மேலானவள் என மதிக்கிறார்கள்.

மகளிர்க்கு இடந்துடித்தல் நல்ல சகுணமாகக் கருதப்படும். வலந்துடித்தல் தீயசகுணமாகும். ‘முதல்வன் முந்து நாள்’ என்ற சொற்றெடுரின் கருத்து நயக்கத்தக்கது. முதல் வன் என்பது - உலகங்களைத்துக்கும் முதல்வன் என்ற கருத்தமைந்த சொல்லாகும். முந்து நாள் - என்பதில் விரைவு, வேட்கை என்பன பொதுநிதிக்குத்தல் கான்க:

கான்புகுந்தநாள் வலந்துடித்தது

34. மறந்தன ஸிதுவுமோர் மாற்றங் கேட்டியான்
அறந்தரு சிந்தை யென்னுவி நாயகன்
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபேறுத்
துறந்துரான் புகுந்தநாள் வலந்து டித்ததே.

கொ-டி: மறந்தனன் கேட்டியால் இதுவும் ஓர் மாற்றம் அறம் தரும் சிந்தை என் ஆவி நாயகன் பிறந்த பார் முழுவதுங் தம்பியேபெற துறந்து கான் புகுந்தநாள் வலந்துடித்ததே.

ப-ரூ: மறந்தனன் கேட்டியால் இதுவும் ஓர் மாற்றம் - கரு தற்கு நான் மறந்துவிட்டேன். இன்னுமொரு செய்தியைக் கேட்பாயாக, அறந்துகுசிந்தை - தருமத்தைப் பாதுகாக்கும் மனத்தையுடைய, என் ஆவிநாயகன் - எனது ஆருயிர்த்தலைவ ஞகிய இராமபிரான், பிறந்தபார் முழுவதும் - தான் பிறந்த பூமியானிய அயோத்திராச்சியம் முழுவதையும், துறந்து கான் புகுந்தநாள் - அரகரிமையைக் கைவிட்டுக் காட்டுக்குச் செல் அங்காலத்தில், வலிம் துடித்ததே - (எனது புருவம், தோள் கள் என்பன) வலிப்பக்கம் துடித்தன;

பொழுப்பு : இன்னுமொரு செய்தியை உணக்குக்கூற நான் மறந்துவிட்டேன். அதையுங் கேட்பாயாக. தருமத்தைக் காக்குஞ் சிந்தையையுடைய என்னாருயிர் த்தலைவன் தனக் குரிமையாகிய அபோத்திராச்சியத்தைத் தன் தம்பியாகிய பரதனுக்குக் கையளித்துத் தன் அரக்கிளமையாக் கைவிட்டுக் கானங்கு செல்லுங்காலையில் என் கன், புருவமாதிய உறுப்புக்கள் வலந்துடித்தன.

விளக்கம் : தனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்த காலத்தில் இடந் துடித்தமையையும், தீமையேற பட்ட காலத்தில் வலந் துடித்தமையையும் சிந்தித்து இப் பொழுது இந் துடிப்பதால் நன்மையேறப்படப் போகிற தென்பதை அறிந்தாளாயினும் இந்தக் கடுங்காவலிலிருந்து தப்பிப்போதவரிதாதவின் எவ்வாறு நன்மை ஏற்படப்போகிறது என்ற ஏக்கத்தால் திரிசடைக்குத் தாள் கொண்ட சந்தேகத் தைக் கூறுகிறோன்.

தசரதனில் முத்த புதல்வன் இராமன்; அரசு குல முறைப் படி இராச்சியம் இராமலூக்கேயுரியது; ஆகவே பிறப்பினாலே இராமலூக்குரியது இராச்சியம் என்ற கருத்தமைய ‘பிறந்த பார்’ என்றார்.

என்னுவினாய்கள் அறந்தரு சிந்தையை உடையவன், ஆதலாவல்லே தனக்குரிய பெரிய அரசுசெஸ்வத்தைத்தாய்க்கூட்டுத் தம்பிக்கவித்தான் என்று திரிசடைக்கு விளக்கமாகக் கூறுகிறார். தொழிராட்டி தன்னுயகன் செயல் (பாதனுக்கு அரக்கிளமையை அளித்தமை) அறத்தின் பாற்பட்டதென்று கருதுவது அவன் “அறந்தகருசிந்தையென்னாவிநாயகன்..... தமிழ்யேப்பறத்துறந்து” என்று கூறுவதால் அறியலாம். அடித்ததே என்பதில் வரும் ஏகார இடைக்கொல் தேற்றப் போருள் தருகிறது.

ஈண்டுதாமி - ந்துடிக்கும்

35. நஞ்சலை யான்வாடத் திழைக்க நன்னாயி வஞ்சலை நான்வாடத் துடித்த வாய்மையால் எஞ்சலை வீண்டுதா மிடந்துடிக்குமால் அஞ்சலென் நிரங்குதற் கபேபது யாதென்றான்.

கோ - டி : நஞ்ச அண்யான் வனத்து வஞ்சலை இழைக்க நன்னாயி நான் வலந்துடித்த வாய்மையால், எஞ்சல் ஈண்டு

தாம் இடந்துடிக்கும் ஆல் அஞ்சல் என்று இரங்குதற்கு அடுப்பது யாது என்றால்.

ப - ரை : நஞ்ச அணையாள் - நஞ்சையொத்த கொடியவனுகிய இராவணன், வளத்து வஞ்சனை இழைக்க நன்னீய நாள் - காட்டிலே வஞ்சித்து (கபடசந்நியாசி வேடந்தாங்கி) என்னைக் கவரவந்த நாளில், வலந்துடித்த வாய்மையால் - எனது கண் முதலிய உறுப்புக்கள் வலப்பக்கந்துடித்தலை உண்மையாகும், என்னுடு - இப்பொழுது, தாம் எஞ்சல் இடம் துடிக்கும் ஆல்-அந்தக் கண் முதலிய உறுப்புக்கள் குறைவின்றி இடப்பக்கந் துடிக் கிண்றன, அஞ்சல் என்று இரங்குதற்கு - என்னைப் பயப்பட வேண்டாம் என்று இரங்கித் தேறுதல் கூறுதற்குரித்தாக, அடுப்பது யாது என்றால் - வரக்கூடிய நன்மை எதுவாகுமோ ? என்று கூறினால்,

போழிப்பு : நஞ்ச போலக் கொடியவனுகிய இராவணன் என்னைக் காட்டிலே வஞ்சையாகக் கவரவந்த நாளில் எனது கண் முதலிய உறுப்புக்கள் வலந்துடித்தலை உண்மை. இப்பொழுது அவ்வறுப்புக்கள் இடந் துடிக்கிண்றன. இதனால் எனக்கு இரங்கி அபயங் கூறுதற்கு நிகழப்போகும் செய்தி எதுவாகுமோ ? என்று பிராட்டி கூறினால்.

விளக்கம் : “அஞ்சலென்றிரங்குவாய்” எனப் பாடங் கொண்டு “என்மேவிரக்கங் கொண்டு உனக்கு நன்மை வரப்போகிறது; அஞ்சாதே என்று தேறுதல் கூறுபவளே” என உரை கூறுவார்மூர்.

நஞ்சைய இராவணன் கபடச நியாசியாகி வந்து தன் கைக் கவரவந்த நாளில் வலந் துடித்த உண்மையைக் கொண்டு வலந் துடிப்பது தீமை நிகழுத்தர்கு முன் யேற்படும் உற்பாத மெசைச் சிதாமிராட்டி அறிந்திருந்தாள். இங்கே இப்பொழுது இடந் துடிப்பதால் தீமையல்லாத நன்மைதான் நிகழ வேண்டும். ஆனால் என் விஷயத்தில் எப்படி நன்மை நிகழப்போகிறது? என்று அறியும் ஆவலூடன் திரிசடையை நோக்கி “அடுப்பது யாது?” என்று வினவுகிறான்.

இராவணனை “நஞ்சையாள்” என்று பிராட்டி வேறே ரிடத்திலும் கூறுவதைக் காணலாம். நஞ்சையானதம் புகுத்த நங்கையான்” என்பது அது.

நஞ்ச உவமானம், இராவணன் உவமேயம்.

சீதாபிராட்டிக்குத் திரிசடை சூறுவன்

(36 - 53 செய்யுள்கள்)

சீதாபிராட்டி கூறிய நிமித்தங்களைக் கேட்ட திரிசடை மகிழ்ச்சியடைந்து பிராட்டியை நோக்கி, “உன் நாயகனை நீ அடையப் போவதில் ஐயமில்லை, மின்னளை ஒத்த இடையை யடையவலோ! உனது காதினருகில் பொன்னிறமாகிய தும்பி ஒன்று வந்து உடியது. இந்நிகழ்ச்சியை ஆராய்ந்து பார்த்தால் உன் நாயகனின் தூதன் விசரவில் உணர்வு வந்து காணப் போகிறோன்; அரக்கர் குலத்தலைவனுக்கு அழிவு வந்துவிட்டது;

உறக்கமின்றியிருப்பதால் உனக்கு ஒரு கணவுந் தோற்ற வில்லை. நான் உறங்கியபோது ஒரு பொருத்தமான களவைக் கண்டேன். அக்கணவின் பலன் உனக்கு நன்மை விளைபு மென்பதைக் காட்டுகிறது; குரியன் உதிக்கத் தவறினாலும் நான் கூறும் களவின் பலன் தவறாது நிகழும்; மாசற்ற கற்ப ண்டையவலே! பெருமை பொருந்திய அவன்றாவணஞ்செனவன் செந்நிற ஆடை தரித்துப் பத்துத் தலைகளிலும் எண்ணெண்ண பூசிக் கழுத்தகஞும் பேய்களும் பூட்டப்பட்ட தேரிலேற்றி தென்திசை நோக்கித் தன் புதல்வர்களுடனும் கற்றத்தவருட ஞும் செல்லக் கண்டேன். இது போல இராவணன் அழியப் போவதைச் சூகிப்பிக்கும் பல உற்பாதங்களியும் கண்டேன்.

“இராவணனுல் நெப்பு முதலிய ஆகுதிகள் சொரிந்து வரைத் தப்பட்ட ஒமத்தி வளர்ந்தெனியாமல் அவிகின்றது ஒமம் வளர்த்த இடங்களில் கறையான் புற்றெடுக்கிறது. கட்டாவிளக்குகளால் ஓளில்கம் அவனது இல்லம் அதிகாலையில் இடியினால் தாக்குண்டது. பெண் யானைகளுக்கு மதம் பிறந்தது. முரசங்கள் யாரும் அடியாமலே அதிர்ந்தன, மழைமுகிலின் நியே ஆகாயத்தில் இடியோசை கேட்டது. விண்மீன்கள் உதிர்ந்தன. குரியன் இரவிலுந் தோன்றுகிறோன். வீரர்களானி யும் மலர்மாலைகள் புலால் மணம் கழுமுகின்றன. இலங்காபுரியும் மதில்களும் கழல்கின்றன. எல்லாத் திசைகளிலும் நெருப்புப் பிடிக்கிறது. கந்தர்வர்களின் நகரம் இலங்காபுரியில் தோன்றுகிறது. மங்கல கலசங்கள் சரிகின்றன. ஓளியை இருள் விழுங்குகிறது. தோரணங்கள் உதிர்கின்றன. யானையின் தந்தங்கள் உதிர்கின்றன; நிறைகுடங்களின் நீர் கள்ளைப்போலப் பொங்குகிறது; சந்திரனைப் பிளந்து விண்மீன்கள் வெளிப்படுகின்றன; இரக்கமழை பொழிகிறது. வாளி முதலிய படைக்கலங்கள்

தாமாகவே போர்புடிகள்ருண் பெண்களின் மங்கலநான் அறுப்பார் - இவ்வாமலே அவர்களின் தொங்ககள்மேல் வீழுகின்றன. இராவணனின் மனைவியாகிய மன்டோதரியின் கூந்தல் அவிழ்ந்து நெருப்புப்பற்றி எரிந்து தூர்நாற்றுமெழுகிறது. இத்தீய உற்றபாதங்களால் இராவணன் அழிவான் என்பதில் ஜயமே விள்ளென்று கூறிப் பின்னுங் கூறுவான். ஆனாலிங்கங்களிரான்டு புனிக்கூட்டத்தைத் துணையாகக்கொண்டு மதயாணிகள் வாழ்கின்ற காட்டினைச் சுற்றி வளைத்து அவ்வீயாணிகளைக் கெர்ண் ரெஹித்தன. அவ்வளத்திலிருந்த ஒரு மயில் அச்சிங்கங்களின் நகருக்குச் சென்றுவிட்டது. திரும்களானவர் இராவணன் மனையிலிருந்து ஒரு விளக்கை ஏற்றதுக்கொண்டு வீபிழுள்ளது மனையை அடைந்தார். இக்கணவு முடிதற்குமுன் என்னை நீராக்கத்திலிருந்து எழுப்பிவிட்டாய்¹ எனத் திரிசடைக்கறிய போது சிதாபிராட்டி கைப்பித் திரிசடையை வணங்கி, “அன்னையே! அக்கனவின் குறையைக்காலும் போகுட்டு இன்னும்நூத்துயில்வாயாக” என வேண்டினான்.

கோபனம் நன்று

36. என்றலுந் திரிசடை பிணயந்த கோபனம்
நன்றிது நன்றென் நயந்த சிந்தையான்
உன்றுகீஸ்க கணவனை யுறுத வூண்மையால்
அன்றியுங் கேட்டியென் உறைதல் மேயினான்.

கொ - 6 : என்றலும் திரிசடை இயைந்த கோபனம் தன்று இது நன்று எனு நயந்த சிந்தையான் உன் துணைக்கணவனை உறுதல் உள்ளை ஆல் அன்றியும் கேட்டி என்று அறைதல் மேயினான்.

ப - 7 : என்றலும் - மேற்கூறியவள்ளாம் (சிதாபிராட்டி) உரைதல்லும், திரிசடை-திரிசடையானவள். இயைந்த கோபனம் நன்று இது நன்று எனு - நிகழ்ந்த இஞ்சுறிகள் நன்மையானவை நன்மையானவை என்று, நயந்த சிந்தையான் - நன்மையை விரும்புகின்ற மனத்தெய்கடையவளாய், உன் துணைக்கணவனை உறுதல் உண்மையால் - உனது உயிர்த்துகீஸ்வனுகிய இராமபிராணை நீயடைதல் நிச்சயமாகும், என்றியும் - இவையே யன்றி, கேட்டி - கேட்பாயாக, என்று அறைதல் மேயினான் - என்று மேலும் கூறுவாளாயினான்.

பொழிப்பு : மேலுரைத்த வண்ணம் சிதாபிராட்டி கூறுதலும் திரிசடையானவள் உள்ளிடம் நிகழ்ந்த நன்மையித்தலைகள்

மிக நன்மையான வை - எனக்குறி ருள்ளூதைய விரும்புவளைய
உள் கணவன் உள்ளூதைதல் நிச்சயம் எனவுரைத்து இன்
ஞுங் கேட்பாயாக என்று பிராட்டியை நோக்கி மேலும்
குற்ற தொடங்கினான்.

விளக்கம் : திரிசடை பிராட்டி கறிய அறிகுறிகளைக்
கேட்டவுடனே ஆளந்தத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் 'நன்றீது
நன்று' என்று கூறி மேலும் அதன் பயனை விரித்துமொச்ச
கிருள். உள் கணவனை நிப்பாதல் நிச்சயம் எனக் கூறிய
வொழுது பிராட்டியின் மனங்குளிர்ந்தது. மேலும் அவனுக்கு
நன்மைதாக்கடிய சான்றுகளைக் கூறித் தன் கூற்றை மேற்ப
ரிக்கத் தொடங்கினான்:

பொன்னிறத்துமிவந்தோதிப்போயது

37. உள்ளிறம் பசப்பற வயிரு மிரப்பற

இன்னிறத் தெண்ணினை மினிய நன்பினுல்

மின்னிற மருங்குலாய் கெளிபினை மெல்லலோன்

பொன்னிறத் துமியின் துதிப் போயதால்.

கொடு: மின் நிறமருங்குலாய் ஒர் பொன்னிறத்துமிவி இனிய
நன்பினுல்வந்து உள்நிறம் பசப்புஅற வயிரப்புதற இன்னிறத்
தெண்ணினை உள்ளுச்சியில் மெல்லவுதிப் போயது ஆல்.

ப-ஞா: மின்னிற மருங்குலாய் - மின்னல்லப்போன்ற இடை
யினியுடையவளே, ஒர் பொன்னிறத்துமிவி-கூரு பொன்னிறத்தை
யடைய வள்ளு, இனிய நன்பினுல்வந்து - இனிய அன்போடு
வந்து, உள்நிறம் பசப்புஅற - (உஸ் தலைவனைப் பிரித்ததினாலேறி
பட்ட) பசலைநிறமதினக், உயிர் உயிரப்பறு - உயிராளது வாழ்
தலைப்பெற, இன்னிறத்தெண்ணினை - இனிய பன்னயுத்தாய்
மெல்லிசையை, உள்கெவியில் மெல்ல ஊதிப்போயது - உஸ்து
காதில் மேதுவாக ஊதிச்செல்றது.

பொழியு: மின்னல்லையாதத இடையினையுடையவளே,
பொன்னிறம்பொருந்திய ஓர்வள்ளு இனிய நன்மையோடு
உளதருகில் வந்து உஸ்தலைவனைப் பிரித்தமையாலேறபட்ட
பசலைதிறம் நீங்க, உஸ்வயிர் வாழ்வுபெற இனிய இயல்லை
யடைய நல்லிசையை உண்காலில் மேதுவாக ஊதிச்சென்றது.

விளக்கம் : பொன்னிறத்துமிவி கெளியருகில் வந்து பாடு
வது ஒரு சிறந்த ஏருளமென்பதைத் திரிசடை ஆர்வத்துடன்

பிராட்டிகு எடுத்துக்கொத்து அதனால் உள் உடலூடு, உயிர்கும் தழுத்து நல்லாழ்வு ஏற்படப்போகிறது எனக் கூறுகிறோன்.

“உண்ணிறம் பச்சப்பற உயிர் உயிர்ப்புற” உண்ணியகனின் வாவு விளைவில் உண்டாகும் என்று தொழிராட்டியிலும் பார்க்க அதிகாலுவருடன் கூடிய நல்லுவரைகளைக்கூறி மகிழ்ச்சிக்கிறீர்கள், தலை வணைப் பிரிந்திருக்கும்மகளினுக்கு வேதாவையினால் உடம்பின் நிறம் வேறுபடுவதைப் பச்சப்பற என்பர். உயிர் உயிர்ப்பற்றிருக்கும் நிலை நாயகனைப் பிரிந்த பிராட்டிகு உண்டாயிருந்தது. இனி நாயகனின்வாவு உண்டாவதால் உயிர் உயிர்ப்படையும் (வாழ்வு கிடைக்கும்) என்பது பொருள்.

உவமாளம் மின்னல்: உவமீயம் பிராட்டியின் இடை பச்சப்பற, உயிர்ப்புற ஊதிப்போயது. என்று வினைமுடிவு செய்க.

நாயகன் தூதுவந்தெத்திரும் -

36. ஆயது தேரினுன் ஆவி நாயகன்
ஏயது தூதுவந் தெதிரு மென்றுமால்
இயது தீயவர்க் கெயது றின்னாமென்
வாயது கேள்ள மறித்துங் கூறுவாள்.

கோ - டி : ஆயது தேரின் உள் ஆவி நாயகன் ஏயது தூது வந்து எதிரும் என்னும் ஆல், தீயது தீயவர்க்கு எய்தல் தின் அம் என் வாயது கேள் என மறித்தும் கூறுவாள்;

டி - ஸா : ஆயது தேரின் - (தும்பிவந்து ஊதிப்போய) அச் செய்கீல் ஆராய்ந்து பார்த்தால், உள் ஆவி நாயகன் - உன்னு உயிர்த் தலைவனுன் இராமபிரான், ஏயது தூது வந்து எதிரும் - எவிய தூதன் வந்து உண்ணைக் காணப்போகிறோன் என்னும் உள்ளமயைத் தெளிவாக்குகிறது. தீயது தீயவர்க்கு எய்தல் - தின்னாம் - கொடிய அரக்கருக்குச் செடுதி நேரப்போவது நிச்சயம், என் வாயது கேள் - என்பால் நிகழ்ந்தவற்றையுள் கேட்பார்யாச, என மறித்துங் கூறுவாள் - என்று பின்னால் கூறுகிறோன்.

ஸொழியு : “பொள்ளிறத் தும்பிவந்து உள் காதில் ஊதிப்போய தண்ணையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் உன் தலைவன் ஏவிய தூதன் உண்ணிடம் வருவானென்ற உண்ணம் புலனுகிறது. அதனால் கொடியவனுகிய இராவளன் முதலான் அரக்கர் குத்திற்கு அழிவு நேரப்போவது நிச்சயம்; இன்னும் என்

பால் நிகழ்ந்தவைகளையும் ‘கேட்பாயாக’ என்று திரிசடை பின்னுங் கூறுகிறீர்கள்.

விளக்கம்: உன்பால் நிகழ்ந்த நிமித்தங்கள் உண்கு நன்கொடியைத் தருவவாயிருக்கின்றன. என்பால் நிகழ்ந்த நிமித்தங்களைக் கொண்டு அரசுக்கர் குலம் அழியப் போகின்ற தன்மையை ஊதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்ற பொருளில் தீயது தீயவர்க்கெய்தல் திண்ணுமென்பதோடுமையாது என்வாயது கேள் எனத் திரிசடை கூறுகிறீர்கள்.

‘தீயது தீயவர்க்கெய்தல் திண்ணும்’ என்ற தொடர் மேற் கூறிய நிமித்தங்களால் தீயவர் அழிவது என்ற பொருளே மான்றி நீதிநூலின் உண்மையொன்றையும் விளக்குவதுபோல விருத்தத்தும் நோக்கற்பாலத்து.

வெபிலினும்மெய்யன

39. துயில்லை யாதலிற் கனவு தோன்றுவ
அபில்லிழி யோருகள் வகைய நோக்கினோன்
பயில்வள பழுதில் பரிசி ஞானன
வெபிலினும் மெய்யன விளம்பக் கேட்டியால்.

கொ - டி: அபில்லிழி, துயில்லை ஆதலிற் கனவுதோன்றுவ, ஒரு கனவு அமைய நோக்கினோன். பயில்வள பழுதில் பரிசின் ஆண்டன வெபிலினும் மெய்யன விளம்பக் கேட்டி ஆல்,

பி - ரை : அபில்லிழி-வேல் போன்ற கண்ணையுடையவளே / துயில்லை ஆதலிற் கனவு தோன்றுவ - நீ உறங்காதிருத்தலினால் உண்குக் கனவு தோன்றவின்கீ, ஒரு கனவு அமைய நோக்கி வேண் - நான் ஒரு கணவைத் தெளிவாகக் கண்டேன், பயில்வள பழுதில் - நான் கண்ட கணவில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பழுதடைய மாட்டா. (பல்ளீச் செய்யத்தக்கன) பரிசின் ஆண்டன - கூர்மையாக ஆராய்ந்து மெய்யெனக் கொள்ளப் பட்டன, யெயிலினும் யெய்யன - குரியனது வந்துகூறிலும் பார்க்க உண்மையானவை, விளம்பக்கேட்டி (ஆல்) - நான் கூறக் கேட்பாயாக.

பொழுப்பு : “வேல் போன்ற கணக்கையுடைய தொழிரா” யோ! நீ உறங்காதிருத்தலினால் உண்குக் கனவு தோன்ற வில்லை, நான் உறங்கும்போது ஒரு கனவு தெளிவாகக் கண்டேன். நான் கண்ட கணவின் பலன் நடக்காதோழி

யாது. நான் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தேன். குரியன் உதிக்கத் தவறினாலும் இக்கவனின்பலன் தவறமாட்டாது. அதீனைக் காறக் கேட்பாயாக”.

விளக்கம் : அயில்விழி அன்மோழித்தொகை. அன்மை விளியாக வந்தது. வெயில் என்பது வெயிலீசு செய்கின்ற குரி யன்க் குறித்துப்பின் குரியன் குதித்தலைக் குறித்தது. இதிது இலக்கணை. குரியன் உதிக்கத் தவறினாலும் தான் கண்ட கண்ட பொய்யாகமாட்டாது என்ற நம்பீக்கையுடன் சீதாபிராட்டினாய நோக்கித் திரிசடை ‘வெயிலினும் மெய்யல்’ எனத்துணை வாக்க் கூறுகிறார்.

அயில்விழி துயிலிலையா தவின் என்று கொண்டுகூட்டி வேலு போன்ற கண்ணில் உறக்கில்லையா தவின் எனப் பொருள் கொள்ளார் சிலர்.

இங்கே அயில்விழி என்பதை அன்மைவிழியாகக் கொள்ள எட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நன்னென்ன தென்புலம்

40. என்னென்று முடிதொறு மிழுகி பிறிலாத்
தின்னென்டு கழுதைபோய் பூண்ட தேவின்மேல்
அன்னைல்ல விராவனை ஏரத்த வாடையன்
நன்னென்ன செய்துவும் நவையில் கற்பினும்.

கோ - 6 : நவைஇல் கற்பினும் அன்னைல் அவ்விராவனைன் என்னென்று தன்முடிதொறும் இழுசி, அரத்த ஆடையன், ஏறு இவாதின்நெந்தும் கழுதைபோய்பூண்ட தேவின்மேல் நன்னென்ன தென்புலம்.

41-ஏர் : நவைஇல் கற்பினும் - மாசற்ற கற்புண்டுவனே! அன்னைல்விராவனைன் - பெரும் பொருந்திய அந்த இராவனனானவன், தன்முடிதொறும் என்னென்று இழுசி - தன் பத்துத் தலைகளிலும் என்னென்று பூதிக்கொண்டு, அரத்த ஆடையன் - சிவந்த ஆடையையனிந்தவனும், ஏறிலைத் தினா நெடும் - எல்லையில்லாத வல்லிய நெடிய, கழுதைபோய் பூண்ட தேவின்மேல் - கழுதைகளும் பேஷ்களும் கலந்து கட்டப்பட்டுள்ள தேவின் மிலை ஏறி, நன்னென்ன தென்புலம் - தெந்தகுத் திசையை நோக்கிச் சென்றுவர்.

பொழிப்பு : மாசற்ற கற்புடைய தேவியே, பெருமை படைத்த அந்த இராவணன் தன் பத்துத்தலைகளிலும் என்னென்புசி சிவந்த ஆடைதரித்துக் கழுதை, பேர் கட்டப்பட்ட தேரில் ஏறித் தெற்கு நோக்கிச் சென்றுள்.

விளக்கம் : என்னென்ய பொன்றுமிதொறும் என்றும் அண்ணல் வேலிராவணன் என்றும் பாட்டேதமுங்கு. கனவில் என்னென்ய தேய்த்தல், தேர்மேற் செல்லுதல், செவ்வாடை தரித்தல், தென்தினை செல்லுதல் என்பன காணுதல் மரண பயத்தைத் தருமென்பது கனுநால் முடிபு. இவற்றுளொன்றேயன்றி அளைத்தும் கனவிற்குரேன்றியமையால் இராவணனின் அழிவு செய்விலினும் மெய்யானது என்று திரிசடை நிச்சயித்துமை பொருத்தமானதே. பிராட்டியின் கற்புக்குப் பங்கம் விளைவிக்க என்னீயமெதான் இராவணனின் அழிவுக்குக் காரணமென்பதைக் குறிப்பாக விளக்கும் பொருட்டு நவையில் கற்பினும் என்றுள் திரிசடை.

புக்கனர்போந்ததில்லை

41. மக்களுக்கு கற்றமும் மற்று ஸோர்களும்
புக்கன உப்புலம் போந்த தில்லையால்
சிக்கற நோக்கினன் தீய வின்னமும்
மிக்கன கேட்கென விளம்பன் மேயினுள்.

கொ - 4 : மக்களும் கற்றமும் மற்று உள்ஸோர்களும் அப்புலம் புக்கனர் போந்தது இல்லை ஆல் சிக்கறநோக்கினன் இன்னமும் தீய மிக்கன கேட்க என விளம்பல் மேயினுள்.

4 - ஏர : மக்களும் கற்றமும்-இராவணனது புதல்வர்களும் அவனது கற்றத்தாரும், மற்றுஸோர்களும் - எனைய அரசுக்கர்களும், அப்புலம் புக்கனர் போந்தது இல்லை - இராவணன் சென்ற தென்புலத்திற்குச் சென்றனர். ஆனால் அவர்கள் திரும்பிவரவில்லை; இக்கற நோக்கினன் - (நான் அக்கனவின்) தெளிவாகக்கண்டேன், இன்னமும் தீய மிக்கன கேட்க - இவை மன்றியும் வேறு தீவைநிறைந்த செய்திகளைக் கேட்பாயாக, என விவம்பஸ் மேயினுள்-என்று (தொடர்ந்து) சொல்லலானால்.

யொழிப்பு : இராவணனது மக்களும், கற்றத்தாரும் ஏனைய அரசுக்கர்களும் அவனுடன் தென்புலஞ் சென்றனர்; அவர்கள் திரும்பில்லரவில்லை. இக்கனவை நான் தெளிவாகக் கண்டேன்;

அன்றியும் தீமையிக்க வேறு செய்திகளையும் கேட்பாயாக என்று திரிசடை கூறுவான்.

விளக்கம் : திரிசடை இராவணன்கு மக்களும் கற்றமும் ஏனைய அரக்கர்களும் தென்திசை சென்றனர். மீண்டுமா விள்ளையெனத் தெவிவாகக் கண்டதாகக் கூறுவதிலிருந்து இராவணனும் கிளையும் அழியப்போகிறதென்று பிராட்டிக்கு மன உறுதி ஏற்படுகிறது. அதனை வலியுறுத்த இன்னுந்தீயன் மிகக் செய்திகளையும் திரிசடை கூறுவான். அரக்கர் குலத் திற் பிறந்த திரிசடைக்கு அரக்கரில் எத்துணைவெறுப்பு உள்ளடைப்பதை அவர்கள் அழியப்போவதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறுவதிலிருந்து அறியக்கூடியதாகவிருக்கிறது. திரிசடையின் உத்தம குணப் பண்புகளுக்கு அரக்கரின் கொடுமையும் வஞ்ச ணையும் சிறிதும் பொருத்தமானவையல்ல. அதனுடேதான் அவனுக்கு அத்துணைவெறுப்பு. அப்புலம் எனக் காட்டியது முன்கூறிய தெங்திசையை.

தொல்மைன் கிண்டது

42. ஆண்தகை இராவணன் வளர்க்கு மன்னைப் பண்டில் பிறந்தவால் இனங்கொள் செந்தித்தி தூண்டரு மனிவிளக் கழுதுந் தொல்மைன் கிண்டதால் வானவே நெறியக் கீழெநாள்.

~~+~~ கொ - டி : ஆண்தகை இராவணன் வளர்க்கும் அவ்வனைல் ரண்டில் இனம் கொள்செம்பித்தல் பிறந்த ஆல் தூண்ட அரும் மனிவிளக்கு அழுதும் தொல்மைன் கீழெநாள் வரவேற்று ஏறியக் கிண்டது.

பி - ரை : ஆண்தகை இராவணன் - பிக்க ஆண்மை பொருத் தீயவருகிய இராவணன், வளர்க்கும் அவ்வனை - (நான் தோறும் ஆகுதிகள் சொரிந்து) வளர்க்கின்ற அந்த ஒமத்தீயானது. மன்டில - ஒங்கி வளர்ந்து எரியாது அவிந்தன, இனம் கொள் செம்பித்தல் பிறந்தன - அவ்வேவாம் குண்டத்தில் செந்திறம் பொருந்திய கறையான் (புற்றுக்கள்) தோன்றின, தூண்டு அழும் மனிவிளக்கு அழுதும் - தூண்டாமலே எரிகின்ற அழுகிய விளக்குகள் பிரகாசிக்கும், தொல்மைன் - பணமூட அவ்வது இல்லம், கீழெநாள் வானங்று ஏறியக்கீண்டது - விடியந்தாலத்தில் இடுவேறு தாக்கர் மின்தது.

பெறுப்பு : ஆண்மையிக்க இராவணன் வளர்க்கும் ஒமத்தீ வளராது அவிந்தன, செந்திறக் கறையான் ஒமகுண்டத்தில்

புந்தெடுத்தது. குங்டாமணி விளக்குகளாற் பிரகாரிக் கின்ற அவனது பழையமொங்ந மனை விடியற்காலையில் இடியேறினால் தாக்குண்டு பின்தது.

விவக்கம்: அன்ற மன்றில் எனப் பண்ணமொற் கறியது இராவணன் ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தச்சினாக்கினியம் என்ற முவகைப்பட்ட தீயை வளர்த்து வந்தான்; அவன் சவாலித் தெரிந்தில் என்பதனாகும். ஓமத்தி வளர்த வேறுயடன் ஓமகுண்டத்திற் கறையான் புந்தெடுத்தமையும் தீயசகுணமாகும். அவனது அரண்யனை தொன்னமொற்நதது; அதில் அதிகாலையில் இடியேறு விழுத்தலாகிய தீயசகுணமும் பயங்கரமான வீளைவத் தாத்தக்கது.

பிறந்தஆல், கீண்டாலும் எனபவற்றில்வந்த ஆல் அதைநினி,

உதிரும் வான் மீனெலரம்

43. பிடிமதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியும்
 இடிபட முழங்கின விரட்ட விளந்தியே
 கடியுடை முகிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
 வெடிபா வதிருஸால் உதிரு மீனெலரம்.

கோ - டி: பிடி மதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியும் இரட்டல் இன்றியே இடிபட முழங்கின. தடிச்சை முகில் குவம் இன்றி தாஇல் வான் வெடிபட அதிரும் ஆல் மீனெலராம் உதிரும்.

ப - ரூ: பிழுதம் பிறந்தன - இலங்கர்புதியிலுள்ள பெண் யானைகளுக்கு மதநீர் சொரிந்தது. பிறங்கு பேரியும் - விளக்கு கின்ற முரசங்களும், இரட்டின்றியே இடிபட முழங்கின - அடிக்கப்பாராமலே தாமாகவே இடியோவிபோல ஒலித்தன. தடியுடை முகிற்குலம் இன்றி - மின்னலையுடைய மேகக்கூட்டம் இல்லாமலே, தாஇல்வான் - குற்றமற்ற ஆகாயம், வெடிபா அதிரும் ஆல் - வெடியோசைபோல இடியிடிக்கும், (வான்) மீனெலராம் உதிரும் - வின்மீன்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து விழுந்தன.

பொழியு: பெண்யானைகள் மதநீர் பெருக்கினி; அடிப்பா மின்றியே முரசங்கள் ஒலித்தன, மின்னலையுடைய மேகக்கூட்டங்களின்றியே ஆகாயம் பெரும் ஒசையுடன் இடிபிடித்தது. வின்மீன்களை எல்லாம் உதிர்ந்து விழுந்தன.

விளக்கம்: இயற்கைக்கு மாருள உற்பாதனீ இலங்கா புரியில் ஏற்பட்ட மையைத் திரிச்சை குறத்தொடங்கிப் பெண்

பாளைகள் மதஞ் சொறிதல், அடிப்பாளிக்குப் பேரினை ஒலித் தல், விள்ளலூம் மேகமுயின்றி இடியிடுத்தல், விள்ளீன் உதிர்தல் ஆகிய தீய உற்பாதங்களோச் சீதாபிராட்டிடுத் து அடுக்கடுக்காகக் கூறுகிறோன்.

கற்பகமாலீ புலாவ்காலூம்

44. ஸிறபக விள்ளியே பிரவு விள்டற
கற்பக விள்ளித்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்ததோன் மைந்தர் குடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலூமால்.

கொ - டி: லீலபகல் இன்றீய இரவுவின்று அற எல்பகல் ஏற்றது உள்ள எண்ண தோன்றுமால் மற்பக மலர்ந்ததோன் மைந்தர் குடிய கற்பகமாலையும் புலவுகாலூம் ஆல்.

ப - ரை: வில்பகலின்றியே - ஒளியைத் தருகின்ற பகற் கால மில்லாமலே, இரவுவிள்ளாசேற - இராக்காலத்தின் இருள் முற்றுக்கெட்டு, எல்பகல் ஏற்றத்துள்ளு எண்ண குரியன் பகலிலே வெயிலைத் தருவதுபோல, தோன்றுமால் - விளங்கும், மற்பக மலர்ந்த தோன் மைந்தர் - வலிமை மிக விளங்குகின்ற தோன் கலையடைய வீரர்கள், குடிய கற்பக மாலையும் - அனிந்திருக்கும் கற்பகப் பூமாலையும், புலவு காலூமால் - புலால் நாந்றத்தை வீசும்.

பொழிப்பு: பகற்காலமில்லாமல் இராக்காலத்தில் இருள் முற்றுக நீங்கிப் பகலில் குரியன் விளங்குவது போலத் தோன் மூம்; வலிமை மிக விளங்கும் தோன்களையடைய வீரர்கள் குடிய கற்பகப் பூமாலையும் புலால் நாற்றம் வீசும்;

விளக்கம் : இரவுகாலத்தில் பகற்காலம் போலச் சூரியன் தோற்றுகிறது. கற்பகப்பூமாலையும் புலால் கமழுகிறது. இவை மிகப் பயங்கரமான உற்பாதங்கள். இவ்வித உற்பாதங்காணப்படின் அந்தநாடு முற்றுக அழிந்துவிடுமென்பது சோதிடநாலார் துணிபு.

கவிங்கநாடு அழியும் இவ்வித உற்பாதங்கள் காணப்பட்டதாகச் செய்தோன்டாருங் குறியுள்ளமை காள்க. “பூ விரியும் மாலைகள் புலால் கமழுமாலோ” என்பது அவர்வாக்கு. கற்பகமாலையும் என்பதிலுள்ள உம்பும் உயர்வு சிறப்புப் பொருளாத் தந்தது: விள்ளு என்பது தன் விளைப் பொருளில் வந்தது:

விளங்கினை இருள் விழுங்கும்

45. தீரியுமா விலங்கையு மதிலுந் திக்கெலாம்
எரியுமால் கந்தர்ப்ப நகர மெங்கனும்
தெரியுமால் மங்கல கலசனு சிந்தின
விரியுமால் விளங்கினை விழுங்கு மாவிருள்.

கொ - 6 : இவங்கையும் மதிலும் தீரியும் ஆல் திக்குள்ளாம்
எரியும்தல், கந்தர்ப்ப நகரம் எங்கனும் தெரியும் ஆல் மங்கல
கலசம் சிந்தின இரியும் ஆல், இருள் விளங்கினை விழுங்கும்
ஆல்;

6 - ஸுர : இவங்கையும் மதிலும் தீரியும் - இவங்காபுரியும்
அதனைச் சூழந்துள்ள மதில்களும் ஒருநிலையின்றிச் சூழலும்
தீக்கு எலாம் எரியும் - எல்லாத்திர்க்குள்ளிலும் தீப்பற்றி எரியும்.
கந்தர்ப்ப நகரம் எங்கனும் தெரியும் - இவங்காபுரியில் கந்தர்
வருட்டைய பட்டினம் எங்கந்தோற்றும், மங்கல கலசம் சிந்தின
இரியும் - மங்கல காலத்தில் வளக்கப்படும் பூரண கும்பங்கள்
நீரைச் சிர்கியவையாய் விழுந்து உடையும், இந்து விளங்கினை
விழுங்கும் - இருவானது விளங்கெள்ளைய மறைத்து விடும்.

பொழுப்பு: இவங்காபுரியும் அதனைச் சூழந்துள்ள மதில்
களும் நிலையில் நிற்றலின்றிச் சூழலும், எரிப்பாளின்றிப் பல
திசைகளிலும் தாஞூகவே தீப்பற்றி எரியும். பாரித்த இடங்களிலெல்லாம்
கந்தர்ப்பநகரம் தோன்றும், பூரண கும்பங்கள்
விழுந்து உடையும் இருளானது விளங்கெள்ளைய மறைத்து
விடும்.

விளங்கம் : இச்செய்யனிற கூறப்பட்ட அதியற்புதமான
உற்பாரதங்களில் நகரமும் மதிலும் சூழலுத்தனும் கந்தர்ப்ப
நகரந் தோன்றுதலும், ஒளியை இருளமறைத்தலும் மிக
விணேதமானவை. இவ்வித உற்பாரதங்களைக் கூறும்போது
ஆல் என்னும் அசைநிலை தனித்தனியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப
த்து காலனக். இவ்வாறு கவிஞகத்துப்பரணியிலும் உற்பாரதங்
களைக் கறுமிடத்து 'ஆல்' என்பதோடு 'ஒ' வையுஞ் சேர்த்து
'ஆலோ' என்னும்சூரியிலை கூறப்படுகிறது. இவை அசை
திலைப்பொருளையன்றி அதிசயப் பொருளையும் தருகிறது.

கந்தர்வநகரமென்பது ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையும்
மாயாநகரமாகும் விளங்கினை இருள் விழுங்கும் எனக்கம்பர்
அதிசயந்தோன்றும்படி கறியிருக்கிறார்.

பூரணங்குடத்துநீர் நறவிற் பொங்கும்

46. தோரண முறியுமாற் ரூஜங்கிக் குழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த வாஸ்மறுப்
வாரண மந்திரத் தறிஞர் நாட்டிய
பூரண குடத்துநீர் நறவிற் பொங்குமால்.

கொ - டி : தோரணம் முறியும் ஆல் குழி மாவ்வாரணம் துளங்கி வலத்த வாஸ் மஞ்சபு முறியும் ஆல் ஆரணயந்திரத்து அறிஞர் நாட்டிய பூரணங்குடத்து நீர் நறவில் பொங்கும் ஆல்.

ஒ - கா: தோரணம் முறியும் ஆல் - (மங்கலத்தின் அறிகுறி யாகச்கட்டப்பட்ட) தோரணங்கள் ஓடிந்தன, குழிமால் வாரணம் - நெற்றிப்பட்டமணிந்த மதமயக்கம்பொருந்திய யாளைகள், துளங்கி - நடுக்கமடைந்து, வலத்த வாஸ் மஞ்சபு - வளிமை பொருந்திய வெண்ணை நிறமான தந்தங்கள், முறியுமால் - ஒறிந்தன, ஆரணயந்திரத்து அறிஞர் - வேதமந்திரங்களையறிந்த வேதியர் மந்திராவிதிப்படி, நாட்டிய பூரண குடத்து நீர் - சிரதிட்டை செய்த பூரணங்களிலுள்ள நீரானது, நறவில் பொங்குமால் - கள்ளைப்போலப் பொங்கி மேலெழும்.

பொறிபு : தோரணங்கள் ஓடிந்து வீழ்ந்தன, நெற்றிப் பட்டத்தைத் தரித்த மதம் பொருந்திய யாளைகளின் வளிய வெண்ணையான தந்தங்கள் முறிந்தன, வேதலிதிகளையறிந்த வேதியர் விதிப்படி வலத்த பூரண கும்பங்களிலுள்ள நீர் கள்ளைப்போலப் பொங்கியது.

விளக்கம் : ‘குழிமால்வாரணவலத்தவாஸ் மஞ்சபுதுளங்கி முறியுமால்’ எனக் கொண்டுகூட்டி மஞ்சபு நடுங்கி முறியும் வளவும் பொருள் கொள்ளலாம். தோரணமென்பதற்குக் கொட்டைவாயில் எனவும் பொருளுண்டு. அதைக் கட்டு வராயில் எனவுக்கூறுவர். வெற்றியைத் தரும்மதயாளைகளின் தந்தங்கள் முறிதலும், வேதமந்திரங்களாலுமிமந்திரிக்கப்பட்ட பூரணத்துநீர் கள்ளைப் போலப் பொங்குதலும் பெருந்தினமையத் தகும் உற்பாதங்களைப் பிரதாங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. ‘மதகரி மஞ்சப்பிற மதம் புறஞமாலோ’ எனக் கலிங்கத்துப்பரணில் கருதல் நோக்கத்தக்கது.

மந்திரத்து அறிஞர் - வேதமந்திரத்தை அறிந்த வேதியர்.

மந்திரத்து நாட்டிய - வேதமந்திரத்தை அபிமந்திரித்துத் தாபவஞ் செய்த எனக் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்வாரத்தவநன்று. நறவில் பொங்கும் எண்பதில் வந்த ‘இல்’ ஏருப் பவையுறுபாகும்.

மதியினைப்பிளந்து மீனெழும்

47. வின்டோடர் மதியினைப் பிளந்து மீனெழும்
புண்டோடர் குநுதியிற் பொழியு மாண்மை
தண்டோடு திகிரிவா தலுவென் இன்னன
மண்டமர் புரியுமா ஸாழி மாறுற.

கொ - டு: வின்டோடர் மதியினைப் பிளந்து மீன் எழும்,
மழை புண்டோடர் குநுதியில் பொழியுமால், தண்டு ஒடு
திகிரிவாள் தனு என்று இன்னன ஆழிமாறு உற மண்டு அமர்
புரியும் ஆல்.

ஏ - ரை : வின்டோடர் மதியினைப் பிளந்து - ஆகாயத்திற்
செல்லுகின்ற சந்திரைனைப் பிளந்து கொண்டு, மீன் எழும் -
நடசத்திரங்கள் வெளியே தோன்றும், மழை - இலங்காபுரியில்
பெய்யும் மழையானது, புண்டோடர் குநுதியிற் பொழியும் ஆல் -
புண்ணிலிருந்து சொரிகின்ற இரத்தத்தைப் போலச் சொரியும்,
தண்டு ஒடு திகிரிவாள் தனு என்று இன்னன - தண்டம், சக்
கரம், வாள், வில் என்று கூறப்படுகின்ற இத்தகைய ஆய
தங்கள், ஆழிமாறு உற - (ஒசைமிகுதியால்) சமுத்திரத்தோடு
மாறு கொள்ளும்படி, மண்டு அமர் புரியும்ஆல் - நெருங்கிய
பெரும் போரைச் செய்யும்.

பொழியும் : வானத்திற் செல்லும் சந்திரைனைப் பிளந்து
கொண்டு நடசத்திரங்கள் வெளிப்படும், புண்ணிலிருந்து பெரு
கும் உதிரும்போல மழை பொழியும், தண்டு, திகிரி, வாள்,
வில் என்றும் ஆயுதங்கள் தம்முள் அலைகடல் போலப் பெரும்
ஆரவாரத்துடன் போர் புரியும்.

வினாக்கல்: இராக்காலத்தில் சந்திரன் பிரகாசிக்கும்போது
வினாமீன்கள் ஒளிமழுங்கித் தோன்றுவதியற்றைக் கீலங்காரரி
யில் சந்திரைனைப் பிளந்துகொண்டு வினாமீன்கள் வெளிப்பட்டுத்
தெரிகின்றன. ‘‘மதியினைப் பிளந்து மீனெழும்’’ என அழுத்த
மாகக் கூறியிருப்பது தீய உற்பாதத்தின் கொடுமையைக் கூறு
வது போலத் தோன்றுகிறது.

அருதியிற் பொழியும் - என்பதில் இன் உலம உருடு.

இன்சாரியை எனக் கொண்டு இரண்டாம் வெற்றுமைத்
தொகையாக்கி குநுதியைச் சொரியும் எனப் பொருள் கறிஞருக்கு
அமையும்.

மங்கலத்தாலி கொங்கையில் வீழ்ந்தன

48. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றவர்
அங்கையின் வாங்குன சேஷா மின்றியே
கொங்கையின் வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினால்
இங்கெ வந்துத மின்னும் கேட்டியால்.

கோ - டி: மங்கையர் மங்கலத்தாலி அங்கையில் வாங்கு
அர் எவரும் இன்றியே மற்று அவர் கொங்கையில் வீழ்ந்தன,
குறித்த ஆற்றினால் இங்கு இதன் அற்புதம் இன்னும் கேட்டிழல்.

ப - ரை: மங்கையர் மங்கலத் தாலி - பெண்களின் கழுத்தி
வணியும் மங்கலியத்தைக் குறிக்கும் தாலியானது, அங்கையில்
வாங்குனர் எவரும் இன்றியே - அழகிய கைகளினால் களைப்பார்கள்
ஒந்தனும் இல்லாமலே, மற்று அவர் கொங்கையில் வீழ்ந்தன -
அத்தாலியை அணிந்திருந்த பெண்களது கொங்கைகளின்மேல்
(மார்பாத்து) அறுந்து விழுந்தன, குறித்த ஆற்றினால் - நடன
குறித்துக் கூறியபடி, இங்கு இதன் அற்புதம் - இங்கே நிசழ்ந்த
இதனிலும் அற்புதமான உற்பாதங்களை, இன்னும் கேட்டியால் -
மேலும் கேட்பாயாக.

பொறிப்பு : இராக்கத மாதர்களது மங்கலதான் அறுபா
யாரின்றியே அவர்களின் மார்பிள்மேல் அறுந்து வீழ்ந்தன.
இக்குறிப்பினாலும் இதனிலும் அதிசயமான உற்பாதங்களைக்
கேட்பாயாக.

விளக்கம் : இதன் அற்புதம் என்பது ஜந்தாம் வேற்று
மைத் தொகை, ஆரும் வேற்றுமையாகக் கொண்டு இந்த
நிசழ்ச்சியினின் அற்புதப்பவைக் கேட்பாயாக எனப் பொரு
ஞரைப்பார்மார். குறித்த ஆற்றினால் என்பது திரிசடை
தான் குறிப்பிட்டால் இராவணனுக்கு அழிவு ஏற்படும் என்பது
தற்குரிய அறிகுறிகளினை எனக் கூறினான்.

இன்ன ஹன் டெனுமிதற்கேது

49. மன்னவன் சேஷியம் மூன் மாந்தைத்தன்
பின்னவி மோதியும் பிழங்கி வீழ்ந்தன
அன்னருஞ் சடர்கடச் சறுக்கொன் பேறின
இன்னலுன் டெனுமிதற கேது வீதென.

கோ - டி: மன்னவன்தேவி அம்மயன் மாந்தைத் தன்பின்
அல்லித்தியும் பிழங்கி வீழ்ந்தன. துண்ண ஆரும் சடர்கடச்
சறுக்கொல்லு ஏறின. இன்னல்ல உல்லு உதவும் இதற்கு ஏது
ஏது என.

ப - ரை : மன்னவன் தேவி - இலங்கை வேந்தனுகிய இராவனரைது மனைவியும், அம்மயன் மடந்தை தன் - அந்த மயன் என்னும் தெய்வ தச்சனது புதல்வியுமாகிய மன்றோதரியிருப்பதையென்னவிழ் ஒத்தியும் - பின்னவலிழ்ந்த கூந்தலும், பிறகுகி விழ்ந்தன - நிலைகுலைந்து விழுந்தனவாய், துண்ணாகுக் கடர்ச்சட - நெருங்குமுடியாத நெருப்பிறப்பட்டு எரிந்து, கறுப்போன்றேறின - தீயநாற்றத்தைத் தந்தன, இன்னல் உண்டு என்னும் இதற்கு - தீங்கு நேரப்போகிறது என்பதற்கு, ஏது சது என்று - காரணம் இதுவாகும் என்று (மேலும் கறுவாள்)

பொழிப்பு : இராவனரைது தேவியாகிய மயனின் மகளாகிய மன்றோதரியின் பின்னவலிழ்ந்த கூந்தல் நெருப்பிறப்பட்டுக் கருகித் தீயநாற்றத்தைத் தந்தது; அராக்கர் வேந்தனுக்குத் துண்பமுண்டாகப் போகிறதென்று நான் கறியதற்குக் காரணம் இதுவாகுமென்று (மேலும் கறுவாள்)

விளக்கம் : மன்னவன் தேவியின் கூந்தலில் நெருப்புப் பிழத்த தீய உற்பாதம் நிச்சயமாக இராவனரைக்கு அழிவு நேரும் என்பதைக் காட்டுகிறது என்று திரிசடை தெவிவாகக் கறுகிறோம். ‘இன்னல் உண்டென்றும் இதற்கேது ஏது என்ற கற்றுத் திரிசடை தன் காற்றை வலியுறுத்தக்கறிய சான்ஸுகும். பின் என்பது பின்னலைக் குறிக்கும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கறுக்கொண்டேறின என்பதற்கு விரைவாகத் தீபி பற்றி எரிந்தன எனபி பொருள் கறினும் அமையும்:

வன்றுணைக் கோளரியிரண்டு

50. என்றன வியம்பிவே இன்னும் கோடியால்
இன்றில் விப்பொழு தெழுந்த தோர்க்கு
வன்றுணைக் கோளரி விரண்டு மாறிலாக
குன்றிடை யுழுவைய் குழுக்கொண் மன்றியே.

கோ - டு : என்றனன் இயம்பி வேறு இன்னும் கோடித் தீட்டு இன்று இவன் இப்பொழுது ஓர்க்கு எழுந்தது. வன்றுணைக்கோளரி இரண்டு மாறு இலாக் குன்று இடை உழுவை அம்குழுக்கொண்டு மன்றியே.

ப - ரை : என்றனன் இயம்பி-திரிசடை மேற்கூறியவற்றைச் சொல்லி, வேறு இன்னும் கேட்டிழுல் - இவைபோன்ற பிறவற்றையுங் கேட்டாயாக. இன்று இவண்டிப்பொழுது - இன்றைக்கு

இவ்விடத்தில் இப்பொழுது, ஓர்களும் எழுந்தது-குனகனவு தோன்றியது, வள்ளுவைக் கோளரி இரண்டு - (அது எப்படியென்றால்) வளிமை பண்டத்த பிரிவில்லாத பகைவிலங்குகளைக் கொல்லும் இரண்டு சிங்கங்கள், மாறு இலாக்குஞ்சு இடை - நூப்பில் காத பெரிய மலையொன்றிலே, உழுவை அங்குமுக்கோண்டு சுண்டிவே - புலிக்கூட்டத்தைத்த தூண்யாகக்கொண்டு நெருங்கி, (என்ற என்னும் விளையெச்சம் அடுத்த செய்யுளில் வரும் வளைந்தன என்னும் விளைகொண்டு முடியும்)

யோறியு: மேற்கூறிய உற்பாதங்களைச் சிதாபிராட்டிக் குச் சொல்லி மேறுங் கேட்பாயாக என்று தொடங்கி, இன்று இங்கே இப்பொழுதுதான் ஒரு கஞக் கண்டேன். வளிய இளைப்பிரியாத இரு சிங்கங்கள் பெரிய மலையொன்றில் புலிக் கூட்டத்தைத் தூண்யாகக் கொண்டு நெருங்கி.

விளக்கம் : திரிசடை தான் துயிலிலிருந்து விழிக்கும்போது தான் இக்களவுக் கண்டேன் என்பதனால் அக்களவின் பலன் அதிசீக்கிரத்தில் நிகழும் என்ற குறிப்புத் தோன்றுகிறது. களவிற்கேற்றிய சிங்கங்கள் இராம இலக்குமணர். உழுவையங்குழு எதுவாயிருக்கலாமென்ற சிலைத்தக்குச் சந்தீதக முன்டாசியிருக்கும். ஏனெனில் வானரவீரரைச் சிலை பிரிந்த பின்பே இராம இலக்குமணர் சந்தித்தனர். ஆகே விராமித் வானரவீரரின் உதவி இராம இலக்குமணருக்குக் கிளைக்குமென்பதையறியான். பின்னர் கூறப்போகும் அரக்கராசிய மதக்கரிகளைக் கோளரி இரண்டு கொண்டு குளிக்கும் என்பது கணவின் குறிப்புப் பொருளாகும்.

உழுவையங்குழு என்பதில் வரும் அம்சாரியை.

அன்றிடை ஈவுடி என விளைமுடிவு செய்க. ஈவுடி யே என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றுசை.

இருந்ததோர் மயிலும்போயது .

51. வரம்பிலா மதகரி உறையு மவ்வளம்

நீரம்புற வளைந்தன நெருக்கி நேர்ந்தன

குரும்பறு பிளைப்படக் கொண்டு மாறிலை

புதும்புக விருந்ததோர் மயிலும் போயதால்.

கோ-டு: வரம்பு இலா மதகரி உறையும் அவ்வளம் நீரம்புற வறவளைந்தன, நெருக்கி நேர்ந்தன, குரும்பு அறுபின்ம படக்கொண்டு மாறு இலாப்புரம்புக இருந்தது ஓர் மயிலும் போயது ஆல்:

2

பட்டரை - வரப்புதலை மதகரி உறையும் - என்னில்லாத மதகள் கொண்டயானைகள் வதிர்கிள்று - அல்லவையும் கீழ்ப்புற அந்தக்காடு முழுவதும் நிரம்பும்வண்ணம், வளாந்தன - முற்றுக்கையிட்டன (குழந்து கொண்டலை), நெருக்கி நேரந்தன - அந்தயானைக் கூட்டங்களைத் தாக்கி எதிர்த்தன, குருபு அறு பினம் பட - அளவற்ற பினங்கள் குனியும்படி, கொன்று - கொன்ற ரேழிக்க, மாறு இவை-ஒப்பில்லாத, பும்புக் குஞ்சத்து ஓரமயிலும் - தனது நகரம் போவதற்கு - என்னியிருந்த ஒரு மயிலும், போவதால் - சென்று விட்டது.

யோழியும் : அந்தக் கோளரிதளிர்ள்கும் என்னற்ற மதயானைகள் வாழும் வளத்திதச் சுற்றி வளைத்து அவ்வியானைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டுப் பின்க்குவியல் உண்டாகும் வண்ணம் கொண்ட ரேழித்தன: மாறில்லாத நகருக்குப் போதற்குக்காத திருந்த மயிலும் சென்று விட்டது.

விளக்கம் : அயோத்திக்கரைத் தெம்மட்டகிய தேணிலும் என முன்னர் கூறிய கம்பாட் அதே கருத்தமைய மாறில்லாப் புரம் ஏனக்குறிப்பிடுவதால் அயோத்திநகர் செல்லக்காத திருக்கிறுள் சிதாபிராட்டி எனக்குறிப்பாலுணரும் வண்ணம் கூறியிருக்கிறார். திரிச்சை கண்ட கணவு சிதாபிராட்டியின் மனதில் படிப்படியாக நம்பிக்கையை வளர்க்கிறது. இந் கோளரிகள் வருகின்றன, மதகரி களை அழிக்கின்றன, மயில் புரம்புகுகின்றது. இவையெல்லாம் நடக்கக்கூடியன்போலும் பிராட்டிக்கு நம்பிக்கையேற்படுகிறது.

உவமானம்

உவமோயம்

கோளரி இராண்டு

இராமலக்குமண்ர

வணம்

இலங்காபுரி

மதகரி

அரக்கர்

உழுவெழுங்குமு

வாஸரப்பண

மயில்

சிதாபிராட்டி

இவ்வுவணம்கள் நேரே கூறப்படாது, கனவிற்கண்டவை மாகக் கூறப்பட்டாலும் உவமைகள் போன்றிருத்தல் கால்கடு

செய்யவள் வீட்டைன் கோயில் மேயினள்

52. ஆயிரந் திருவிலக் கறைய மாடிய

செயோலி விளக்கமொன்ற் பேந்திட் செய்யவள்

நாயகள் ராமிமை சின்று நன்றாதன்

மேயினள் வீட்டைன் கோயில் மேன்சொலாய்,

கொ - டி : மென்சோலாப் செய்யவன் நாயகன் தனிமனை நின்று ஆயிரம் திருவிளக்கு அமைய மாட்டிய கெய் ஒளி விளக்கம் ஒன்று ஏந்தி வீட்டைன் கோயில் நன்றாகுதல் மேயினன்.

ப - ரா : மென்சோலாப் - மென்மையான மொழிகளைப் பேசுவதே, செய்யவள் - (இலக்குமியானவள்) சிவந்த நற முடைய பெண்ணெருத்தி. நாயகன் தனிமனை நின்று - அரக்கர் தலைவனுகிய இராவணனது ஒப்பற்ற அரங்மனையிலிருந்து, ஆயிரந்திருவிளக்கு அமைய மாட்டிய - ஆயிரம் கடர் விளக்கு களை அழகுறப் பொருத்திய, சேய் ஒனி - சிவந்த ஒளியையுடைய, விளக்கம் ஒன்று ஏந்தி ஒருவிளக்கினைக் கையிலே தாங்கிய வன்னாம், வீட்டைன் கோயில் நன்றாகுதல் மேயினன் - விபீஷணநுடைய மாளிகையை அடைதலானால்.

பொழிப்பு : மென்மையான மொழிகளைப் பேசுவதே சிவந்தநிறம் பொருத்திய பெண்ணெருத்தி அரக்கர் தலைவனான இராவணனது கோயிலிருந்து ஆயிரம் கடர்கொழுவிய திருவிளக்கொன்றைக் கையிலே நந்திக்கொண்டு விபீஷணநது மாளிகையையுடைந்தான்.

விளக்கம் : ஆயிரந்திரியிட்டுக் கொழுவிய ஒரு திருவிளக்க கைச் செய்யவள் கையிலேந்தி இராவணன் மனையிலிருந்து விபீட்டைன் மனைக்குச் சென்றமை இராவணனது இராட்சிய லக்குமி விபீட்டைனானுக்குக் கிடைக்கப்போகிறது என்பதை அறிவுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. செய்யவளைன்பது இலக்குமியையும், சிவந்த நிறமுடைய பெண்ணையும் குரிக்குஞ் சொல்லாகும். விளக்கு ஆகுபெயர்:

இன்னமுந் துயில்கென இருக்கூப்பினேன்.

53. பொன்மனை புக்கவப் பொருவில் போதிவில்
 என்னைந் யணர்த்தினோ முடிந்த தீவிலென
 அன்னையே யதன்குறை காலென்ன் முயிமை
 இன்னமுந் துயில்கென விழுகை கூப்பினேன்.

கொ - டி : பொன்மனை புக்க அப்பொரு இல்போதினைல் நி என்னை உணர்த்தினை முடிந்தது இவ்வன ஆயிரம் அன்னையே அதன்குறை கால் என்று இன்னமுந்துயில்க என இருக்கூப்பினேன்.

ப - கா : பொன்மளையுக்க அபபொரு இல போதி எனில் - (கனவில் தோற்றிய அந்தச் செய்யவள்) விப்பிடவேஸது அழகிய மளையிலிருந்து புகுந்த அந்த அரியநேரத்தில், என்னை நீ உணர்த்துவீரா - நீ என்னைத் துயிலிலிருந்து எழுப்பிவிட்டாய், முடிந்தது இல என - அக்கனவு முடிவுபெறவில்லை என்று (திரிச்செட.) கூற, ஆயிழூ - ஆராய்ந்து எடுத்த அணிகளங்களை அணிந்த சீதா பிராட்டி, அன்னையே ! - தாயே, அதன் குறைகாண் இன்ன முந்துபில்க என - அந்தக் கனவின் மிகுதியையுங் கானப்பதற்கு இன்னும் உறங்குவாயாக என்று சொல்லி, இருஞா கூப்பினோ - கனது இரண்டு கைகளையுங் குலித்து வணக்கி வேன்.

பொழுது : “திருமகன் என்தந்தையில் திருமணையையடைந்த நேரத்தில் நீ என்னை உணர்த்திவிட்டாய் அதனால் அக்கனவு முடிவுபெறவில்லை” என்று திரிச்செட்டைற, சீதாபிராட்டி திரிச்செட்டயை நோக்கி, “அன்னையே ! அக்கனவின் குறையைக் கானுதற்காக இன்னும் தூங்குவாயாக” என்றுமிருங்கை கூப்பி வளைங்கினால்.

விளக்கம் : மீண்டும் திரிச்செட உறங்கினாயினும் முன் கண்ட கனவின்குறை வராது என்பதைப் பிராட்டி அறியாமலில்லை. அக்கனவு பிராட்டியின் மனதில் அளவிடற்காரிய ஆவலைத் தூண்டிவிட்டது. மிகுதி எவ்வாறிருக்குமென்பதை அறிவதற்குப் பிராட்டிக்கிருந்த ஆர்வத்தை உணர்த்துப் பொருட்டுக் கம்பர் சித்திரித்த சொற்சித்திராம் அது... திரிச்செட்டயை அவள் கூறிய இனிய கனவின் களிப்பு மிகுதியால், “அன்னையே !”, என்று அங்பு கனியவினிப்பதுடன் “இருங்க கூப்பினோன்” எனக் கம்பர் சிந்தனைக்கு விருந்தளித்துள்ளார். பொன் என்பதற்கு இலக்குமிஏனவும், மனையுக்க - விப்பிடவே மனையில் புகுந்து எனவும் பொருளுறைத்தனும் அமையும். ஆயிழூ எனப் பிராட்டியைக் கம்பர் இல்விடத்திற் கட்டுவது முன்னர் ஆயிழையாயிக்குந்தவள். அன்றியும் இதோசர்வா பரணையிதையரைப் போகிறேன் என்னும் கருத்தினாற்போலும் இன்னமுந்துயில்க - வியங்கோள் வினைமுற்று.

துயிலெழுந்த அரக்கியர்

(54 - 60 செய்யுள்கள்)

திரிசடை கூறியவற்றைக் கேட்டு மனமளிந்த சீதா பிராட்டி திரிசடையை இன்னுந் துயில்கொள்ளுமாறு வேண் ஒரு சமயத்தில் இராமபிரானால் சீதாபிராட்டியைத் தேடி வரும்படி அனுப்பப்பட்ட தாதனுகிய அனுமான் அந்தச் சோலையுட் பிரவேசித்துப் பிராட்டி சிறையிருக்குமிடத்தை நோக்குகிறான். அந்த நேரத்தில் கள்ளுங்கு உறங்கிய அரக்கியர் துயிலூணர்ந்தெழுந்து, வில், வேள், வாள் முதனிய போர்ப்படைகளைக் கையிலேந்திய வண்ணம் பிராட்டியைச் சுற்றி நெருங்கினர்.

அவர்களிற் சிலர் வயிற்றில் வாய் உடையவர்கள், சிலர் நெற்றியிற் கணபொருந்தியவர்கள், சிலர் அச்சந்தரூம்பார்கள் மேயடுடையவர்கள், சிலருடைய பற்களுக்கிடையில் திங்கம், யாளி, பேய் முதலியன் கிடந்து உறங்கத்தக்க குங்க போன்ற காலையுடுடையவர்கள். சிலர் பத்துக் கைகளையும் ஒரு தலையையும் உடையவர்கள்! சிலர் இருபது தலைகளையும் இரண்டு கைகளையுடுடையவர்கள், சிலர் மலைபோன்றுமருந்த கொங்கள் களையுடையவர்கள். சிலர் குலம், வாள், வேள், தோயரம் போன்ற ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கக் கற்ற வகைளையுடையவர்கள். சிலர் குலம் என்னும் விஷாமே பெண்ணுருக்கொண்ட தெனும்படியான கரிய உடம்பையுடையவர்கள். அவ்வரக்கியர் மழுவாயுதத்தையுடைய சிலபெருமானும் அஞ்சத்தக்க ஆற்ற உடையவர்கள்.

சிலர் தங்கள் குணத்துக்கேற்ற யானை, புலி, நாய், நள் என்பவற்றின் முகங்களையுடையவர்களாயிருந்தனர்; சிலருடைய முதுகிலே வாய்களைந்திருந்தது. சிலர் முன்று கணக்குளையுடையவராயிருந்தனர். சிலர் புகையெழுகின்ற வானையுடையவராயிருந்தனர். நினைக்கவும் முடியாத வல்லுமையும், பராக்க முடியாத பெரிய தோற்றமும், பெண்ணென்னும் பெய்ரையுமாத்திரமுடைய கொடிய நன்கை நிரமிய கால உரக்கியர் துண்டிலை விழித்தெழுந்து சீதாபிராட்டிகளைச் சும்த்து கொண்டனர்.

வீரத்தொதனும் அவ்விடை யெய்தினன்

54. இவ்விடை யின்களைவில் விராம வேணிய

வெவ்விடை யையபோர் வீரத் தொதனும்

அவ்விடை யெய்தினன் அரிதி ஞோக்குவான்

நோவ் விடை மதந்ததுன் விருக்கை நோக்கின்.

கொ - 6 : இளவிடை - அன்னால் அவ் இராமன் எளிய வெள் விடை - அணைய போர் வீரத் தூதனும் அவ்விடை எய்தினான் அரிதின் நோக்குவான் நோவ் விடை - மட்ந்தை தன் இருக்கை நோக்கினான்.

ப - ரை : இவ் விடை - இந்த நேரத்தில், அன்னால் அவ்வி ராமன் - பெருங்குணம்படைத்த தலைவனுகிய அந்த இராம பிரான், ஏனிய - சீதையைத் தேடிவரும்படி பணித்த, வெள் விடை யினையோர் வீரத்தூதனும் - அச்சத்தைத் தரத்தக்க எருத்தைப் போன்றவனும் போர்வன்மை படைத்த வீரம் பொருந்திய தூதனுமாசிய அனுமானும், அவ்விடை எப்பினான் - சீதாபிராட்டியிருந்த இடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தான், அரிதின் நோக்குவான் - சர்வமூர்க்க ஆராய்ந்து பார்த்தவன்னைம், நோவ் விடை மட்ந்தை தன் - பேஸிந்த இளவிடையைத் தீர்மை பொருந்திய சீதாபிராட்டியின், இருக்கை நோக்கினான் - உலை விடத்தைக் கண்டான்.

பொழிப்பு : இந்தச் சமயத்தில் (அரச்சியர் துயிழெழுந்த நேரத்தில்) பெருங்குணம் படைத்த இராமபிரான் விடுத்த அச்சம் விளைவிக்கும் எருத்தைப் போன்ற போர் வீரனுகிய அனுமான் அங்கே வந்து நுழைக்கமாக ஆராய்ந்து மெல்லிய இடையையுடைய சீதாபிராட்டியிருந்த இடத்தைக் கண்டான்.

விளக்கம் : இச்செய்யுளில் அனுமானது தோற்றும், பண்பு, வீரம், போர்வன்மை, தூதனுக்குரிய சிறப்பியல்பு என்பன யாவும் ஒருங்கே கூறப்பட்டுள்ளன. வெள்விடையையுவன் என்பதாலும் கம்பீரமான தோற்றுமும், நடையும், வளிமையும் படைத்தவன் என்பதும், போர் வீரத் தூதன் என்பதனும் போர்த்திறனும், வீரமும் பொருந்திய தூதன் என்பதும் தெரியக்கிடக்கிறது. பிராட்டியைத் தேடும் பொருட்டு நாற்றிசையும் தூதர்கள் சென்றுர்கள். தென்றிசை தேடி வத்தவன் அனுமான், அவனுடைய வீரம், துணிவு, ஆழ்மல், போர்த்திறன், நற்பண்பு, சொல்வன்மையாதிய குணங்களையற்றிதே இராமபிரான் அனுமானத் தென்திசை செல்லாயாக என அனுப்பிவைத்தான். சடாயுவின் வாய்மொழி கொண்டு தென்திசையிலேயே பிராட்டியிருப்பாளைன் என்னீய இராமன் அரக்கரின் வஞ்சனைகளை உணர்ந்து வெற்றி கண்டு பிராட்டியைத் தேடிக் காண வல்லான் அனுமான யென உணர்ந்தே அனுமானத் தென்திசைக்கேள்வினான். அனுமான் அசோகவனத்துட் புகுந்து ஒன்வோரிடமாகத் தேடித் தேடித் தேவியிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுகொண்டான். ஆனால்

இன்னும் தேவியைக் கண்டிலன் : நொ + இடை = நொவ் விடை... நொவ்விடையென்பது விளைத்தோகை : அவுமானம் வெவ்விடை... உவமேயம் வீரத்தூதன் (அனுமான)

துயில் நமைச் செய்ததீரு

55. அவ்வபி ஏரக்கிய ரஹிஷுர் மும்போ
செவ்வையி நூயினமைச் செய்த தீதென
எவ்வபின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினுர்
வெவ்வபின் மழுவெழுச் சூல் வெங்கையர்.

கொ - டி : அவ்வயின் அரக்கியர் அறிவு உற்று அம்மவோ செவ்வை இல் துயில் நமைச் செய்தது எது எனு வெவ் அயில் மழு, ஏழு, சூலம் வெங்கையர் எவ்வபின் மருங்கினும் எழுந்து வீங்கினுர்.

ஏ - ரூ : அவ்வபின் - (அசோகவளத்தினுள் அனுமான் சிதையின் உறைவிடத்தை) நோக்கிய சமயத்தில், அரக்கியர் அறிவற்று-காவல் புரிந்த அரக்கியர் உறக்கம் நீங்கி, அம்மவோ- ஜயயோ செவ்வை இல்துபில் - காவலுக்குப் பொருந்தாத இந்த உறக்கம், நமைச் செய்தது சுது - நம்மை இப்படி (காவலுக்கேற்காத செய்வையை)ச் செய்தது, எனு-எல்லு சொல்லி, வெவ் அயில் - கொடிய வேற்படை, மழு - மழுவாயுதம், எழு- வளைதடி, சூலம் - சூலப்படை என்பவற்றை, வெங்கையர் - கொடிய தமது கரங்களிற் பந்தியவராய், எவ்வபின் மருங்கினும் - எல்லாத்திசைகளிலும், எழுந்து வீங்கினுர் - எழுந்து நெருங்கினுர்கள்.

பொறிடி : அனுமான் பிராட்டியிருக்கும் இடத்தையடைந்த நேரத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த அரக்கியர் அலை வரும் துயிலுணர்ந்து எங்களை நல்லதல்லாத உறக்கம் வந்து மயக்கி விட்டதேயென்று சொல்லிக் கொண்டு தமது கைகளில் வேல், மழு, வளைதடி, சூலம் ஆதிய ஆயுதங்களை வந்தியவர் களாய்ச் சிதாபிராட்டியைச் கற்றி நெருங்கினர்.

விளக்கம்: இராவணனது கட்டளைப்படி காவல்புரியவேண்டிய தாம் தம் தொழிலை மறந்து தூங்கியமையை இராவணன் அறிந்தால் தம்மைத் தண்டிப்பானேன் அஞ்சிந்துங்கியவர்களாய் எழுந்து அம்மவோ பொல்வாத உறக்கம் நம்மைக் கெடுத்து விட்ட தேயைத் தூக்கத்தை நிதித்தலவன்னாம் எழுந்து.

வேல் முதலிய ஆயுதங்களை விரைவாகக் கூடியிற் பற்றி கொண்டு காவல்பியத் தொடர்கினர். அம்மேவா என்பது வியப்பிடைச் சொல். இச்செய்யுளின் மூதல் வரியில் முற்று மோர்ஜீன் வந்து கூட்ட வேல் விக்கினூர் என்னும் சொற்பிரபோகம் விரைவந்து தம் கூட்டமையைச் செய்யத் தலைப்பட்டமை அயக் காட்டுகிறது செய்தது + ஏது எனினும் செய்த + தீது எனினும் பொருந்தும். அம்மேவா வியப்பிடைச் சொல்.

வில்லென்னத் தொட்டவாயினர்

56. வயிற்றிட வாயினர் வளைந்த நெற்றியிற்
 குயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கினர்
 எயிற்றினுக் கிடையினை யானை யாளியேய்
 துயில்கொள்வெம் வில்லென்னத் தொட்ட வாயினர்.

கோ - ட : வயிற்றினை வாயினர் வளைந்த நெற்றியிற் குயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கினர் எயிற்றினுக்கு இடையிடை யானையாளியேய் துயில் கொள் வெம்பிவன் எனத் தொட்டவாயினர்.

ப - ஸர : வயிற்றினை வாயினர் - வயிற்றின் கண்ணே வாய் பொருந்தியவர்கள், வளைந்த நெற்றியில் - வளைவான நெற்றி யிலே, குயிற்றிய விழியினர் - பதித்து வைக்கப்பட்டது போன்ற கண்ணையுடையவர்கள், கொடிய நோக்கினர் - அஞ்சத்தக்க பார்வை பொருந்தியவர்கள், எயிற்றினுக்கு இடையிடை - பற்களின் வெளிகளினிடையே, யானை, யாளி, பேரி - யானைகள், யாளிகள், பேய்கள், துயில்கொள் வெம்பிவன் என - படுத் துறுங்கத்தக்கனவான போல்வாத குடையைய்போல, தொட்ட வாயினர் - அகற்றது விடப்பட்ட வாயினையுடையவர்கள்.

(அ) ரக்கியரின் விகாரத் தோற்றங்கள் அறுபதாவது செய்யுள் வரையில் அடுக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

வோரியு: அரக்கியரிற் சிலர் வயிற்றிலே வாயுடைய வர்கள், சிலர் நெற்றியிற் பதித்துவைக்கப்பட்டது போன்ற கண்ணையுடையவர்கள், சிலர் கொடுரோமான பார்வையுடைய வர்கள், சிலர் பற்களினிடையே யானை, யாளி, பேய் என்பன உறங்கக் கூடிய குடையை போல்வாத குடையைய்போல, தொட்ட வாயினர் - அகற்றது விடப்பட்ட வாயினையுடையவர்கள்;

விளக்கம் : வளைந்த நெற்றியிற் குயிற்றிய விழியினர் என்பது நெற்றியிலே செய்து பதிக்கப்பட்டது போல விகார

மாகத் தோன்றும் விழியினர் என அவர்களது கோரகுபத் தேதுக் காட்டுகிறது. பிலம் என்பது பிலவென்பி போலியிலை சனம் பெற்று வந்தது. பிலம்போல (குகைபோல) அகன்று தோகுப்பட்டது போலத் தோன்றும் வாய் அரக்கியாறது அஞ்சத்தக்க தோற்றுதைக் காட்டுகிறது. “வன்பிளத் தொடு வாது செய்வாயின்” எனக் கனிக்கத்துப் பரவியிலும் குறுப் பட்டுள்ளது.

வாயினர், விழியினர், தோக்கினர் என்ற ரூட்டக்கத் தான் அறுபதாவது செய்யுளில் வரும் துவிலுணர் நிதெழுந்து சுற்றினார் என்ற விளைகொண்டு முடியும்;

விகட வேடத்தர்

57. இருபது கையினர் ஒற்றைச் சென்னியர்
இருபது தலையினரி ரண்டு கையினர்
வெருவரு தோற்றுத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யென்முலை பலவு நாற்றினார்.

கோ - 6: இருபது கையினர் ஒற்றைச் சென்னியர் இருபது தலையினர் இரண்டு கையினர் வெருவரு தோற்றுத்தர், விகட வேடத்தர் பருவரை என முலைபலவும் நாற்றினார்;

11 - ரை : இருபது கையினர் ஒற்றைச் சென்னியர் - பத்துக் கைக்களையும் ஒரு தலையையும் உடையவர்கள், இருபது கெளி யியர் இரண்டு கையினர் - இருபது தலைகளையும் இரண்டு கைகளையுடையவர்கள், வெருவரு தோற்றுத்தர் - அஞ்சத்தக்க வடிவத்தையுடையவர், விகட வேடத்தர் - கண்டவர்களுக்கு நைக்கிறோத் தரத்தக்க பல கோலங்களைக் கொண்டவர்கள், பருவரையென - பருத்த மலைகளையொத்த, முலைபலவும் நாற்றினார் - பல முலைகளைத் தொங்கவிட்டவர்கள்.

பொறியிடி : பத்துக் கைகளும் ஒரு தலையும் இருபது தலைகளும் இரண்டு கைகளும் உடையவர்கள்; பயங்கரத் தோற்று முலையவர்கள், நைக்கப்பைத்தரும் கோலத்தையுடையவர்கள், மலைகளை நிகரத்த பல முலைகளைத் தொங்கவிட்டவர்கள் என ஒரு விகடவேடம் கம்பராத் புளையப்பட்டுள்ளது. மனிதர்க்கு

விளக்கம்: விகடவேடத்தர் என்பது இயல்பாகவே நைக்கப்பத்தரும் தோற்றுத்தையுடையவர்களையும், பலவித ஆண்டகளில்களால் விகடவேஷம் தரித்தவர்களையும் குறிக்கும். மலைகளை நிகரத்த பல முலைகளைத் தொங்கவிட்டவர்கள் என ஒரு விகடவேடம் கம்பராத் புளையப்பட்டுள்ளது. மனிதர்க்கு

இரண்டு முனிகள் மாத்திரமேயுள்ளு. இந்த அரக்கியரிற் சில குக்குப் பல முனிகள் காணப்பட்டன. அவையும் மனிபோஸப் பருத்துத் தொங்குகின்றன எனக் கம்பர் மறக்கழுதியாத கற்பளை ஒன்றைத் தந்திருக்கிறார்.

நாலுதல் - தொங்குதல், நால் ஏன்றும் விணவடி பிற விணவாகி நாற்றினர் என வந்தது.

முனிகள் பல மார்பகத்தே தொங்கக்குத்தக்க தோற்றுமுண்டப் பருத்த அரக்கியரைக் கம்பரின் சொல்லோகியத்திற் காணக் கூடியதாகளிருக்கிறது.

பருத்தை உவமானம் முனிகள் உவமேயம்.

ஆலமேயுருவு கொண்டனைய மேனியா

38. குலம்பாள சக்கரந் தோட்டி தோழரம்
காலவேல் கப்பனம் கற்ற கையினர்
ஆலமே யுருவுகொண்டனைய மேனியர்
பாலமே தரித்தவன் வெஞ்சும் வள்ளுயர்.

கொடி: குலம், வாள், சக்கரம், தோட்டி, தோழரம், காலவேல், கப்பனம் கற்ற கையினர், ஆலமே உருவுகொண்ட அனைய மேனியர், பாலமே தரித்தவன் வெஞ்சும் வள்ளுயர்.

ப. ரூ: குலம் - குலப்படையும், வாள் - வாடப்படையும், சக்கரம் - சக்கரப்படையும், தோட்டி - அங்குசமும், தோழரம் - இஞ்சிப்புக்கலையும், காலவேல் - இறுதியைச் செய்கின்ற வேறு பண்டியும், கப்பனம் - கற்ற கையினர் - (ஆசிய இரு வாயுதங்களைப்) பிரயீயாகிக்கப்படுகிய கையையுடையவர்கள், ஆலமே உருவுகொண்டு அய்க்கோலீயர் - விளம் தானே ஒரு உருக்கொண்டு வந்தவதெயாதது உடம்பினையுடையவர்கள், பாலமே தரித்தவன் - மழுவாயுதத்தை ஏந்திய சிலபெருமானே, வெஞ்சும் வள்ளுயர் - அஞ்சத்தக்க ஆற்றல் படைத்தவர்கள்;

போறியு: குலம், வாள், சக்கரம், தோட்டி, தோழரம், கேள், கப்பனம் என்ற ஆயுதங்களைப் பயின்ற கையினர், விளம் உருவெடுத்தாலோத்த உடம்பினையுடையவர்கள், மழுப்படையைத் தரித்த சிலபெருமானும் அஞ்சத்தக்க ஆற்றல் படைத்தவர்கள்;

விளக்கம் : தூதல்வெள் என்பது காலனை நிகர்த்த வேல் எனப் பொருள் யட்டுப் படகவர்க்கு இறுதியைச் செய்யும் வேலென்னும் சருத்ஸதத்தந்தது. கப்பணம் நெருஞ்சி முஞ்சோப போல இரும்பாற் செய்த ஓராயுதம் என்றுங் கூறுவர். ஆனால் சருவ கொண்டனையை மேனியர் என்பதில் விஷாத்தின் நிறம் போலக் கரியமேனியையுடையவர் என்பதோடு அவ்வரக்கியரின் உடம்பே விஷம்போன்று ஒளையோர்க்குத் துன்பது செய்யத் தக்கது என்ற பொருளுங் கிடத்தல் காணக். இது இல்பொருள் உவமையன்றியாகும்.

சங்காரக் கடவுளாகியவரும், பிறப்பிறப்பற்றவருமாகிய கிவபெருமானே. இந்த அரக்கியரின் ஆற்றலைக்கண்டு அஞ்சவாராயின் அரக்கியரின் ஆற்றல் எத்துணைத்தென் கூறல் வேண்டா. பாலமேதரித்தவன் என்பதற்குச் சர்வசங்கார காலத்தில் பிரமவிட்டுனுக்களின் யண்டபோட்டைத் தரித்து நிற்பவனுகிய சிவபெருமான் என்றுங் கொள்ளலாம். வாலமேதரித்தவன் எனப் பரடக்கொண்டு கங்கையைத் தரித்தவனேனப் பொருளுங்கைப்பாரும் உள்ள.

புரிதரு கொடுமையர்

59. கரிபரி வேங்கையாக கரடி யாளிபேய்
அரிந்தி நாடியென அணிமு கந்தினர்
வெரிதுறு முகத்தினர் விழிகள் முன்றினர்
புரிதரு கொடுமையர் புகையும் வாயினர்.

கோ - டு : கரி, பரி, வேங்கை, மாக்கரடி, யாளி, பேய், அரி, நரி, நாய் என அணிமுகத்தினர், வெரிந்த உறு முகத்தினர் விழிகள் முன்றினர் புரிதருகொடுமையர் புகையும் வாயினர்.

ப - ண : கரிபரி வேங்கை மாக்கரடி யாளி பேய் அரி நரி நாடியென - யாளை, குதிரை, புளி, பெருங்கரடி, யாளி, பேய், சிங்கம், நரி, நாய் என்று சொல்லப்படுகின்ற வீலங்குளின், அணிமுகத்தினர்-வழிலும் பொருந்திய முகத்தையுடையவர்கள், வெரிந்த உறுமுகத்தினர் - முதுகிளமைந்த முகத்தையுடையவர்கள், விழிகள் முன்றினர் - விழிகளின்ற உறும்து கண்களை யுடையவர்கள், புரிதருகொடுமையர் - செய்கின்ற கொடுவிளைகளைக் கொண்டவர்கள், புகையும் வாயினர் - கோபத்தினுல் புகைந்து கொண்டிருக்கும் வரயினையுடையவர்கள்.

பொழிப்பு : யானை, குதிரை, புலி, கரடி, யானி, பேய், சிங்கம், நரி, நாய் என்பனவற்றின் வடிவமைந்த முகத்தினை யுடையவர்கள், முதுகில் முகமுடையவர்கள், முன்று கண் களையுடையவர்கள், கொடுமையே செய்பவர்கள், சின்தாற் புளையும் வாயையுடையவர்கள்.

விளக்கம் : காவலரக்கியரின் தேயல்களைத்தும் கொடுமை நிறைந்தன, கொடுமை செய்வதே அவர்களியல்பு என்பதைப் “புரிதகுகொடுமையர்” என்ற சொற்றினுடைர் விளக்கி நிற்கிறது; புகையும் வாயினர் என்பது அவர்களது உள்ளாங் கொதிப்படைந்து தழல் கக்குவது போன்ற கொடிய வார்த்தைகளையே பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. உள்ளக்கொதிப்பு மீசுதியால் வாய் புகைகிறது என்பது கருத்து.

முகமும் உடலும் ஒவ்வாக அருவருக்கத்தக்க தோற்றங்களைக் கம்பர் இப்பாட்டில் கற்பணி செய்து சித்திரித்திருக்கிறார்.

ஆலமே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றப் பொருள்:

பெண்ணெண்ணப் பெயர்கொடு திரியும் பெற்றியர்

60. எண்ணிலுக் கள்ளிட வரிய சட்டினர்
கண்ணிலுக் கள்ளிட வரிய காட்சியர்

பெண்ணெண்ணப் பெயர்கொடு திரியும் பெற்றியர்
துண்ணெண்ணத் துயிலுணர்ந் கெழுந்து கற்றினர்.

கொடு : எண்ணிலுக்கு அளவிடல் அரிய சட்டினர் கண்ணிலுக்கு அளவிடல் அரிய காட்சியர், பெண் என்ப பெயர்கொடுதியியும் பெற்றியர் துண் என்ற துயில் உணர்ந்து எழுத்து கற்றினர்.

ப - ரை : எண்ணிலுக்கு அளவிடல் அரிய சட்டினர் - மனத தினுல் அளவிட்டுச் சூறமுடியாத எல்லையுடையவர்கள், கண்ணிலுக்கு அளவிடல் அரிய காட்சியர் - கண்ணிலூற் பார்த்து அளவிட முடியாத (பருத்த) தோற்றத்தையுடையவர்கள், பெண்ணெண்ணப் பெயர்கொடு - பெண் என்கின்ற பெய்சை மாத்திரம் உடையவர்களாய், திரியும் பெற்றியர் - (உ.லகில்) உலவுகின்ற தன்மையுடையவர்கள், துண்ணெண்ணத் துயிலுணர்ந்து - திடுமென்று உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டு, எழுந்து ஈற்றிஞர் - ஏழுந்து வந்து (சீதாபிராட்டியாச்) சுற்றிக் கொண்டு கூர்கள்.

பொழிப்பு : மனதினுள் அவளிடமுடியாத வளிமை படைத்தல்வர்கள் கண்ணிலேற் பொர்த்து அவளிடமுடியாத பருத்தச் சோற்றுத்தன்றைடயவர்கள் பெண்ணென்கின்ற பெயரையாததிரந் தாங்கித் திரிபவர்கள் திடுமெனத்துயிதுணர்ந்தாயுந்து சீதாபிராட்டியை வளைந்து கொண்டார்கள்.

விளக்கம் : இவர்கள் வளிமை இத்துணைத்தென்று மனதி ஒற் கணித்தலரிய வளிமை என்று அரங்கியருடைய வளிமை யூக்கறி அவர்கள் தோற்றத்தைக் கண்ணினுல்லளவிட முடியாது என்றார். கண்பார்வை செல்லும் அளவினும் பெரிய தோற்றமுடையவர்கள் அவ்வரக்கியர் என்பது கருத்து “பெண்ணென்னும் பெயர் கொடுத்தியும் பெற்றியபென்று” பெண்தன்மை ஏதுவும் அவர்களிடத்தில்லையென்பதைக் கருமலே விளங்கவைத்திருக்கிறார் கம்பர்.

கொண்டு என்ற விசால் கொடு என வந்தது

ஆணெணான - என்பது அதினிர்க்கியில் என்ற குறிப்புணர்த்தி நின்றது.

என்னினுக்கு, கண்ணினுக்கு என்பவற்றில் வந்த நான்காம் உருபுகள் என்னினுள், கண்ணினுள் என்றுள்ளும் வேற்று வைப் பொருளைத் தந்து நின்ற வேற்றியை மயக்கங்கள்.

சீதாபிராட்டியை அனுமன் காலுதல்

(61 - 66 செய்யுள்கள்)

அழகுமிக்க இராமபிரானின் ஆரூபிரத்தலையியாகிய பிராட்டி காவலரக்கியர் துயிதுணர்ந்தெலமுந்ததும் யாதும் பேசாது வாலையளிந்ததான். தீயினுஞ் கொடுமாவர்களரிடை காலகரக்கியரைப் பொர்த்துக் கவங்கிக் கண்ணிர் வடித்தான். சீதாபிராட்டியைத் தேடியவன்னைப் புதுமன் விரைந்து வந்து உயர்ந்த மரக்கிழவையிடையிறிதான். அனுமன் காவலரக்கியர் கூட்டத்தைக்கூட்டு இவர்கள் ஆயுதங்களுடன் கடித்திற்கக் காரணமென்ன விவரணச் சிந்தித்தலான்னைய் கூர்ந்துபிராக்கினான். இராமபிரானின் மனத்தைக் கவர்ந்து காந்தமாகிய சீதாபிராட்டி மழைநூற்கிலீக் கிழித்து ஓளிவிசும் மின்னைப்போலக் காவலரக்கியர் மத்தியிலிருக்கும்காலையென்ன. அவன் அகல்ருநிட்டுக்கண்ணிர்கிறத்து பெருமூம் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் அவனப்பறவைப்பால் இருந்ததான். துண்பே வடிவமாயிருக்கும் இவனே சீதாதேவி எனத்தெளிந்து தேவியை உற்றுதோக

கிணுன். இராமபிரான் கூறிய அடையாளங்களைத்தும் அவர்களுக்குப்பதைக் கண்டான்.

வஞ்சகளுன் அரக்கன் இராமபிரானின் உள்ளத்திற் பிரியா திருக்கும் தேவியை எங்கனம் ஒனிக்கழுதியும்? சீதாதேவி இராமபிராவின் உயிர் போன்றவன் முவக்கத்தையும் முன்ற தவறச் செய்த கொடிய இராவனன் சீதாபிராட்டியைச் சிறை வைத்த செயலானது அவனது உயிரைப் போக்கும் செயலேயாகும். ஆதிசேஷன்மேற்றுமிலும் அந்தத் திருமாலே இராமபிரான். அத்திருமாலின் மார்பிலேயிருக்கும் இலக்குமிழே சீதாபிராட்டி எனத் தனக்குட்கூறி அனுமான் மனமகிழ்ந்தான்.

நாயகன் தூதனும் விரைவில் நன்றினுன்

61. ஆயினட ஏதையவித் தழக்கு நேவியும்
பேளை யான்முகம் நோக்கித் தேம்பினுன்
நாயகன் ஓதனும் விரைவி நன்றினுன்
உயில் மூயம்யாப் பண்ணி ஓம்பான்.

கோ - 62 : ஆயினட அழகன் தேவியும் உரை அவிந்து தீயனையவர் முகம் நோக்கித் தேம்பினுன். நாயகன் தூதனும் ஓயிலில் உயர்மரப்பணையின் உம்பான் விரைவில் நன்றினுன்.

ப - 63 : ஆயினட - காவலரக்கியர் பிராட்டியை வரைந்து கொண்ட நேரத்தில், அழகன் நேவியும் - அழகு நிராகரிய இராமபிராவின் தேவியான பிராட்டியும், உரை அவிந்து - உள்ளும் பேசாதவாயாப் (உரையிழந்து). தீயனையவர் முகம் நோக்கித் தேம்பினுன் - நெருப்பைப் போலக கொடிய அரசியர்களனு முகங்களைப் பார்த்துக் கலங்கியமுதான், நாயகன் தூதனும் - இராமபிரானது தூதனுகிய அனுமானும், ஓயிலிலன் - சோர்வில்லாதவனும், உயர்மரப்பணையின் உம்பான் - ஒருமர்ந்த மரக்கிளையின் உச்சியை, விரைவில் நன்றினுன் - விரைவாகப் போய்தெந்தான்.

போறிப்பு: அப்பொழுது அழகனுகிய இராமபிராவின் தேவி தீயனையவர் முகத்தைப் பார்த்துத் தேம்பினுன். அதே வேளை வில் இராமபிராவின் தூதனுகிய அனுமான் சோர்புதவின்றி ஒருமர்ந்த மரக்கிளையை விரைவாகப் போய்தெந்தான்.

விளக்கம் : இராமபிரான் அழகன் உள்ளு சம்பர் பார் இடங்களிலும் புதுந்திருக்கிறார். “அ-வர் பெண்ணையை அவாவி தொலினும்” உள்ளும் “வடிவில்லைப்பிதார். ஆழிய அழகு கையான்” உள்ளும் இன்னும் பலவூட் இராமபிராவின் அழகிற்

கம்பர் ஈடுபாடு கொண்டிருத்தலைக் காணலாம், தீயவையர் - அரக்கியர். கொடிய செயலால் பிறரை வருத்தும் அவர்களது செயலை விளக்கத் தீயவையர் என்றார். இராமமிரானை இவ்விடத்து நாயகன் என்றது மூவுலகங்களுக்கும் நாயகனுடைக்குமானின் அவதாரமென்பது கருதியும். இனிமேல் இவங்காப்பிரியை வென்று அயோத்தி நாயகனுவான் என்பதைக் குறிப்பாக ஆண்டத்தும் பொருட்டுமாகும். அனுமானை “இங்கிலன்” என்று கறிஞர் அவன் தீதாமிராட்டியைத் தேடுவதில் சோர் வடையாதவன் என்று கற்போரதியும் பொருட்டு.

தி - உவமானம் அரக்கியர் - உவமேயம்.

பொருக்கென நோக்கினென்

62. அரக்கிய யுவனமுத ஸெந்து மங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினர் துயிலு நிளகினூர்
கிருக்குதூர் மற்றிதற் கேது வென்னென்ற
போகுக்கொள் அவரினாப் பொருந்த ஹேக்கினூன்.

கொ - 6: அரசுக்கியர் அயில்முதல் ஏந்தும் அம்சங்கள் நெருக்கிய குழுவினர் ஆயிலும் நீங்கினார் இருக்குநர் மற்று இதற்கு எதுண்ண எனு பொருக்கென அவரிடை பொருந்த நோக்கினான்.

ப - ரை : அரசுகியர் - அரசுக்கப்பென்கள், அபிலிமுதல் வந்தும் அங்கையர் - வேல்முதலிய படைக்கவங்களைத் தாங்கிய வைக்கணே யுடையவர்களாய், நெருக்கிய குழுவினர் - நெருக்கமான கூட்டத் திட்டாராய், அமிலும் நின்கினர் - உறக்கத்திலிருந்தும் எழுந்தவர்களாய், இருக்குநர் - (இங்கு) இருக்கிறார்கள், மற்று இதற்கு - இங்களும் இவர்கள் கூடியிருத்தத்திற்கு, ஏது என்னொன - காரணம் யாதாயிருக்குமோவன்று, பொரும்கொன - விரைவாக, அவரினால் போகுந்த நேரங்கினுன் - அந்த அரசுகியர் கூட்டத் தைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

போஸ்டிபு: அரசுக்கப் பெண்கள் அயில் முதனிய படைகளை ஏந்திய வண்ணம் நெறுங்கிக் கூட்டமாக உறுக்கத்திலிருந்து ஏழந்து இங்கேயிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன வாயிலுக்குமொன் என்னி அக்கூட்டத்தை உற்று நோக்கினால்.

விளக்கம் : அசோகவனத்தில் அரசியர் கூட்டமொன் நிருக்கக் கண்ட அனுமான் அவர்கள் நெருக்கி ஆயுதமேந்திக் கூடியிருப்பது என்ன காரணத்தினாலோ என்க சிந்தித்து விளைவாக அக்கூட்டத்தை அவதானித்தாரன். பெண்கள் ஆயுதங்களை ஏற்றிக் கூடியிருப்பது அன்றாக்குச் சந்தேகத்தையுண்டு

பன்னியது போர் செய்யுமிடமல்லாத சோலையில் இப்பெண்கள் ஆயுதத்துடனிருப்பதில் ஏதோ மர்மமிருக்க வேண்டுமென்று அவன்து தெளிந்த புத்தியிற்பட்டது. அதனுலேயே அவன் வில்லவாக அதை அவதானித்தான்: அங்கையர், குழுவினர், நீங்கிளர் என்னும் முற்றெற்சங்கள் இருக்குநர் என்னும் விளைகொண்டு முடிந்தது.

எற்கு இயைந்த காந்தத்தைக் கண்டனன்

63. விரிமழைக் குலங்கிழித் தொளிரு மின்னெனக்
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்
கருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட ஹூழியான்
கருநிறத் துற்றவேற் கியைந்த காந்தத்தை.

கொ - 64: உருநிறத்து ஒரு தனிக் கொண்டல் ஹூழியான் இருநிறத்து உற்ற ஏற்கு இயைந்த காந்தத்தை, விரிமழைக் குலம் கீழித்து ஒளிரும் மின் எனக் கருநிறத்து அரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்.

11 - ரெ: உருநிறத்து - திருமேனியின் வண்ணத்தினால், ஒரு தனிக் கொண்டல் - ஒப்பற்ற ஒரு நீர் கொண்ட மேகம் போன்ற, ஹூழியான் - உகாந்த காவத்தும் அழிவற்ற திருமாலினது, இரு நிறத்து உற்ற - மார்பின்கண்ணே பொருந்திய, எற்கு இயைந்த காந்தத்தை - எனது பக்திக்கு இருப்பிடமான அழிய (இலக்குமியின் அவதாரமாகிய) தொயிராட்டியை, விரிமழைக் குலம் கீழித்து - ஆகாவத்திற் பரந்து செல்லும் முகிற்கூட்டத் தைப் பின்து கொண்டு, ஒளிரும் மின் என - ஒளி வீசும் மின்னைப்போல, கரு நிறத்து அரக்கியர் குழுவில் - கரிய நிறம் பொருந்திய அரக்கர் பெண் களின் கூட்டத்தின் மத்தியில், கண்டனன் - (அனுமான்) கண்டான்.

பொழிப்பு: கொண்டல் நிறங்கொண்ட ஹூழிக்காலத்தும் நிலைபேநுடைய திருமாலின் மார்பில் விளங்கும் எனது பக்திக் குரிய தொயிராட்டியை முகிற் கூட்டத்தைக் கீழித்து ஒளி வீசும் மின்னைப்போல அரக்கியர் மத்தியிலே அனுமான் கண்டான்.

விளக்கம்: திருமால் மார்பில் இலக்குமிடேவி உறைவதை 'அலர் மேவி' ரங்கையுறைமார்பு' என்னும் செய்யுளும் வலியுறுத்து கிறது. 'எற்கு' இயைந்த 'காந்தத்தை' எனக் கம்பர் தன்

பக்திப்பெருக்கை வெளிப்படுத்துகிறார். என்மனதைக் கவர்ந்த என் பக்திக்கு இடமான அழகிய சீதாபிராட்டியை அனுமான் அரக்கியர் மத்தியிற் கண்டான் என்று கறும்போது கம்பரின் உள்ளாம் நெகிழ்ந்து இதுவரை பிராட்டியின் துயரை வர்ணி த்து வந்த அவருக்கு அனுமான் பிராட்டியைக் கண்டாலென்று கறும்போது தமிழையே மறந்து பிராட்டி மீதிருந்த பக்திப் பிரவாகத்தனால், “எற்கியைந்த காந்தத்தை” என அன்பு கனியக் கூறி மகிழ்ந்துள்ளார். இன்னும் எந்கு என்பதற்கு ஒளியை எனவும், இயைந்த காந்தத்தை என்பதற்குக் கவரும் காந்தம் போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டியை எனவும் பொருள் கறுவாரும் உளர். மிகக்கரியநிறம் பொருந்திய அரக்கியர் மத்தியில் சீதாபிராட்டி முகிற்கட்டத்தைக் கிழித்தொளிரும் மின்னலைப்போல் இருந்த தன்மையைக் கம்பர் அழகாக வர்ணி த்துள்ளார்.

உவமானம்
முதிற்கூட்டம்
மின்னல்

ஓவமேயம்
அரக்கியர் கூட்டம்
சீதாபிராட்டி

சிதையாம் மாதரேகொலாம்

64. கடக்கரு மரக்கியர் காவரு கற்றுவாளன்
மடக்கொடி சிதையா மாதரேகொலாம்
கடற்றுளை நெடியதன் கண்ணி நீரிப்பெருந்
நுத்தினா பிருந்ததோ ரன்னத் தன்மையாள்.

கோ - டு : கடக்காரு அரக்கியர் காவல்கற்று உள்ளாள். கடல் துணை நெடியதன் கண்ணின் நீரிப்பெரும் தடத்திடை இருந்தது ஓர் அன்னத்துவமையாள் மடக்கொடி மாதராம் சிதையே கொலாம்.

ஒ - ஸரு கடக்க அரும் அரக்கியர் காவல் கற்றுளாள் - தப்பிப் போக முடியாத அரக்கியருடைய காவலாகிய மதிலினுள் இருப்பவளும், கடல் துணை நெடிய - கடலைப்போலப் பெரியவாளன், கண்ணின் நீரிப்பெருந் துத்தினா - கண்களிலிருந்து பெருகும் நீரி னுலாகிய பெரியதடாகத்தில், இருந்த ஓர் அன்னத் தன்மையாள் - இருந்ததானிய ஓர் அன்னத்தைப் போன்றவளாகிய இவள், மடக்கொடி சிதையாம்மாதரே கொலாம் - இளமைப்பாருந்திய கொடி போன்ற சீதாபிராட்டி என்னும் பெண்ணேயாகும்.

மடக்கொடி - ஆகுபெயர்,

பொழிப்பு : தபமிப் போகமுடியாத காவலரளில் இருப்ப வரும், நீண்ட கண்களிலிருந்து பெரும் நீரினுலாகியத்டாகத் திலிருக்கும் அன்றைதப் போன்றவருமாகிய இவள் இளைய பொருந்திய சொடிபோன்ற சிதையாகிய பெண்ணே ஆவள் :

விளக்கம் : காவலிலிருப்பதாலும், கண்ணீர்த்தடாகத்தி விருப்பதாலும் சிறைவைக்கப்பட்ட தோதேலி இவளே யாவள் என ஏதுக்கள் கொண்டு அனுமான் நிச்சயிக்கிறான் : கண்ணீரிலிருந்து நீரிப்பதைக் கொண்டிருப்பதால் இவளே தொபிராட்டியென அனுமானுக்குத் துணிவுபிற்கிறது. இச் செய்யுளில் தொட்டுவிய சிந்தனை அடுத்தசெய்யுளில் 'தேவியே யெனு' என்றும் நிச்சயங்கார்த்தையால் முடிவு பெறுகிறது. அப்பர், 'சட்டற்றுணை நெடியதன்கண்' எனப்பிராட்டியின் கண்கள் வருணிக்கிறார். இவ்வாறே பிறிதோரிடத்திலும் 'சடவினும் பெரிய கண்கள்' என்று கறியிருக்கிறார் :

உழுமாணம்

உடல்

அண்ணம்

உவமேயம்

தொபிராட்டியின்கண்

தொபிராட்டி

உள்ளுறை உயிர்

65. என்னரு முருங்கீன் விலக்க காங்கனும்
வள்ளறன் மூசாபொடு மாறு கொண்டில
கள்ளஹ எருக்காங்க கழலக் கண்ணஞர்
உள்ளுறை புயிரின் ஒளித்து வைத்துவா.

கொ - டு : என்அரும் உரு வீ ன் நல்இலக்கணங்களும் வள்ளவு தன் உரைபொடு மாறுகொண்டில கள் வாவாள் அருக்கள் அக்கமலக் கண்ணஞர் உள்ளுறை உயிரினை ஒளித்து வைத்துவா.

ப - ரூ : என் அரும் உருவின் பழிப்பில்லாத வடிவத்தின், நல் இலக்கணங்களும் உத்தயமான இலட்சணங்களும், வள்ளவு தன் உரைபொடு - பெருங்கொண்டயாளியாகிய இராமபிரான் கறிய கற்றோடு, மாறு கொண்டில் - மாறுபாடுன் றியிருக்கின்றன, கள்ள வாள் அருக்கள் - வஞ்சலை பொருந்திய வாட்டுக்கொண்ட அருக்களுகிய இராவணன், அக்கமலக் கண்ணஞர் - தாமரை மலர்போலும் கண்களையுடைய அந்த இராமபிரானது, உள்ளுறை உயிரினை ஒழித்து வைத்துவா - மனதின் கண்ணே பிரியாதுறைகின்ற உயிரிழோன்றுவளாகிய இராமபிரான்தியை ஒளித்துவுவத்து விதம் என்னே !

போழியு : பழிக்கப்படாத - நல்லிலக்களங்கள் இராம பிரான் கூறியவற்றிலூடு ஒத்திருக்கின்றன. வஞ்சகளுள் அரக்கள் தாமரைக் கண்ணாக்கிய இராமபிரானது மனதிற் பிரியாத உயிர்பேர்ஸ்றவளைப் பிரிந்து வைத்தவிதம் என்னே!

விளக்கம் : அரக்கியர் மத்தியில் மின்னந்தொடிபோன் விளக்கிய ஒரு மனிதப் பெண் அழுதுகொள்ள்றிப்பதால் இராவணனுற் சிறை வைக்கப்பட்டது. சிதாபிராட்டிதான் என ஊகித்தறிந்த அனுமான் பிரத்தியடசமாக இராமபிரர்கள் கூறிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் அவளிடத்துக் காணப்பட்டதால் அவளே இராமபிரானின் உள்ளுறை உயிர் எனச் சந்தேகமின்றித் தெளிந்தான். டட்டே அவனுக்கு அளவிட முடியாத மன உருக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. கம்லக்கணன்னாரின் உள்ளுறை உயிரை இந்த வஞ்சக்கீர்யிக்க அரக்கன் ஒளித்து வைத்தவா என்பதற்கு எங்களம் ஒளித்து வைக்க முடியும்? என்றால் பொருள் கறுவர் தனக்குரிமைபான இராச்சியத்தைத் தம்பிக்கீந்த கொட்டத் திறனை என்னி இராமபிரானை உள்ளல் என்றார். பிராட்டியை இராமபிரானது உள்ளுறை உயிராக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவள் கமலச் செல்லியே

66. முவகை யுலகையு முறையி எக்கிய
பாவிது நூயிர்கொள்வா விழைத்த பண்பிதாஸ்
ஆவதே யாவடைத் துயிலி எக்கிய
தேவனே யவளிவள் கமலச் செல்லியே.

கோ - டு : முவகை உலகையும் முறையில் நீக்கிய பாவி. தன் உயிர் கொள்வான் இழைத்த பண்பு இது ஆவ் ஆவதே அரவளைத்துயிலின் நீக்கிய தேவனே அவள் கமலச் செல்லியே இவள்.

ப . ரை : முவகை உலகையும் - மனதுவுகம், விள்ளுவுகம், பாதாள உலகம் என்ற மூன்று உலகங்களையும், முறையில் நீக்கிய - நல்ல நெறியிலிருந்து தவறச் செய்த, பாவி-கொடிய வழுகிய இராவணன், தன் உயிர் கொள்வான் - தனது உயிரை இராமன் மாய்க்கும் வண்ணம், இழைத்த பண்பு இது - செய்த செயலாகும். (தேவியைச் சிறைவைத்த) இந்தச் செயல், ஆவதே - இவ்வாறு நிகழப்போவது நிச்சயமாகும். அவன் அரவளைத் துயிலினீக்கிய தேவனே - அந்த இராமபிரான் ஆதிசேஷனுகிய

பந்தகையிலிருந்து உறக்கம் நீண்டிய திருமாலேயாவன், இவள் கழலக் கெல்வியே-இச்சொப்பிராட்டி தாமரைமலரில் உறைதின்ற இலக்குமியே ஆவன்.

பொழியு: மூன்று உலகங்களையும் நன்னெறி கவுறச் செய்த பாலியாகிய இராவணன் சீதாபிராட்டியைச் சிறை வைத்த சேயலாளது தனது உயிரை இராமபிரான் வாங்கு தற்குச் செய்த கருமமாகும். இராவணன் அழிவது நிச்சயம்; அந்த இராமபிரான் ஆதிசேஷன்மேற்பள்ளிகொண்டெழுந்த திருமாலேயாவன். இந்தச் சீதாபிராட்டி செந்தாமரமலரில் வீற்றிக்கும் இலக்குமியாவான்.

விளக்கம்: மூவளக்குயும் மூற்றுமீச்சிய பாலியாகிய இராவணனின்கெயல் அவனுக்கேயுறிவை விளைவிக்கும் முறையின්க்குதலாவது அவ்வளவுக்காலங்களில் இரண்டு நபதிகள் செய்யும் யாகம், தவம், தியாஸம் ஆகியவற்றைக் கெடுத்து முனிவர்களையும் மக்களையும் வருத்துதலாகும். ஆவதே என்பது தீச்செய்மாக நடக்கும் காரியமாகுமென்னும் பொருள் தந்துநின்றது: கொடியவளுகிய இராவணனையெழுத்து மூவளக்குயும் நன்மை செய்தற்பொருட்டாகவே அரவணைப்பள்ளி துறந்து திருமால் இராமனுக அவதரித்தார் என்பது பொருள் ஆவதே, தேவனே, செல்வியே என்பவற்றில் வந்த ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளைத் தந்து நின்றன.

சீதாபிராட்டியைக் கண்ட அனுமானின் உவகை.

(67 – 77 செய்யுள்கள்)

சீதாதேவியைகள்ட அனுமான் ஆவந்தமிகுதியால் ஆடுவன், பாடினன், அங்குமிங்கும் ஓடினன், தேவியின் மாக பழந்த மேனியை உற்றுநோக்கினான். அவனுடைய கற்பும், நற்பண்டும் மாசனையவில்லை. அறத்தினுக்கு அழிவில்லை, நாலும் இனி இறக்கவேண்டியதில்லை. இராமபிரானின் வீரமூர் ஜனக மகாராசனின் மரபும், பிராட்டியின் கற்பும் புகழைப்பெற்று விட்டன. தேவர்களும், அந்தனர்களும் உய்ந்தனர். இராமபிரானுக்கு யான்முண்ட அடிமைத்திறமும் தழைத்து எனக்காறிப் பிராட்டியின் கற்புக்குப் பங்கமேற்பட்டால் இராம

பிரைவிள் சீற்றத்தால் உவகமெலாம் எரிந்துவிடுமேயேன் அஞ்சினேன். இனிஇந்த உலகம் எவ்வளவில்லாதகாலம் வாழி வதாக என வாழ்த்துகிறேன்:

புலன்களையடக்கி, உணவு நீர் என்பவற்றை வெறுத்துத் தவமியற்றும் முனிவர்களது தவத்திலும் பார்க்க நந்துடிப்பிற் ரேன்றி நல்லறம் புரியும் மங்கையரின் தவமேபரியது. சீதா பிராட்டி பிறந்ததினால் குடிப்பிறப்பும் பெண்ணமயும் நான் மும் தாம் நோற்ற தவத்தின் பயணப் பெற்று விட்டேன். பிராட்டியின் இந்தத் தவத்தினையே இராமபிரான் காண்து அவனுசெர்திலன் எனக்கூடி அனுமான் கவனித்தான்:

சீதாபிராட்டி ஆற்றும் இத்தவம் மிகவும் அருமையானது. இத்தகைய தவத்தை ஆற்றநல்லவர் பிறர் யாருள்ள? இத்தவத்தின் அருமையை எம்மனுஷாவ் இயம்பழுதியாது. தஞம் தெவியின் கற்றப்பும் காதலையும் காத்ததோ? ஜினகமாக ராசன் ஆற்றிய புண்ணியும் காத்ததோ? பிராட்டியின் கற்புத் தான் காத்ததோ? எதைக் கூறுவேன் என்றெல்லா மெண்ணிருப்புமான் மகிழ்ந்தான்.

தேவர்கள் அரச்கர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கிறார்கள். இத்தகைய உயர்ந்த நிலையிலிருந்தும் அரச்கர் இக்திவிஜெக்டீவிஸ்செய்தல் பொருந்தாது. இனிப்பாபம் தஞமத்தை வெள்ள மாட்டாடுதன் உணர்ந்து கொண்டேன் என்று சிந்தித்த வண்ணம் அனுமான் இருக்க, இராவணன் அவ்வழியாக அசோக வளைத்தையடைந்தான்,

உவகைத் தென்னான்

67. வீடின தன்றறன் யானும் விகலேன்
தேடினன் கண்ணன் ஹேவி மேமேனு
ஆடினன் பாடின ஞானு மீன்டூபாஞ்து
நூடினன் உலாவினன் உவகைத் தென்னான்டான்.

கொ - 6 : அறன் வீடினது அன்று யானும் விகலேன் தேடினன் கண்டன் தேவியே ஏனு ஆடினன் பாடினன் ஆலூடும் கண்டும் பாய்ந்து ஓடினன் உலாவினன் உவகைத் தேன் உண்டான்.

7 - ரை : அறன் வீடினது அன்று - தஞம் அழியவில்லை, யானும் விகலேன் - இனி நானும் இறக்கமாட்டேன், தேடினன்

தண்டனை - தேவியே எனு - தேடியவளுகிய நான் கண்டுளிட்டேன் அவன் சீதாதேவிதான் என்று, ஆடினான் - கந்தாடி என், பாடினான் - இசைபாடினான், ஆன்டும் கண்டு பாய்ந்து ஓடினான் - அங்குமிங்கும் தாவி ஒடினான், உலாவினான் - உலாவித் திரிந்தான், உவகைத்தேறுண்டான் - ஆனந்தத்தேண் (அன்ளி) பருகினான்.

பொழிப்பு: தருமம் அழியவில்லை, நானும் இனி இறக்கமாட்டேன். தேவியைத் தேடி அவனைக் கண்டுகொண்டேன் எனக்குறி ஆடிப்பாடிக்குதித்தோடி உலாவி ஆன ந்தத்தேறுண்டான்.

விளங்கம் : வஞ்சலை நிறைந்த இராவணன் மறைத்து வைத்த பிராட்டியை நான் கண்டு கொண்டதால் இனி இராவணன் அழிந்து தருமம் தலைதூக்கும் என்ற கருத்தில் அனுமான் ‘வீடினதன்றஹன்’ என்கிறோன். ‘கண்டிலன் எனில் வீடுவன்’ என முன் கூறிய அனுமான் இப்பொழுது தேவியைக் கண்டுகொண்டமையால் இனி ‘யானும் வீகலேன்’ என்கிறோன்; இசெசுய்யவில் அனுமன் ஆனந்த மிகுதியாற் செய்த செய்கைகளைக் கம்பர் அழகாக்கி கூறியிருக்கிறோர். உவகைத் தேறுண்ட களிப்பால் ஆடின் பாடினான் ஆன்டும் கண்டும் பாய்ந்தோடினான் என நயம்படக் கூறியிருக்கிறோர். தேடினான் கண்டனை - முற்றெறச்சம்! தேவியே என்பதில் ஏகாரம் தெற்றப் பொருளில் வந்தது:

அறத்துக்கிருண்டோ

68. மாக்ஸ்ட மனியனுள் வயங்கு வெங்கதீரத்
தேகண்ட திங்களு மென்னத் தெயந்துளாள்
காக்ஸ்ட கந்தலாள் கற்பும் காதலும்
ஏக்ஸ்ட தில்லையா ஸ்ரத்துக் கிருண்டோ.

கொ - 69: மாக்ஸ்ட மனி அனுள் வயங்குவெமக்திர் தேசு
கண்ட திங்களும் என்னத் தேயந்து உலாவி காசு உண்ட கந்த
லாள் கற்பும் காதலும் ஏக்ஸ்டது இல்லை ஆல் அறத்துக்கு
ஈறு உண்டோ.

ப - 70: மாசு உண்டமளி அனுள் - அருக்குப்படிந்த இரத்
தினத்தை ஒத்தவளும், வயங்கு வெங்கதீர்-விளங்குகிள்ற வெப்
கையாள கிரணங்களையடைய குரியன்று ஓளியால், தேசு
கண்ட திங்களும் என்னா . ஓளிமழுங்கிய சந்திரனும் போல,
தேயந்துளாள் - ஓளி குறைந்துள்ளவனும், காக்ஸ்ட கந்தலாள் -
அருக்குப்படிந்த கந்தலையுடையவளுமானிய சீதாபிராட்டியின்,
கற்புக்காதலும் - கற்புநெறியும் இராமசீரான்மீது கொண்ட

அன்பும், ஏகண்டது இல்லை - பழிக்கப்பட்டதில்லை; அறத்துக்கு சுறு உண்டோ - தருமத்துக்கு அழிவு ஏற்படுமோ? (எற்படாது என்பது கருத்து.)

பொழியு : அழுக்குப்படிந்த இரத்தினம் போன்றவரும், ஒரியனது ஒளியால் தன்னெழுவி மழுங்கிய சந்திரனை ஒத்த வரும், துசிபடிந்த கூந்தலீஸ்யுடையவருமாகிய சிதாபிராட்டி யின் கற்புநிலையும் அன்பும் பழிக்கப்பட்டதில்லை. தருமத்திற்கு அழிவு உண்டாகுமோ?

விளக்கம் : அழுக்குப்படிந்த உடம்புடன் ஓளிகுன்றிப் புழுதிபடிந்த கூந்தலுடன் இருப்பதால் சிதாபிராட்டியின் கற்பும் காதலும் பழுதடைந்ததில்லை என அனுமான் துணிந்து ஆண்த மிகுதியால் 'அறத்துக்கு ஈறுண்டோ' எனச் சொல்லி உவகை பூத்தான். இஃது அனுமான் கற்றுக இருப்பினும் கஸ்பரின் அபிப்பிராயமே அனுமான் வாயால் வெளிப்பட்டது. "அறத்துக்கீறுண்டோ" என்னும் பொதுக் கருத்து சிதாபிராட்டியின் கற்புங்காதலும் ஏதன்டதில்லையென்னும் சிறப்புப் பொருளை வலியுறுத்துதலால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பு என்னும் அளியாகும். மாசுண்டமணியனுள் தேசுஷ்டதிங்களை ஒத்தவள். காகண்டகூந்தலாள் என்னும் மூன்றும் கருத்துடையதைகொளியணியாகும். திங்கஞும் என்பதில் உம்மை அசை நிலை.

உவமானம்

உவமீயம்

மாசுண்டமணி

அழுக்கேறிய மேனி

தேசுஷ்ட, திங்கள்

ஒளியும் அழுகும் குறைந்த நிலை

கற்புங் காவலும் எனப் பாடன் கொண்டு கற்புநிலையும் தண்ணைக் காத்தற்றனமையும் என உரை கூறுவார்.

யாதைச் சாற்றுகேன்

69. புளைகழி விராகவன் பொறுபு யத்தையோ

வளித்தயர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்புவோ

வளைகழி வரசுவின் வண்மை விக்கிடும்

சனகர்தங் குலத்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்.

கோ - 6 : புளைகழல் இராகவன் பொன் புயத்தையோ, வளித்தயர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்புவோ வளைகழல் அரசரின் வன்மை விக்கிடும் சனகர்தங்குலத்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்.

ப - 7 : புளைகழல் இராகவன் - விரக்கழலையோ ந்த இராம - பிரான்து, பொன்யத்தையோ - அழிய தோள்களோயோ,

வளிதூயர் திலகத்தின்-பெண்களுக்கெல்லாம் திலகம் (நெற்றிப் பொட்டு) போன்றவளாகிய தோழிராட்டியின், மனத்தின் மாண்பையோ - உள்ளத்தின் சிறப்பையோ, வளைகழுவரசரின் வள்ளும் விக்கிழும் - வீரக்கழலையாகிந்த அரசருக்குரிய ஈகைக் குணத்தை மிகுதியாகப் பொருந்திய, சனகர் தங்குலத்தையோ- ஜனகமகாராசனது குலத்தையோ, யாதைச் சாற்றுகேன் - இவற்றுள் எதனைப் (பிராட்டியின் கற்றப்படியும் காதலையும் காப்பாற்றியதென்று) புகழ்ந்து கூறுவேன்.

பொழிப்பு : இராமபிரானின் தோள்களையோ, பெண் களின் திலகம்போன்றவளாகிய பிராட்டியின் மனமான் பையோ, அரசருக்குரிய ஈகைக் குணத்தில் மிகுந்த ஜனகன் குலத்தையோ எதனைப் புகழ்ந்து கூறுவேன்.

விளக்கம் : இத்துணை நற்குணம் பொருந்திய பிராட்டி யைச் சேருதற்கு இராமபிரானின் தோள்கள் செய்த பாக்கியத்தினுலோ அன்றிப் பிராட்டியின் மன உறுதிப்பாட்டினுலோ அன்றி ஜனகர் குலத்தின் குவளியல்பினுலோ பிராட்டியின் கற்புக் காப்பாற்றப்பட்டதென யான் அறியேன் என்று கறிப் பெருமைகொள்கிறேன் அனுமான் :

கணவளின் பாக்கியம், பெண்களின் மனங்ருதி, குடிப் பிறப்பு என்கின்ற மூன்றும் பெண்களின் நற்குண-நற்செயல் களுக்குக் காரணமானவையெனக் கம்பர்களுதி அதனை இங்கு அனுமானது மொழியாற் கூறியிருக்கிறார். பெண்களின் கற்பு நிலைக்கு மனமாட்சியே கிறந்தது எனக்கருதியகம்பர் அதனை நடுநாயகமாக அமைத்துக் கூறியமை நோக்கத்தக்கது நற்பெண் மனுக்குத்தி புகுந்த இடத்திற்கும், விறந்த இடத்திற்கும் புகழ் தஞ்சிறுள். அவ்வள்ளுமை பிராட்டியம் இராமபிரானுக்கும் ஜனகனுக்கும் நந்திர்த்தியைத் தேடித் தந்திருக்கிறான் என்ற கயரிந்து கருத்துக்களையெல்லாம் கம்பர் தெவிவாக்குகிறார்.

இராகவண் என்பது இரகுவிள் வம்சத்திலே தோன்றியவன் என்பதோருள்ளபடியார்.

புதைகழல், வளைகழல் என்பன விரைவுத்தொழக.

யாவதுங்கினிச் செயலரியது

20. தேவரும் பினமுத்திலர் தெய்வ வேதியர்

எவ்வும் பினமுத்தில் ஏற்றும் மீறின்றால்

யாங்கிக் கிளிச்செய் வரிய தெம்பிராந்து

ஷுவவென் எடுப்படியும் பினமுத்திலின் ஏல்லோ

கோ-டி : தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதியர் ஏவரும் பிழைத்திலர் அறமும் கறு இன்று ஆல் ஆவ எம்பிரானுக்கு, என் அடிமையும் பிழைப்பு இன்று ஆம் (ஆரோ) இங்கு இனி செயல் அரியது யாவது.

ப - ரை : தேவரும் பிழைத்திலர் - தேவர் கனும் பிழை செய்திலர், தெய்வவேதியர் ஏவரும் - தெய்வத் தன்மையுடைய அந்தஸர்கள் எல்லோரும், பிழைத்திலர் - பிழை செய்திலர், அறமும் கறு இன்று ஆல் - தருமத்திற்கும் அழிவு ஏற்படவில்லை, (ஆல் அசை நிலை) ஆவ - ஆச்சரியம், எம்பிராற்கு - எனது தலைவனுடைய இராமபிரானுக்கு, என் அடிமையும் பிழையும் இன்று ஆம் - எனது அடிமைத் திறறும் தவறுதல் இல்லை. இங்கு இனி - இவ்வுலகத்தில் இனிமேல், செயல் அரியது யாவது - செய்தற்கு அரிய காரியம் (எனக்கு) யாது உள்ளது?

பொழுதிப்பு: வானவர்கள் பிழை செய்திலர் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அந்தன்றும் பிழை செய்திலர், அறமும் உலகில் அழியவில்லை, இராமபிரானுக்கு எனது அடிமைத் திறக்கிறும் தவறில்லை. இனி எனக்கு இந்த உலகிற் செயிய முடிமாதகாரியம் என்ன இருக்கிறது?

விளக்கம் : பிராட்டிணய நான் கண்டதால் தேவர்களும் பிழை செய்யவில்லையென்பதும் வேதியரும் பிழைத்திலரெல்லா பதும் அறம் அழியவில்லையென்பதும் எனது அடிமைத் திறமும் தவறியதில்லை என்பதும் தெரிகிறது; மேறும் இந்த அரியகாரியத்தை நான் செய்துள்ளேன். ஆதலால் எனக்குத் தெய்தகரியது எதுவுமில்லையென்று பொருமதமாக கிடைக்க அனுமதி: பிழைப்பின்றுவரோ என்பதில் 'அபீரா' அசைநிலை

உலகினி வாழிய

71. **கேழினா எனிறையினை கீனா தருமென்னி
ஆழியான் முனிவெனு மாழி பிக்கொன
ஆழியி எனிறுதிவந் துறுமென் முன்னிகேள்ள
வாழிய குலகினி வரம்பி ஞெள்ளாம்.**

கோ - டி : கேழி இலான் நிறை இறை கீனடதாம் எனின் ஆழியான் முனிவெனும் ஆழிமிக்கொள் ஊழியின் இருக்க வந்து உறும் என்று கூறினேன்; இனி உலகு வாழியர் வரம்பில் நான் எலாம்;

ப - ஸா : கேழ் இலாள் நினை - ஒப்பற்றவளாகிய சிதா பிராட்டியின் கற்பி, இலாகீன் தீய ஏனின் - சிறிதேதனும் வெற்றுத் திருக்குயாயின், ஆழியான் - சக்கரப்பகுடுயையுடைய (திருமாளின் அவதாரமாகிய) இராமபிரானுடைய, முனிவெ
ஷும் ஆழிமிக்கோள்-கோபம் என்னும் கடலானது பொங்கிள்ளு,
ஆழியின் இறுதிவந்து உறும்பள்ளு கண்ணினோன் - ஆழிக்காலத்
தின் முடிவுவந்தாடையும் என்ற என்னைனேன், இனி - (பிராட்டியின் நிறை பங்கமடையாததால்) இனிமேல், உலகுவழம்பில்
நாள் வாழியர் - உலகம் என்னையில்லாத காலம் வாழுவதாக.

பொழியு : ஒப்பற்ற சிதாபிராட்டியின் கற்புச் சிறிது
பழுதாடையின் இராமபிரானது கோபக்கடவு பொங்கி - ஆழியின் இறுதி வந்தெத்துப்பெற்று கான் நினைக்கதேன். ஆனால் இனிமேல் இந்த உலகம் நெடுங்காலம் வாழுவதாக.

வீணக்கம் : பிராட்டியின் நிறை சிறிதும் குறைவுபடாத
தால் இனி இந்த உலகம் வாழுவதாக என அனுமான்
வாழுத்துகிறேன். பலமாதங்காலம் அரக்கர் மத்தியில் சிறை
யிருந்த பிராட்டியின் மன உறுதி பெரிது அதனால் அவணைச்
கம்பார் கேழ் இலாள் (உவயை கற வேறேவரும் இல்லாதவன்)
என்று ஒப்பற்ற அகும் பெயராற் போற்றியிருக்கிறார். ஆழியான் என்பதற்கு ஆணையாகச்கரத்தாட்டுயையுல்லென்றும்,
ஆழியிற் ரூபில்பல்ளென்றும் பொருள் கூறலாம். வாழியர்
என்பது வீயங்கோள் வீணாமுற்று.

மாண்புமுடை மங்கையர் மனத்தவம்

72. வெங்களன் முழுகியும் புலன்கள் வீக்கியும்
நுங்குல வருந்துவ நீக்கி நோற்பவர்
எங்குளர் குலத்திலிவந் திருவிளை யாண்புடை
மங்கையர் யாத்தவம் நவிலர் பால்கோ

கோ - டி : குலத்திலிவந்து இல்லில் மாண்புமுடை மங்கையர்
மனத்தவம் நவிலற்பாலதோ? வெங்களன் முழுகியும் புலன்கள்
வீக்கியும் நுங்குல அருந்துவ நீக்கிநோற்பவர் எங்குளர்.

ப - ஸா : குலத்தில் வந்து - நற்குடியிற் பிறந்து, இல்லின்
மாண்புமுடை - இல்லறத்திற்குரிய நற்பண்புகளைமயப் பெற்ற
மங்கையர் மாத்தவம் - கற்புமுடைப் பென்களது மன உறுதி
மிக்க தவத்தின் பெருங்கம், நவிலற்பாலதோ - சோல்லக்கிய

தாகுமோ, வெங்கனல் முழுசீயும் - கொடிய அக்கினியிற் களித் தும், புலன்கள் வீக்கியும் - ஸ்ரம்புலன்களையும் பொறிவழிச் செல்லாது அடக்கியும், நுங்கு அருந்துவ - உள்பண, குடிப்பண வற்றை, நிகிளோபஸர் - வெநுத்துத் தவஞ் செய்பவர்கள், எங்குவர் - (மாண்புடை மங்கையரோடு ஒப்பிட்டால்) எங்கே யுள்ளார்கள்? (கற்புண்டபெண்களுடைய பெருமைக்கு மாதவர்பெருமை ஈடாகாது என்பது கருத்து).

யோழிப்பு: நற்குடியிற் பிறத்து இல்லறத்தின் மாட்சிமைப் பட்ட பெண்களின் மனத்தவம், தீயீற் குளித்துப் புலன்களையடக்கி உணவு, நீரென்பவற்றையுட் துறந்த தவமியற்றும் மாதவரின் மனத்தினாமயிலும் உயர்ந்தது.

விளக்கம்: அருந்தவஞ் செய்த :கொகிகள் இல்லறத்தின் மாட்சிமைப்பட்ட பெண்களுக்குத்திக்குச் சாபமிட அவன் “கொக்கெனவே நினைந்தலையோ கொங்கனவா” என்று என்னி அவனது சாபம் பயன்றும்போகச் செய்துமை இச் செய்யுளின் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது அனு மான் பிராட்டியின் கற்புநிலையை அருந்தவத்திலும் மேலானதாக மதிக்கிறான். சிறைச்சாலையோ தவக்காதுயாகச் சொன்று இராமபிரானே என்னித் தவமிருந்த பிராட்டியின் பண்பு பொதுவாக நற்பெண்டிருக்கும் பொருந்துமாறு உயர்ந்த நோக்குடன் கூறப்பட்டுள்ளது.

நவீன்பாலதோ என்பதில் வரும் ஓகாரம் எதீர் மறைப் பொருள் தந்து நிற்கிறது:

கண்களாற் காண நோற்றிலன்

73. பேணநோற் றதுமலைப் பிறவி யெண்மைபோல்
நாணமநோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலால்
~~X~~ மாணநோற் றிண்டில் விருந்த வாநேலாம்
காணநோற் றிவனவன் கமலக் கண்களால்.

கொ - டு : நங்கை தோன்றலால் மனைப்பிறவி பேண நோற்று, பெண்மைபோல் நாணம் நோற்று உயர்ந்தது என்று இவன் மாண நோற்று இருந்தவாறெல்லாம் கமலக் கண்களால் அவன் காண நோற்றிலன்.

ப - ரை : நங்கை தோன்றலால் - இச் சிதாதேவி பிறந்ததி அல், யனைப்பிறவி பேணநோற்று - உயர் குடிப்பிறப்பு பிறர்

தன்னை விரும்புகியதி தவஞ்சிசெய்து உயர்வுடைந்தது, பெண்ணை போல் நாணம் நோற்றுபர்ந்தது - பெண்ணை தவஞ்சிசெய்து உயர்வுடைந்தது போல் நாணமும் தவஞ்சிசெய்து உயர்வுடைந்தது, அனாடு இவள் - இங்கே இந்தச் சிதாபிராட்டி, நாணநோற்று இருந்தவாறு எல்லாம் - மாட்சிதழப்படத்தவஞ்சிசெய்துகொண்டிருந்த தன்னைமகளை வாசித்துறையும், அவள் - அந்த இராம பிரான், கமல்கஞ்சகவாரல் - தனது தாமரை மனை போக்கு வர்களினினுல், காணநோற்றில்லை - பாரிப்பதற்குத் தவஞ்சிசெய்திவள்.

மோநிப்பு : சிதாபிராட்டி தோன்றியதாகி குடிப்பிறப்பாக நது யாவறும் விரும்புகியதி கூஞ்சிசெய்து உயர்வுடைந்தது. பெண்ணை இலாற்று உயர்ந்ததுபோல் நாணமும் நோற்று உயர்வுப்பற்றது. இங்கே பிராட்டி சிறப்பாகத் தவஞ்சிசெய்த தன்னையை அந்த இராமபிரான் தனது கமலக் கள்களாற்காணத் தவஞ்சிசெய்திவள்.

விளக்கம் : குடிப்பிறப்பாற சிதாகேவீயர்ந்தாள்வள், அவள் பிறந்ததாற் குடிப்பிறப்புவர்ந்தது. பெண்ணையும், நாணமும் பிராட்டி பிறந்ததால் உயர்வுடைந்தது: பெண்ணை யுடையையும் நாணமுடையையும் பெண்களுக்குப் பெருங்கம் தகுவதாகவிருக்க இங்கே சிதை பிறந்ததால் பெண்ணையும் நாணமும் உயர்வுடைந்தது என்று கூறியிருக்கிறோர்.

தனினமையும் காலதூரும் சொடுகுநையும் குந்தக குழநிலையில் இராட்டி தன் கற்பையும் பெண்ணையையுங் காப்பாற்றி நாணமென்றும் பள்ளபத் தழுவியிருந்து தவஞ்சிசெய்த அந்த அருமையை அவள் நாயகனுகிய இராமபிரான் பார்க்கவில்லையே என அலுமான் கவலையடைகிறோன். சாதாரண பெண்ணுக்க கண்ட இராமபிரான் இந்த நிலையில் தவஞ்சிப்பெண்ணுக் கவனிதால் அவள் மனம் என்ன நிலையிலிருக்குமோ எனக் கற்றாலே செய்த கண்பர் இவ்வாறு கலவப்பட்டிமாழிகிறோர்:

கமலம் - உயானாம்

தன்கள் - உலமேயாம்

நல்லறத்தின் மாண்பெலாம் வனிதையர்க்காக

74. முனியவ ராக்கியர் முறையி எங்கினுர்
இனியவ பானஸா தியாரு மில்லையால்
தனினமையும் பெண்ணையும் தவழுமின்னதே
வனிதையர்க் காகநல் வறுத்தின் மாண்பெலாம்.

கோ - சி : அரச்சியர் முனிபவர் முறையின் நீதிகளை இனியவன் தான் எது யாரும் இல்லை ஆல் தனிமயம், பென் மூம்யம், தவமும் இன்னதே நல்லதத்தின் மாண்பு எவ்வாறு வனிதையர்க்கு ஆக.

ப - ரை : அரச்சியர் - காவலாகவிருக்கும் அரச்கப் பெங் களோ, முனிபவர்-எப்பொழுது சினங்கொண்டவர்கள், முறையின் நீதிகளை - நீதி தவறியவர்கள், இனியவன்தான் அலாது - கைக்கு இதமானவன் தானென்குத்தியே அல்லாது, யாரும் இல்லை - வேறுயாரும் இல்லை, தனிமயம் பென்மூம்யம் தவமும் இன்னதே-தனியாக இருத்தலும் பென்தனிமயம் தவவொழுக் கூம் இப்படிப்பட்டதே, நல்லதத்தின் மாண்பு எலாம் - நல்லதருமத்தின் பயன்முழுவதும், வரிசதார்க்காக - பென்களுக்கு உண்டாக்கட்டும்:

பொழிப்பு : மாவைநக்கியர் கடங்கோபஞ்சடயவர்கள், நீதிதவறியவர்கள், பிராட்டினைத் தனிர் அவர்களுக்கு இனியவர் யாரும் இல்லை, தனிமை, பென்மை, தவம் ஏன்பன் இப்படிப்பட்டவை; தருமத்தின் பயன் அனைத்தும் பென்களைச் சேருவதாக:

விளக்கம் : தன்க்குத் துணியாவார் எவ்வநில்லித் தனிமையாகவிருந்து பென்மை தவருது தவமிருக்கும் பிராட்டியின் நிலையினைக் கண்ட அனுமான் கவலையற்றான். ஆயினும் அவனுடைய அருஞ்செயல்லப்பார்த்து ஆன்தெழுமயன்தான். அவனது தவநிலையின் பெருமையைத் துணியாகக் கொள்ளி பென்களுல் மனிச்ததும் தருமத்தின் பயனிடவைதாக என்று வாழுத்துகிறான்; இத்துணைத் தவமிருந்து பென்மையைக் காப்பாந்தும் தேவியைப்போல எல்லாப்பென்களும் பென்மையைக் காது ஆப் பயன்கடவார்களாக என்பது பொருள்.

பிராட்டிக்குப் பிராட்டியேயல்லாது இனியவர் யாருமில்லை என்றென்னையை அனுமானாக்குத் தாங்கமுடியாத தவக்கேயற்பட்டதனால் யாருமில்லையால் எனக்காறிக் கவல்கிறுக்கி “இனியவன் தானைதான்” என்பதற்கு இனியவனான திரிசன்டயல்லாது எனப்பொருள் கூறுவாருமானார்.

எம்யனேர்க்கு உரைக்கற்பாலதோ

75. தருமமே காத்ததோ களகண் நல்லினைக் கருமமே காத்ததோ கறுமின் காவலோ
+ அருமமையே யநுகையே யாரி தாற்றுவன் நஞ்சமையை யெற்றினோக் குரைக்கற் பாலதோ.

கோ - 4 : அருமையே அருமையே யார் இது ஆற்றுவர் ஒருமையே எம்மனூர்க்கு உரைக்கற்பாலதோ தருமடை காத்ததோ சனகன் நல்லினைக்கருமடை காத்ததோ கற்பின் காவலோ.

5 - ரை : அருமையே அருமையே - பிராட்டியின் இத்தவம் அருமையானதே அருமையானதே, யார் இது ஆற்றுவர் - இப்படியான தவத்தைப் பிறர் யார் நோற்கவல்வர், ஒருமையே எம்மனூர்க்கு உரைக்கற்பாலதோ - ஒருவரைவது எம்போன்றவர் களுக்குச் சொல்லத்தக்கதோ, தருமடை காத்ததோ - (பிராட்டியின் கற்பை) தருமந்தான் காப்பாற்றியதோ, சனகன் நல்லினைக் கருமங்காத்ததோ - ஜனக மகாராசனது புண்ணியச் செய்வுகள் காப்பாற்றியவோ, கற்பின் காவலோ - கற்பின் காவல் செய்யப்பட்டதோ,

பொறியு : பிராட்டியின் தவம் மிக அருமையானது. பிறரொருவர் இப்படியான தவத்தையாற்றுதல் முடியாது. இதன் பெருமையை எம் போன்றவர் ஒருபடியாகவாவது கூற்றுமுடியாது. பிராட்டியின் கற்பைத் தருமடை, ஜனகனின் புண்ணியமோ பிராட்டியின் கற்புத்தானே எது காத்தது என்று கூற்றுமுடியாது.

விளக்கம் : அருமையே அருமையே என்ற அடுக்கு மிக அருமை என்ற பொருள் தந்தது. ஒருமையே என்பது ஒரு வாரூக்கவேணும் என்றும் கருத்துமைந்தது. குப்புற்றுதெய்வி மும் பொருள் சொன்னலாம்.

பிராட்டியின் கற்பைப் பிராட்டியின் கற்பே காப்பாற மியதோ என்ற அழகாகச் “கற்பின் காவலோ” எனக் கூறப் பட்டிருப்பது நோக்கத் தக்கது. “எம்மனூர்க்குரைக்கற்பாலதோ” என்று சொல்லின் செல்வஞ்சிய அனுமானே கூறியிருப்பது அதிசயிக்கத்தக்கது. “ஒருமையே எம்மனூர்க்குரைக்கற்பாலதோ” எனக் கம்பிய போன்ற பெரும் புலவர் கஞ்சகும் ஓரளவர்வது பிராட்டியின் கற்பின் காவல் கூற முடியாதது என்றால் அதன் பெருமை எத்துணைத் தென்று கூறுவே முடியாது. ‘பெண்ணிற பெருந்தக்க யாவுள் கற்பென் ஆந் தின்வையைந்தாகப் பெறின்’ என்ற அன்றுவர் வாசத்தில் இதைச் சொல்யுத்துக்கிறது.

வெல்லுமோ திவினையறத்தை

76. செல்வமோ வதுவவர் தீமை யோசிது
அல்லுநன் பகுதுநின் ரூர ராட்செய்வார்
ஒல்லுமோ வொருவர்க்கு துறுகன் யாதினி
வெல்லுமோ திவினை யறத்தை மெப்புவாயால்.

கொ - டி : அல்லும் நங்பகலும் நின்று அமரர் ஆட்செய் வார். செல்வமோ அது. தீமையோ இது. ஒருவர்க்கு கஷு ஒல்லுமோ; இனி உறுகன் யாது. மெய்வமையால் திவினை அறத்தை வெல்லுமோ.

ஏ - ரா : அல்லும் நங்பகலும் - இரவிலும் நல்லபகற் பொழுதிலும், நின்று அமரர் ஆட்செய்வர் - (இந்த அரக்கருக்கு) தேவர்கள் வந்துநின்று அடிமை செய்வார்கள், செல்வமோ அது - அரக்கரின் செல்வம் அப்படிப்பட்டது; நீமையோ இது - அவர் செய்யும் கொடுமைக்கோ இப்படிப்பட்டன, ஒருவருக்கு கஷு ஒல்லுமோ - (இப்படியான அரக்கர்மத்திலில் தனிமையாகத் தன்கந்தபோல் பேற்றுவதற்கு) வெளிருக்கு இயலுமோ, இனி உறுகன்மையாது - (பிராட்டி இந்திஸையில் தன்கந்தபோன்ற பிருத்தலால்) இனிமேல் ஆண்பம் என்ன உள்ளது, மெய்வமையால் - உண்மையாகவே, இனினை அறத்தை வெல்லுமோ - பாரவாத்திருமத்தை வெல்லுமோ? வெல்லமாட்டாது.

விளக்கம் : செல்வமோ அது என்றது தேவர்கள் வந்து நின்று அடிமை செய்யத்தக்க உயர்ந்த நிலை. அந்திலையிலுள்ளவர்கள் தீநாட்டியைச் செல்வங்களால் மயக்கியிருக்கவார் என்ற குறிப்புப் பொருளுடையது, தீமையோ இது. இங்கே பிராட்டியை வருத்தும் செயல்கள் கண்டாகத் தெரிவின்றன. இத்திய செயல்களுக்கு அஞ்சாதலர் பயமுறுத்தி வளிந்து பிராட்டியின் கற்கூபம் பறித்திருக்கவார். நயத்தாலும், பயத்தாலும் பிராட்டியின் உறுதி குவையிலிலை மயன்பாறை அறிந்த அனுமான் “ஒருவர்க்கீது ஒல்லுமோ” என்று பெருமிதமாட்டந்தவனும் “இனி உறுகன் யாது” என்று தலை நிமிருகிறான். உடனே அவனுக்கு ஒரு உண்மை புலப்படி கிடது. “திவினை அறத்தை வெக்குமோ” என்பதுதான் அத்து உண்மை. இவ்வாறு சொல்லின் செல்வங்களும் சிந்தனைக் கேள்வனுக்கும் அனுமானிக் கம்பர் மட்டத்திலும்படிக்காண்டியத் திறகோர் திறப்பாகும்.

வெல்லுமோ என்பதில் ஒசாரம் எதிர்மறைப் பொருள் தந்தது.

அவ்வழி நிகழ்ந்தது

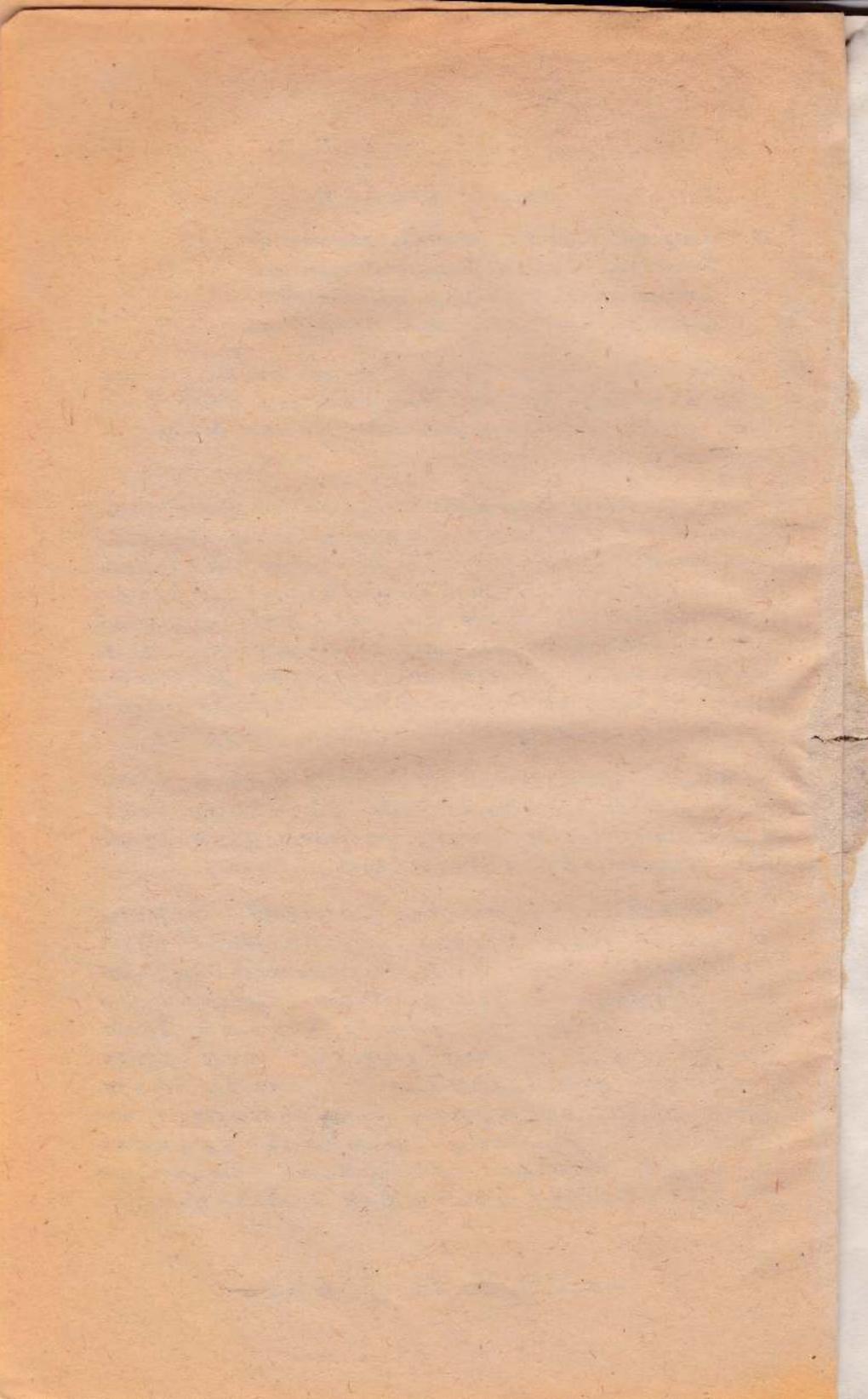
77. என்றிவை இனையன என்னிவன்னவான் பொன்றினி நெடுமரப் பொதும்பர் புக்கவண் நின்றன எவ்வழி நிகழ்ந்த தென்னெனில் துன்றுபுஞ் சோலைவா யரக்கன் தோன்றினுன்.

கொ - டு : என்று இவை இனையன என்னிவன்னவான் பொன்தினி நெடுமரப் பொதும்பர்புக்கு அவன் நின்றன், அவ்வழி நிகழ்ந்தது என் எனில் அரக்கன் துன்றுபுஞ் சோலைவாய் தோன்றினுன்.

ப - ரை : என்று இவை இனையன - இப்படியாக இவற்றையும் இவைபோன்ற பிறவற்றையும், என்னி - சிந்தித்துக்கொண்டு, வன்னவான் பொன்தினி - அழகிய பெரிய பொன்னிறங்கொண்ட நெருங்கிய, நெடுமரப் பொதும்பர் புக்கு - உயர்ந்தமரச் சோலையையடைந்து, அவன் நின்றனன் - அங்கே (அனுமான்) நின்றுன், அவ்வழி நிகழ்ந்தது என் எனில் - அப்பொழுது நடந்தது என்னவென்றால், அரக்கன் - அரக்கனுகிய இராவணன், துன்றுபுஞ்சோலை வாய்த் தோன்றினுன் - நெருங்கிய புக்களை யுடைய சோலையின்கண்ணே தோன்றினுன். (வந்தான்)

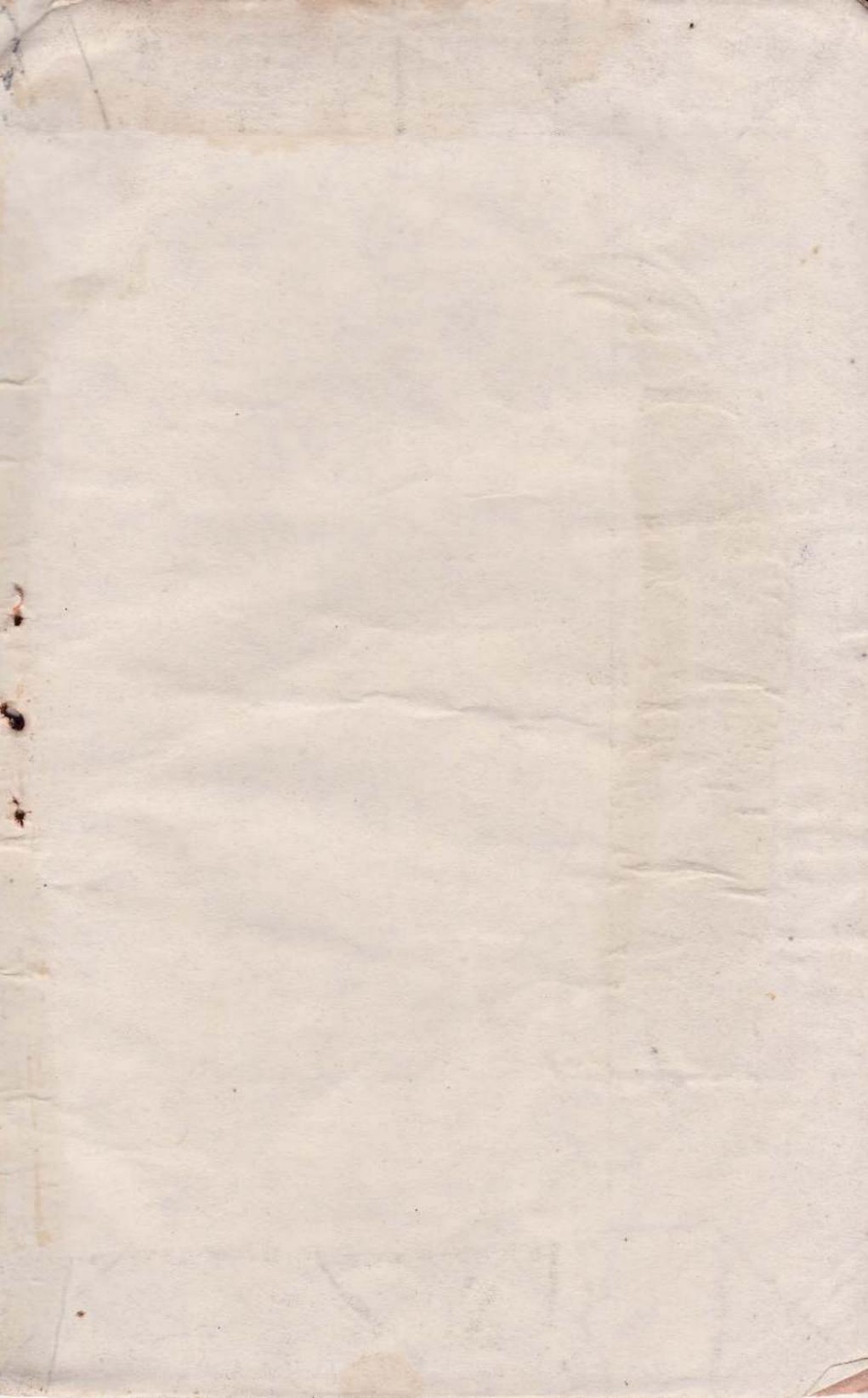
பொழியு : இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டு அனுமான் அழகிய பெரிய மரங்கள் நெருங்கிய சோலையில் நின்றபொழுது நிகழ்ந்தது என்னவெனில் அப்பொழுது இராவணன் புக்கள் நெருங்கிய அசோகவனத்திலே தோன்றினுன்.

விளக்கம் : “வன்னவான் பொன்தினி நெடுமரப் பொதும்பர்” என்று அனுமான் நின்ற இடத்தைக் கம்பர் சித்திரிக்கிறார். அழகிய பெரிய பொன்மயமான நெருங்கிய நெடிய மரங்களடர்ந்த பொதும்பர் என்று சோலையை எம்கண்முன்னே காட்டுகிறார். அவ்வாறே இராவணன் தோன்றிய இடத்தையும், “துன்றுபுஞ்சோலை” என்று எழுதிக்காட்டுகிறார். தான் தோற்றுவித்த பாத்திரங்களின் சிந்தனைகளைத் தத்ருபமாகக் கூறுவதில் கம்பருக்கிணையான புலவர் எவருமிலர். அதுமட்டுமன்று இடங்களையுந் தத்ருபமாகக் கூறுவதிலும் கைவந்தவர் கம்பரென்பதை மேற்காட்டிய சோலைக்குக் கொடுத்த அடைமொழிகள் தெளிவாக்குகின்றன:

இப்பொழுது விற்பனையாகின்றது

கம்பராமாயணம் சுந்தரகாண்டம்

பகுதி I - காட்சிப்படலம்

விளக்கவுரையுடன்

விலை ரூபா 5-00

பகுதி II - நித்தனப்படலம்

விளக்கவுரையுடன்

விலை ரூபா 6-50

ஆக்கியோன்

பண்யத்தர் செ. நடராஜ அவர்கள்

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கிய புத்தகாலை

235, சுரங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.